

A Mormon könyve tanításai és tana

hitoktatói kézikönyv
Hittan 275

Szegletkő kurzus

A Mormon könyve tanításai és tana hitoktatói kézikönyv

Hittan 275

Kiadja:
Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza
Utah, Salt Lake City

Méltányoljuk a könyvvel kapcsolatos megjegyzéseidet és javaslataidat. Kérjük, a következő címre küldd el ezeket:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 E. North Temple St., Floor 8

Salt Lake City, Utah 84150-0008

USA

Email: ces-manuals@ldschurch.org

Kérjük, tüntesd fel nevedet, címedet, egyházközségedet és cövekedet.

Ne felejtse el megadni a kézikönyv címét! Ezt követően írd le a megjegyzéseidet.

© Intellectual Reserve, Inc., 2015, 2016.

Minden jog fenntartva.

Printed in Germany

1. verzió, 9/15

Az angol eredeti jóváhagyva: 8/14.

A fordítás jóváhagyva: 8/14.

A Teachings and Doctrine of the Book of Mormon Teacher Manual fordítása

Hungarian

12557 135

Tartalom

Bevezetés <i>A Mormon könyve tanításai és tana hitoktatói kézikönyvhöz</i>	V
1 A Mormon könyve egy másik tanúbizonyosság Jézus Krisztusról	1
2 Megszívlelni a próféták szavait	6
3 Az engedelmesség áldásokat eredményez	11
4 Ádám bukása és az önrendelkezés ajándéka	16
5 Jézus Krisztus végtelen engesztelése	21
6 A Mormon könyvét a mi időnkre írták	26
7 A Mormon könyve és a Biblia	31
8 Jézus Krisztus által jó szabadulás	36
9 „Keressétek Isten királyságát”	41
10 Ima és kinyilatkoztatás	46
11 Megvédeni magunkat az utolsó napok hamis tanaitól	52
12 Lelki újjászületésre van szükségünk	57
13 A keresztelési szövetség, a szombat és az úrvacsora	62
14 Isten megszabadító hatalma	67
15 Eszközzé válni Isten kezében	72
16 Bűnbánat és megbocsátás	77
17 Az ige hatalma	82
18 Felkészülni az ítélet végső napjára	87
19 A vallásszabadság védelmezése	92
20 Hitünk és bizonyágunk erősítése	98
21 Jézus Krisztus eljövetele	103
22 „Olyannak, amilyen én vagyok”	106
23 Izráel szétszórása és összegyűjtése	110
24 Isten előtt mindenki egyforma	115
25 Igazlelkűen élni a gonoszság napján	120
26 A hit próbája után	125
27 Hit, remény és jószívűség	130
28 Jöjjetek Krisztushoz!	135

Bevezetés *A Mormon könyve tanításai és tana hitoktatói kézikönyvhöz* (Hittan 275)

Mit várunk el egy hitoktatótól?

Amikor tanítani készülsz, fontos, hogy megértsd az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás célkitűzését:

„Az a célunk, hogy segítsünk a fiataloknak és a fiatal felnőtteknek megérteni és rábízni magukat Jézus Krisztus tanításaira és engesztelésére, érdemessé válni a templom áldásaira, és felkészíteni magukat, családjukat és másokat a Mennyei Atyánkkal való örök életre” (*Az evangélium tanítása és tanulása: Kézikönyv ifjúsági és felsőfokú hitoktatók és vezetők számára* [2012]. X.).

Úgy tudod elérni ezt a célt, ha szorgalmasan az evangélium szerint élsz, hatékonyan tanítod az evangéliumot a tanulóidnak, és megfelelően igazgató az osztályodat vagy a programodat. Amikor e módokon készülsz fel és tanítod az evangéliumot, méltó leszel a Szentlélek hatására (lásd T&Sz 42:14).

Lehetőséget kaptál, hogy segíts a tanulóknak a Lélek által tanulni, hogy megerősíthessék a hitüket és elmélyíthessék a megtérésüket. Azzal segíthetsz a tanulóknak elérni ezt, ha elvezeted őket oda, hogy megtalálják, megértsék és alkalmazzák Jézus Krisztus evangéliuma jelentős tanait és tantételeit, valamint átérezzék azok igazságát és jelentőségét.

Az evangélium tanítása és tanulása kézikönyv alapvető forrást jelent ahhoz, hogy megértsd a tanítási folyamatot és megtudd, hogyan válhatsz sikeressé az osztályteremben.

Mik a kurzus célkitűzései és rendeltetése?

Várható, hogy sok felsőfokú hitoktatási korban lévő tanuló korábban már áttanulmányozta a Mormon könyvét – sorban haladva az elejétől a végéig – az ifjúsági hitoktatás során, otthon vagy a missziója alatt. Ez a kurzus úgy lett megtervezve, hogy segítsen a tanulóknak egy eltérő megközelítést alkalmazni a Mormon könyve tanulmányozásában. Az e tananyagban található leckék olyan kiemelkedő tanbéli témákra összpontosítanak, melyekkel a Mormon könyve sugalmazott szerzői hangsúlyosan foglalkoztak.

Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) arra hívta a Mormon könyve olvasóit, hogy figyelmük központjában a benne található tanok legyenek:

„A Mormon könyvét nekünk írták, a mi időnkre. [...] Nemcsak azt kell tudnunk, milyen történelmi elbeszélések és hitet ébresztő történetek vannak benne, hanem a tanításait is meg kell értenünk. Ha valóban elvégezzük a házi feladatunkat, és tanok felől közelítjük meg a Mormon könyvét, akkor felfedhetjük azokat a tévedéseket és megtalálhatjuk azokat az igazságokat, amelyekkel legyőzhetjük az emberek sok jelenlegi téves elképzelését és filozófiáját” („Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Dec. 1988, 4; lásd még Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson [2014]. 9. fejezet, 142.).

A kurzus során a tanulók a Mormon könyvében található prófétaí írásokat és tanításokat fogják tanulmányozni, különös tekintettel a Mennyei Atya tervére és az Ő Fia, Jézus Krisztus központi szerepére. Jobban fogják érteni a Mormon könyvét, ezt a másik bizonyosságot Jézus Krisztusról. Elmélyül majd az Őiránta érzett szeretetük és az Őóra vallott tanúbizonyosságuk. Fejlődni fog az a készségük, hogy az evangélium tanait azok szentírásbeli összefüggéseiben tanulmányozzák, mely nagyobb fokú megértést és személyes tanítványságot eredményez. Felkészültek lesznek, hogy elmagyarázzák és bizonyosságukkal támasszák alá a Mormon könyve és az abban szereplő tanok fontosságát és isteni eredetét.

Mit várunk el a tanulóktól?

A felsőfokú hitoktatás végbizonyítványához szükséges kreditpontok megszerzéséhez a tanulók olvassák el az egyes leckékben lévő Tanulói olvasmányok rész alatt felsorolt szentírásrészeket, általános konferenciai beszédeket és egyéb anyagokat. A részvételi követelményeknek is tegyenek eleget, és felmérő kitöltésével tanúsítsanak jártasságot a kurzus anyagát illetően.

Hogyan épülnek fel a leckék a kézikönyvben?

Ezt a kurzust egy szemeszterre szántuk. 28 leckét tartalmaz, melyeket 50 perces órákra terveztünk. Ha az osztály heti kétszer találkozik, akkor minden óra alkalmával egy leckét tanít. Ha csak heti egyszer, 90–100 percre jöttök össze, akkor minden órára vonj össze két leckét, és úgy tanít. Minden lecke vázlata négy részre van tagolva:

- Bevezetés
- Háttérolvasmányok
- Javaslatok a tanításhoz
- Tanulói olvasmányok

Bevezetés

Ez a rész röviden ismerteti az adott lecke témáit és célkitűzéseit.

Háttérolvasmányok

Ez a rész forrásokat javasol, például utolsó napi próféták és más egyházi vezetők üzeneteit, amelyek segíthetnek jobban megérteni az óravázlatban szereplő tanokat, tantételeket és evangéliumi igazságokat.

Javaslatok a tanításhoz

A Javaslatok a tanításhoz rész segédanyagot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy *mit* taníts, és arra vonatkozóan is, hogy *hogyan* tanítsd azt (lásd még a 4.3.3-as és 4.3.4-es szakaszt *Az evangélium tanítása és tanulása* kézikönyvben). A javasolt tanulási tevékenységeket azzal a céllal terveztük, hogy azok segítsenek a tanulóknak meghatározni, megérteni és alkalmazni szent igazságokat, valamint érezni azok igaz és fontos voltát. Dönthetsz néhány vagy akár az összes javaslat felhasználása mellett, miközben egyéni tanítási stílusodhoz alakítod őket, hogy a lehető legjobban eleget tudj tenni tanulóid szükségleteinek és körülményeinek. A lecke anyagának átdolgozásakor kövesd ezt a tanácsot Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Gyakran hallottam Packer elnököt arról tanítani, hogy az elsajátítás az első, és az átalakítás csak az után következik. Ha szilárdan, két lábbal állunk az előírt és tanítandó leckében, akkor tudjuk majd a Lelet követve átalakítani azt. Amikor erről a rugalmas megközelítésről beszélünk, fennáll a kísértés, hogy az ember eleve az átalakítással, nem pedig az elsajátítással kezdje. Egyensúlyt kell tartani. Ez egy állandó kihívás. Az a megközelítés azonban, hogy először elsajátítjuk, és csak azután alakítjuk át, megfelelő módot biztosít arra, hogy szilárd talajon maradjunk” (“A Panel Discussion with Elder Dallin H. Oaks” [Seminaries and Institutes of Religion satellite broadcast, Aug. 7, 2012], si.lds.org).

A kurzusban vannak egyházi vezetőktől származó olyan idézetek, amelyek valószínűleg számos nyelven elérhetőek lesznek. A tanításra készülve egyházi vezetőktől származó más, de a témához illő és rendelkezésre álló idézeteket használva átalakíthatod a leckéket.

A Javaslatok a tanításhoz rész legalább egy vastaggal szedett tant vagy tantételt tartalmaz. Amikor a tanulók felfedezik ezeket a tanokat és tantételeket, valamint megosztják, amit megtanultak, lehet, hogy szóhasználatuk el fog térni a könyvben megfogalmazottaktól. Ha ez történik, ügyelj arra, hogy ne sugald számukra azt, hogy válaszaik helytelenek. Ha azonban egy kijelentést pontosabban is meg lehet fogalmazni, akkor körültekintően segíts tisztázni a jelentését.

Ez a tananyag megmutatja, hogyan foglalhatók bele az evangélium tanításának és tanulásának alapjai egy téma szerint összeállított kurzus anyagába (lásd *Az evangélium tanítása és tanulása*. 10., 23–31., 38–41.).

David A. Bednar elder a Tizenkét Apostol Kvórumából felvázolta, milyen előnyökkel jár az evangélium téma szerinti tanulmányozása:

„Míg a szentírás elejétől végéig történő elolvasása alapvető, átfogó ismeretet nyújt, a témakör szerinti tanulmányozás elmélyíti az ismereteinket. Az összefüggések, minták és alapeszmék keresése a kinyilatkoztatásokban épít, és hozzáad a lelki tudásunkhoz...; kiszélesíti a szabadulás tervéről való látókörünket és értelmünket.

Megítélésem szerint a Krisztus szaván való lakmározás részben az összefüggések, minták és alapeszmék szorgalmas keresését jelenti. Ez a megközelítés képes megnyitni a lelki

tározó zsilipjeit, megvilágosítani az értelmünket az Ő Lelkén keresztül, és mély hálaérzetet kelteni bennünk a szentírásokért, valamint olyan fokú lelki elkötelezettséget, melyet semmilyen más módon nem lehet elnyerni. Az ilyesfajta kutatás képessé tesz minket arra, hogy a Megváltó kősziklájára építsünk és ellenálljunk a gonosz szeleinek ezekben az utolsó napokban” (Az élő víz tározói. [EOSZ esti beszélgetés fiatal felnőttek számára. 2007. február 4. Brigham Young Egyetem], 2–3., speeches.byu.edu).

Tanulói olvasmányok

Ez a rész olyan szentírásrészeket, egyházi vezetőktől származó beszédeket és egyéb anyagokat tartalmaz, amelyek gazdagítják a tanulók tudását a leckékben hangsúlyozott témákat illetően. Adj ki feladatokat és biztasd a tanulókat arra, hogy olvassák el ezeket az anyagokat az egyes órák előtt. E sugalmazott olvasmányok tanulmányozása által nem csupán felkészültebbek lesznek az órai beszélgetésekben való részvételre, hanem tágabb és mélyebb tudásra is szert tesznek a kurzus témaköreiről. A félév elején adj minden tanulónak egy példányt a Tanulói olvasmányok felsorolásából.

Hogyan készülhetek fel a tanításra?

Az Úr segítségére lesz, amikor a tanításra készülsz. Felkészülésed során hasznos lehet feltenni magadnak az alábbi kérdéseket:

- Igyekszem-e az evangélium szerint, érdemesen élni, hogy fogékony lehessenek a Lélekre a tanításom során?
- Imádkoztam-e, hogy elnyerjem a Szentlélek útmutatását? (Lásd T&Sz 42:14.)
- Tanulmányoztam-e a kijelölt szentírásblokkokat és háttérolvasmányokat?
- Olvastam-e a tananyagot, és meghatároztam-e, hogy van-e valami, amit tanulóim szükségleteinek megfelelően be kell építenem vagy át kell alakítanom?
- Hogyan tudom nyomon követni a tanulók olvasását, hogy meggyőződjek arról, hogy a lehető legtöbbet nyerik a kijelölt olvasmányokból?
- Hogyan segíthetek minden egyes tanulónak teljes mértékben részt venni az órán?

Az alábbi javaslatok is hasznosak lehetnek:

- Biztasd a tanulókat a kijelölt szentírásrészek és cikkek elolvasására minden egyes óra előtt.
- Várd el a tanulóktól, hogy tegyenek eleget tanulói szerepüknek.
- Gyakran adj lehetőséget a tanulóknak arra, hogy saját szavaikkal elmagyarázzanak tanokat és tantételeket, megosszanak odavágó élményeket, illetve bizonyosságot tegyenek arról, amit tudnak és amit éreznek.
- Óráról órára váltogasd a leckék tanítása során alkalmazott tanulási tevékenységeket és megközelítéseket.

- Hozz létre olyan tanulási környezetet, amely meghívja a Lelket, és amelyben a tanulóknak megadatik a kiváltság és a felelősség egymás tanítására és az egymástól való tanulásra (lásd T&Sz 88:78, 122).
- Szerte a tananyagban szentírás-tanulmányozási készségekre való utalások találhatók. Ragadd meg ezeket a lehetőségeket arra, hogy segíts a tanulóknak önellátóbbakká válni a szentírás-tanulmányozásukban, és elkötelezettebbé amellet, hogy egész életükben tanuljanak a szentírásokból.

Richard G. Scott elder (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából azt tanította:

„Győződjetek meg a nagyfokú részvételtől, mert a tanulók önrendelkezésének ilyen használata felhatalmazza a Szentlelket a tanításra. [...] Amikor a tanulók kimondják az igazságokat, ezek az igazságok megerősítést nyernek a lelkükben, és elmélyítik a személyes biznyságukat” (“To Understand and Live Truth” [evening with Elder Richard G. Scott, Feb. 4, 2005], 3, si.lds.org).

Hogyan tudom átalakítani a leckéket a fogyatékkal élők számára?

A tanításra készülve tartsd szem előtt a sajátos igényekkel rendelkező tanulókat. Alakítsd át a tevékenységeket és az elvárásokat úgy, hogy ők is sikerrel járhassanak. Keress módokat annak éreztetésére, hogy szereted, elfogadod és bevonod őket. Ápolj bizalomra épülő kapcsolatot.

További ötletekért és forrásokért lásd a fogyatékoságokkal kapcsolatos források oldalát a disabilities.lds.org oldalon, valamint az Ifjúsági és Felsőfokú Hitoktatás irányelveinek kézikönyve fogyatékoságokkal foglalkozó részét.

1. LECKE

A Mormon könyve egy másik tanúbizonyság Jézus Krisztusról

Bevezetés

Azok, akik tanulmányozzák a Mormon könyve tanításait és tanait, megtudják, hogy Jézus a Krisztus. Ebben a leckében a tanulók arról tanulnak, hogy a könyv fő szerzői szemtanúi

voltak Isten Fiának, és hogy a szavaik segítenek elmélyíteni a Jézus Krisztussal és az Ő evangéliumával kapcsolatos megértésünket és bizonyágunkat.

Háttérolvasmányok

- Gordon B. Hinckley, "A Testimony Vibrant and True", *Ensign*, Aug. 2005, 2–6.; lásd még Első elnökségi üzenet 2005. aug.
- A Mormon könyve: vallásunk záróköve. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 9. fejezet, 135–146.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 13:40; 2 Nefi 25:17–18; Alma 33:22–23

A Mormon könyve tanúbizonyság Jézus Krisztusról

Tedd ki a következő idézetet Joseph Smith prófétától (1805–1844), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Megmondtam a testvéreknek, hogy a Mormon könyve a leginkább hibátlan könyv a földön, és vallásunk záróköve, és aki annak előírásai szerint él, közelebb kerül Istenhez, mint bármely más könyv által” (Mormon könyve: Bevezetés).

- A Prófétának a Mormon könyvére vonatkozó állításai közül melyekről és minek köszönhetően rendelkezel bizonyossággal?
- Hogyan növeli a Próféta kijelentése a Mormon könyve tanulmányozására irányuló buzgalmat?

Kérd meg a tanulókat, hogy emeljék ki ezt a kijelentést a saját szentírásukban (a Mormon könyve bevezetőjének hatodik bekezdésében), és javasold nekik, hogy írják mellé a következő keresztutalásokat: 1 Nefi 13:40, 2 Nefi 25:17–18.

(Megjegyzés: A keresztutalások használata olyan szentírás-tanulmányozási készség, melyre kiemelt hangsúlyt fektethetsz az egész tanmenet során. Ahogy a tanulók fejlesztik a szentírás-tanulmányozási készségeiket, lelkiileg önállóbbá válnak.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel az 1 Nefi 13:40-et és 2 Nefi 25:17–18-at, miközben a többiek igyekeznek kideríteni ezekből a Mormon könyve elsődleges rendeltetését.

- E versek szerint mi a Mormon könyve egyik elsődleges rendeltetése? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságot: **Isten hozta napvilágra a Mormon könyvét az utolsó napokban, hogy minden embert meggyőzzön arról, hogy Jézus a Krisztus.** [Lásd még a Mormon könyve címoldalát].)
- Miként győzi meg a Mormon könyve az embereket arról, hogy Jézus a Krisztus?

Tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvassák el azt:

„A mai keresztény világ nagy része elutasítja a Szabadító isteni voltát. Megkérdőjelezik csodálatos születését, tökéletes életét és dicső feltámadásának valóságát. A Mormon könyve mindezek igaz voltáról világos és félreérthetetlen szavakkal tanít. Az engesztelés tanának legteljesebb magyarázatával szolgál. Biztos, hogy ez az isteni ihletettséggű könyv záróké a világnak tett tanúbizonyságban, mely szerint Jézus a Krisztus” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* [2014]. 140.).

- Jézus Krisztus élete szolgálatának mely valóságai kerülnek megerősítésre a Mormon könyvében?

Az egyik tanuló olvassa fel a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Sokszor olvastam már [a Mormon könyvét]. Sok olyat is olvastam, amit arról írtak. Egyes szerzők a benne lévő történetekre, személyekre vagy történelmi jelenetekre összpontosítottak. Mások kíváncsiságát a nyelvi szerkezete, vagy a fegyverekről, földrajzról, állatvilágról, építészeti eljárásokról, vagy a súlyok és mértékegységek rendszeréről szóló feljegyzések keltették fel.

Bár ezek a témák érdekesek lehetnek, a Mormon könyve tanulmányozása akkor a leghasznosabb, amikor a könyv *elsődleges* rendeltetésére – a Jézus Krisztusról tett bizonyosságra – összpontosít. Ehhez képest minden más kérdés mellékes.

Amikor olvassátok a Mormon könyvét, összpontosítsatok a könyv legfontosabb szereplőjére – az első fejezettől az utolsóig – az Úr Jézus Krisztusra, az Élő Isten Fiára!” (vö. *Bizonyosság a Mormon könyvéről. Liahóna*, 2000. jan. 82.).

- Szerinted a Mormon könyve összes üzenete közül miért oly fontos a Jézus Krisztusról szóló üzenetre összpontosítani?

Magyarázd el a tanulóknak, hogy miután Alma próféta a Szabadító szolgálatáról tanította a zarámitákat (lásd Alma 33:22), arra kérte a hallgatóságát, hogy ültessék el Isten igéjét a szívükben, hogy az majd növekedhessen benne. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 33:22–23-at, és keressék ki belőle azokat az igazságokat, melyeknek a szívekbe történő „elültetésére” buzdította Alma a hallgatóságát.

- Mi volt az az üzenet, mellyel kapcsolatban Alma azt akarta, hogy a hallgatósága ültesse el azt a szívébe?
- Milyen eredményeket ígért Alma, amennyiben elültetik és táplálják ezeket a Jézus Krisztussal kapcsolatos hitelveket? (Bizonyosságuk növekedni fog az „örökké tartó életre”; terheik könnyűvé tétetnek.)
- Hogyan segített neked a Mormon könyve tanulmányozása elnyerni az Alma által megfogalmazott áldásokat?

1 Nefi 6:4; 2 Nefi 11:2–3; Jákób 1:7–8; Mormon 1:15; 3:20–22; Ether 12:38–39, 41

A Mormon könyve írói szemtanúi voltak Jézus Krisztusnak

Magyarázd el, hogy a Mormon könyvének négy fő szerzője volt: Nefi, Jákób, Mormon és Moróni. (Kivételt képez Énós, Járom és Omni könyve.)

Rajzold fel a táblára a következő táblázatot. Hogy segíts a tanulóknak e négy fő író megismerésében, kérd meg őket, hogy válasszanak a felírt versek közül, és olvassák el azt magukban. Kérd meg őket, keressék ki, hogy mi tette alkalmassá az adott szerzőt arra, hogy Jézus Krisztus erőteljes tanúja legyen.

<i>Szerző</i>	<i>Tapasztalat</i>
<i>1. Nefi</i>	<i>2 Nefi 11:2</i>
<i>2. Jákób</i>	<i>2 Nefi 11:3</i>
<i>3. Mormon</i>	<i>Mormon 1:15</i>
<i>4. Moróni</i>	<i>Ether 12:38–39</i>

Tedd lehetővé, hogy a tanulók megosszák egymással az egyes versekből tanultakat, majd kérdezd meg:

- Miért fontos megérteni, hogy a Mormon könyve főbb szerzői szemtanúi voltak Jézus Krisztusnak? (A kérdés megbeszélése közben segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő igazságot: **A Mormon könyve tanulmányozásával azoktól tanulunk Jézus Krisztusról és az Ő küldetéséről, akik látták és ismerték Őt.** Rámutathatsz, hogy a Mormon könyve fordítója, Joseph Smith, szintén szemtanúja volt Jézus Krisztusnak.)

Adj hozzá a táblán lévő táblázathoz egy harmadik oszlopot, így:

<i>Szerző</i>	<i>Tapasztalat</i>	<i>Cél</i>
1. <i>Nefi</i>	2 <i>Nefi</i> 11:2	1 <i>Nefi</i> 6:4
2. <i>Jákób</i>	2 <i>Nefi</i> 11:3	<i>Jákób</i> 1:7–8
3. <i>Mormon</i>	<i>Mormon</i> 1:15	<i>Mormon</i> 3:20–22
4. <i>Moróni</i>	<i>Ether</i> 12:38–39	<i>Ether</i> 12:41

Kérd meg az egyes tanulókat, hogy olvassák el valamelyik szentírásrészt a harmadik oszlopból, és nézzék meg, miért jegyezte le az adott szerző az üzenetét.

- Miért jegyezték le a Mormon könyve szerzői az üzeneteiket?
- Szerintetek miért törekedtek ezek a szerzők annyira arra, hogy másokat Krisztushoz hívjanak?
- Hogyan vonatkoznak a Krisztushoz közelebb szólító hívások személyesen rátok? Milyen gondolataitok és érzéseitek vannak, ha belegondoltok ezekbe a hívásokba?

2 Nefi 33:1–2, 4–5, 10–11

A Mormon könyve segít nekünk hinni Jézus Krisztusban

Magyarázd el, hogy bár sokak élete változott meg a Mormon könyvéről vallott bizonyosságuknak köszönhetően, mások kétségekkel küszködnek annak igaz és hiteles voltát illetően.

- Milyen tanácsot adnátok, amely segíthetne valakinek megerősíteni vagy megszerezni a Mormon könyvéről való bizonyosságát?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 33:1–2-t, az osztály pedig eközben azonosítsa be azt az erőt, amely lehetővé teszi, hogy a Mormon könyve eljusson az ember szívébe.

- Mit mondott Nefi, mi teszi lehetővé, hogy az üzenete bejusson az ember szívébe? (A Szentlélek hatalma.)
- Mit mondott Nefi, mi gátolhat meg egyeseket abban, hogy befogadják a Szentlelket?

Kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzák meg és beszéljék meg az e versekben tanított tantételek valamelyikét. (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **A Szentlélek elviheti szívünkbe a Mormon könyve üzenetét, hacsak meg nem keményítjük a szívünket a Szentlélek ellen.** Ezt a tantételt fel is írhatod a táblára.)

Adj a tanulóknak egy percet, hogy átnézzék a 2 Nefi 33:4–5-öt, és keressenek olyan további áldásokat, melyeket a Mormon könyve tanulmányozása révén nyerhetünk el. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

Tedd ki a következő idézetet L. Whitney Clayton eldertől a Hetvenektől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„[Ki kell tárnunk] szívünket a Szabadító isteni valósága előtt... Isten nem kényszerít rá bennünket arra, hogy higgyünk. Inkább élő prófétákat és apostolokat küld, hogy tanítsanak bennünket, szentírásokat biztosít számunkra, és hív bennünket az Ő Lelke által. [...] Az, hogy hiszünk, a valaha meghozott legfontosabb döntésünk lesz. Minden más döntésünket ez formálja” (Válaszd a hitet! *Liahóna*, 2015. máj. 38.).

- Hogyan formálhatja minden más döntésünket az, ha elfogadjuk a Mormon könyve szerzőinek felhívását, és hiszünk Jézus Krisztusban?

Folytatásként kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 33:10–11-et, az osztály pedig figyelje meg, hogyan írja le Nefi a szavaiba vetett hit és a Jézus Krisztusba vetett hit közti kapcsolatot.

- Nefi szerint milyen kapcsolat áll fenn a szavaiba vetett hit és a Jézus Krisztusba vetett hit között?
- Mit mondott Nefi, mi fog történni „az utolsó napon” azokkal, akik elutasítják szavait?

Kérd meg a tanulókat, hogy osszák meg bizonyosságukat arról, miként segített nekik a Mormon könyve közelebb kerülni Jézus Krisztushoz.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 6:4; 13:40; 2 Nefi 11:2–3; 25:17–18; 33:1–2, 4–5, 10–11; Jákób 1:7–8; Alma 33:22–23; Mormon 1:15; 3:20–22; Ether 12:38–39, 41.
- A Mormon könyve: vallásunk záróköve. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 9. fejezet, 135–146.

2. LECKE

Megszívlelni a próféták szavait

Bevezetés

Isten prófétákat hív el, hogy tanúbizonyságot tegyenek Jézus Krisztusról, bűnbánatot hirdessenek, és mindenkit a Szabadítóhoz hívjanak. A Mormon könyve azt tanítja, hogy

azok, akik megszívlelik e próféták szavait, megáldatnak; azoknak viszont, akik szembeszegülnek velük, bánkódásban és szomorúságban van részük.

Háttérolvasmányok

- Russell M. Nelson: A próféták támogatása. *Liahóna*, 2014. nov. 74–77.
- Claudio R. M. Costa: Engedelmeskedjünk a prófétáknak! *Liahóna*, 2010. nov. 11–13.
- Carol F. McConkie: Éljük a próféták szavai szerint! *Liahóna*, 2014. nov. 77–79.
- “Our Need for Living Prophets,” chapter 1 in *Teachings of the Living Prophets Student Manual* (Church Educational System manual, 2010), 4–13.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 1:4–15, 18; Móziás 11:20–25; 13:33–35

A próféták szerepe

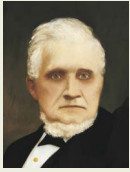
Kérdezd meg az osztálytól:

- Miképpen különbözteti meg az élő prófétáról vallott hitünk Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházát más felekezetektől?
- Miért van ma is akkora szükség élő prófétákra, mint a történelem más időszakaiban volt?

Kérj meg több tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel az 1 Nefi 1:4–15, 18-at, az osztály pedig kövesse az olvasottakat, és figyelje meg, miként hívta el és készítette fel Lehit az Úr arra, hogy próféta legyen.

- Milyen tapasztalatok készítették fel Lehit arra, hogy próféta legyen? (Tanúságot nyert Jézus Krisztusról, valamint előre látta a gonoszok pusztulását és az azok részére biztosított irgalmat, akik Istenhez jönnek.)
- Miért volt Jeruzsálem lakóinak szüksége a Lehihez hasonló prófétákra? (Miközben a tanulók válaszolnak, mindenképp fogalmazzák meg a következő igazságot: **Isten prófétákat hív el, és rajtuk keresztül nyilatkoztatja ki akaratát.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet John Taylor elnöktől (1808–1887):

„Élő fára van szükségünk – egy élő forrásra –, élő intelligenciára, az élő papságból kiindulva, mely a mennyben van, az élő papságig, mely a földön van. [...] Attól fogva pedig, hogy Ádám először került kapcsolatba Istennel, egészen addig, ameddig János került kapcsolatba vele Pátmosz szigetén, vagy Joseph Smith előtt megnyílt a menny, mindig is szükség volt új kinyilatkoztatásokra, amelyek azon adott körülményekhez igazodtak, melyekben a gyülekezetek vagy egyének találtattak.

Az Ádám által kapott kinyilatkoztatás nem utasította Noét arra, hogy bárkát építsen; és a Noé által kapott kinyilatkoztatás sem mondta Lótnak, hogy hagyja ott Sodomát; és ezek egyike sem beszélt Izrael gyermekeinek Egyiptomból történő kivonulásáról. Mindegyikük saját kinyilatkoztatásokat kapott, ahogyan Ésaías, Jeremiás, Ezékiel, Jézus, Péter, Pál, János és Joseph is. Velünk is ennek kell történnie” (vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: John Taylor* [2002]. 158.).

- Miért fontos tudni azt, hogy az Úr ma is folyamatosan kinyilatkoztatja akaratát élő prófétákon keresztül?
- Hogyan segíthet minket a napjainkban, ha tanulmányozzuk a Mormon könyvében feljegyzett próféták szerepét?

Írd fel a táblára az alábbi hivatkozásokat:

Móziás 11:20–25

Móziás 13:33–35

Magyarázd el, hogy miközben a próféták sok, a saját korukra vonatkozó üzenetet közvetítenek, vannak olyan üzenetek is, amelyeket minden próféta átad. Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg két ilyen üzenetet, miközben magukban elolvassák a táblára írt szentírásverseket. Kérd meg a tanulókat, hogy jelöljék be szentírásaikban az egyes részek központi üzenetét, melyet Abinádi próféta adott át. (*Megjegyzés: A szentírások megjelölése olyan szentírás-tanulmányozási készség, melyet az egész tanmenet során oktathatsz.*)

Kérdezd meg a tanulóktól, hogy mit találtak, azután összegezd az eredményeiket a következő tan hangsúlyozásával: **Isten minden prófétája bűnbánatot hirdet, és bizonyosságot tesz Jézus Krisztusról.**

Érdeemes lehet megkérned a tanulókat, hogy néhány perc erejéig keressenek példát a Mormon könyvében arra, amikor egy próféta bűnbánatot hirdet, és bizonyosságot tesz Jézus Krisztusról. (A bűnbánat hirdetésére példa Ésaías a 2 Nefi 16:9–11-ben; Jákób a Jákób 2–3-ban; Abinádi a Móziás 11–12-ben; Sámuel a Hélamán 13–16-ban; és Mormon a Mormon 3-ban. A Jézus Krisztusról való tanításra példa Nefi az 1 Nefi 19-ben és a 2 Nefi 25-ben; Alma az Alma 7-ben; valamint Mormon a Mormon 7-ben.) Kérj meg tanulókat, hogy példáikat mondják el az osztálynak.

- Mit gondolsz, miért hirdetnek a próféták következetesen bűnbánatot, és tesznek bizonyosságot Jézus Krisztusról?
- Hogyan segít elérnünk a szabadulást, ha hallgatunk ezekre az üzenetekre?

Hélamán 13:24–33; 3 Nefi 8:24–25; 9:10–11

Isten prófétáinak elutasítása bánkódáshoz vezet

Tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Amikor a próféta rámutat a világ bűneire, a világias ember vagy be akarja zárni a próféta száját, vagy úgy akar tenni, mintha a próféta nem is létezne... A népszerűség soha nem jelenti az igazság próbáját. [...] Amint egyre közelebb kerülünk az Úr második eljövételéhez, számíthatok rá, hogy ahogyan a világban lévő emberek egyre gonoszabbá válnak, egyre kevésbé lesz köztük népszerű a próféta” (Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson [2014]. 163.).

- Szerinted miért van az, hogy egyesek elmulasztják megszívlelni egy-egy próféta szavait?

Kérd meg az osztályt, hogy magukban olvasva nézzék át Sámuel próféta szavait a Hélamán 13:24–29-ben, és keressék azokat az okokat, melyek miatt az emberek elutasítják a próféta figyelmeztetéseket. Ismét javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak.

- Sámuel szerint a nefiták miért utasították el Isten prófétáit?
- Habár mi nem vagyunk vétkesek a próféták kínzásában vagy megölésében, miként szolgálhatnak mégis figyelmeztetőül ezek a versek számunkra?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 13:30–33-at. A többiek figyeljék meg, hogy milyen következményeket jövendölt a lámánita Sámuel azok számára, akik elutasították a próféták szavait. Ezután kérd meg az osztályt, hogy olvassák el a prófécia beteljesedésével kapcsolatban a 3 Nefi 8:24–25; 9:10–11 verseket.

- Hogyan összegezhetnénk az e versekben található igazságot? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha elutasítjuk az Úr prófétáinak szavait, akkor bánkódás és szomorúság lesz osztályrészünk.** [Lásd még 3 Nefi 28:34.]

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentéseit:

„Ha tudni akarjuk, hányadán állunk az Úrral, akkor tegyük fel magunknak a kérdést: hányadán állunk az ő halandó parancsnokával? Az életünk milyen mértékben van összhangban az Úr felkentjével – az élő prófétaival, az egyház elnökével – és az Első Elnökség Kvórumával” (Tanítások: Ezra Taft Benson, 161.).

„A hithűségünk próbatétele az, hogy miként reagálunk az élő próféta szavaira, amikor megmondja, amit tudnunk kell, bár nem szívesen halljuk” (Tanítások: Ezra Taft Benson, 163.).

- Hogyan ösztönöznék titeket Benson elnök kijelentései arra, hogy szorgalmasabban kövessétek az élő próféta tanácsát?
- Mely prófétai üzeneteket sorolnátok ma a legfontosabbak közé az utolsó napi szentek számára?

Móziás 15:10–13; 3 Nefi 10:12; 12:1–2; Ether 7:23–27

Isten prófétáinak követése áldásokat hoz

Mondd el a tanulóknak, hogy Abinádi próféta arról tanította Noé királyt és az ő gonosz papjait, hogy milyen fontos megszívlelni a próféták szavait. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 15:10–13-at, miközben az osztály azon gondolkodik, hogyan foglalhatná össze ezeket a verseket egy tantételi kijelentés formájában.

- Hogyan foglalnátok össze ezeket a verseket egy egyszerű tantételi kijelentésben? (A tanulók így is összefoglalhatják ezeket a részeket: **Akik hallgatnak a próféták szavaira, hisznek Jézus Krisztus megváltó hatalmában, és megbánják bűneiket, azok Isten királyságának örökösei.**)

A tanulók idézzenek fel és osszanak meg olyan példákat a Mormon könyvből, amikor hithű egyének és csoportok áldásban részesültek, mert megszívlelték a próféták szavait. E példák között lehetnek a következők: Lehi családja megmenekült a pusztulástól, mert megfogadták a tanácsot, és elhagyták Jeruzsálemet (2 Nefi 1:4); az idősebb Alma hallgatott Abinádi szavaira és képes volt sokakat tanítani (Móziás 17:1–4; 18:1–3); Moróni kapitány serege Alma tanácsát kérte, és így tudta meg, hol védekezzen a lámánita sereg ellen (Alma 43:23–24).

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat (a vastaggal szedett tantételeket ne írd fel):

3 Nefi 10:12 (Isten prófétáinak követése biztonságot nyújt.)

3 Nefi 12:1–2 (A próféták arra tanítanak, miként nyerhetünk bocsánatot a bűneinkre.)

Ether 7:23–27 (Amikor követjük a próféták tanácsait és emlékezünk az Úrra, Ő megáld bennünket a szükségleteink szerint.)

Jelölj ki tanulókat, akik elolvasnak egy-egy szentírásrészlet a táblán szereplők közül, majd összefoglalják az olvasottakat egy tanbéli kijelentés formájában. Amikor a tanulók megosztják e kijelentéseket, felírhatod azokat az egyes szentírásutalások mellé.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni azokat a további áldásokat, melyek a próféta követéséből fakadnak, tedd ki a következő idézetet M. Russell Ballard eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Nem kis dolog, testvéreim, hogy Isten egy prófétája közöttünk van! Nagyon és csodálatosak az áldások, melyek az életünkbe áradnak, amikor hallgatunk az Úr rajta keresztül adott szavára. [...] Amikor az Úr tanácsát halljuk az egyház elnökének szavain keresztül, reakciónak pozitívnak és azonnalinak kell lenni. A történelem megmutatta, hogy biztonság, béke, boldogulás és boldogság rejlik abban, ha hallgatunk a prófétai tanácsra...” („Szavait... fogadjátok [be]!”

Liahóna, 2001. júl. 80.).

- Volt már olyan, hogy megáldott titeket az, ha pozitívan és halogatás nélkül fogadtátok meg egy próféta tanácsát? Fejtsétek ki!
- Ha a jövőbe tekintetek, szerintetek miért lesz szükség arra, hogy próféták legyenek a földön?

Szólítsd fel a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, vajon a cselekedeteik tükrözik-e azon vágyukat, hogy hűségesen kövessék az Úr prófétáit. Kérd meg őket, hogy gondolják át, vajon min kell esetleg változtatniuk az életükben ahhoz, hogy még teljesebben élvezhessék a hithűeknek megígért áldásokat.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 1:4–15, 18; Móziás 11:20–25; 13:33–35; 15:10–13; Hélamán 13:24–33; 3 Nefi 8:24–25; 9:10–11; 10:12; 12:1–2; Ether 7:23–27.
- Russell M. Nelson: A próféták támogatása. *Liahóna*, 2014. nov. 74–77.

3. LECKE

Az engedelmesség áldásokat eredményez

Bevezetés

Az Isten parancsolatainak való engedelmisségünk az Ő bámulatos áldásaiért érzett hálánk kifejezésének egyik módja. A Szabadító tökéletes példát mutatott az engedelmességre. Az engedelmisség iránti vágyunk az Isten

iránti szeretetünkkel együtt növekszik. A parancsolatoknak való engedelmisség teszi lehetővé Isten számára, hogy megadja nekünk a nehéz feladatok teljesítéséhez szükséges segítséget.

Háttérolvasmányok

- Thomas S. Monson: Az engedelmisség áldásokat eredményez. *Liahóna*, 2013. máj. 89–92.
- Robert D. Hales: „Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok” *Liahóna*, 2014. máj. 35–38.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 2:2–4, 9–13, 16, 19–20; Móziás 2:20–24, 41

Engedelmisségünkkel mutatjuk ki hálánkat Istennek és nyerjük el legnagyobb áldásait

Tedd ki a következő idézetet Joseph B. Wirthlin eldertől (1917–2008) a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Hogyan tudnánk valaha is visszafizetni tartozásunkat a Szabadítónak? Megfizetett egy olyan adósságot, amellyel nem is tartozott, hogy megszabadítson egy olyan adósságtól, amelyet soha nem leszünk képesek visszafizetni. Neki köszönhetően örökké fogunk élni. Végtelen engesztelésének köszönhetően bűneink eltörölthetnek, lehetővé téve számunkra, hogy megtapasztaljuk Isten legnagyobb ajándékát: az örök életet.

Lehet ilyen ajándéknak ára? Kiegyenlíthetünk valaha is egy ilyen ajándékot?” (vö. Földi adósságok, mennyei adósságok. *Liahóna*, 2004. máj. 43.).

Adj a tanulóknak egy kis időt, hogy megbeszélhessék egymás között a Wirthlin elder utolsó kérdésére adható lehetséges válaszokat. Biztasd őket, hogy keressenek olyan tantételeket és tanokat ezen az órán, melyek segíthetnek megválaszolni ezt a kérdést.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 2:20–24-et, és keressék meg, mit tanított Benjámín király arról, hogyan tekintsünk magunkra az Istenhez fűződő viszonyunkban.

- Szerintetek miért tanította Benjámín király, hogy bármit is teszünk, akkor is „haszontalan szolgálói” vagyunk Istennek?

- Habár az Isten felé fennálló adósságunkat soha nem fizethetjük vissza, mit javasolnak ezek a versek, mit tehetünk, amivel kimutathatjuk a hálánkat mindazért, amit értünk tett? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Amikor felismerjük örök adósságunkat Isten felé, akkor arra vágyunk, hogy szolgáljuk Őt, és hogy betartsuk a parancsolatait.**)

Mondd el a tanulóknak, hogy az Isten iránti engedelmesség egyik nagyszerű szentírásbeli története a Mormon könyve elején található, amikor is megtudjuk, hogyan reagált Lehi próféta és családja, amikor Isten valami igazán nehezét kért tőlük. Kérj meg egy tanuló, hogy olvassa fel az 1 Nefi 2:2–4-et.

- Miért lehetett nehéz Lehi családjának Isten azon parancsának engedelmeskedni, hogy hagyják el Jeruzsálemet?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák az 1 Nefi 2:9–13, 16-ot, és keressenek különbségeket egyfelől Lámán és Lemuel, másfelől Nefi hozzáállásában és viselkedésében, e parancsolat betartását illetően. *(Megjegyzés: Ez a tevékenység arra fogja buzdítani a tanulókat, hogy gyakorolják az összehasonlítás és szembeállítás fontos szentírás-tanulmányozási készségét.)*

- Milyen szavak vagy kifejezések írják körül Lámán és Lemuel reakcióját? (Merevnyakúak voltak, zúgolódtak és nem ismerték Isten cselekedeteit.)
- Hogyan reagált Nefi a Jeruzsálem elhagyására felszólító parancsra? (Alázatos volt; meg akarta ismerni Isten dolgait; hitt atyja, a próféta szavaiban; és imádkozott.)
- Miért reagált Nefi a bátyjaitól eltérő módon atyja szavaira?

Adj a tanulóknak egy kis időt, hogy átgondolhassák, vajon inkább Lámánhoz és Lemuelhez, vagy pedig Nefihez hasonlítanak-e, amikor az Úr vagy az Ő egyházának vezetői valami nehezét kérnek tőlük.

Kérj meg egy tanuló, hogy olvassa fel az 1 Nefi 2:19–20-at, az osztály pedig kövesse a szöveget, és keressék ki, milyen ígéretet tett az Úr Nefinek.

- Melyik az a kijelentés ezekben a versekben, amely összefoglalja az Úr Nefinek tett ígéretét? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik a következő tantételt: **Ha betartjuk a parancsolatokat, boldogulni fogunk a földünkön.** Rámutathatsz, hogy ez az egyik leggyakrabban ismétlődő alapeszme a Mormon könyvében. Buzdíthatod a tanulókat, hogy a Mormon könyve tanulmányozása közben figyeljék meg, milyen sokféle módon ismétlődik ez az alapeszme.)
- Milyen tulajdonságokat dicsért az Úr Nefiben? Szerintetek miért fontosak e tulajdonságok mindannyiunk számára az Úrral fennálló kapcsolatunk során?
- Bár az Úrnak való engedelmesség nem mindig eredményez anyagi gyarapodást, milyen áldásokra számíthatunk mégis annak következtében? (A kérdés megválaszolásában segíthet, ha felolvassátok a Móziás 2:41-et.)

2 Nefi 31:6–10, 15–16; Móziás 15:7; 3 Nefi 11:11; 12:19–20, 48

A Szabadító engedelmességre mutatott példájának követése segít Őhöz és az Atyához jönnünk

Tedd ki a következő idézetet Robert D. Hales eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától:

„[A] Szabadító életéből megtanult leckék közül egyik sem olyan világos és nagy erejű, mint az engedelmességről szóló lecke” („Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok”, *Liahóna*, 2014. máj. 35.).

- A Szabadító életéből vett mely példák szemléltetik az engedelmességét?

Hogy segíts a tanulóknak jobban megbeszélni a kérdést, kérd meg őket, hogy olvassák el a Móziás 15:7-et és a 3 Nefi 11:11-et, és figyeljék meg, minek a megtételére volt Jézus hajlandó annak érdekében, hogy engedelmeskedjen az Atyjának.

Kérd meg a tanulókat, hogy egymást felváltva olvassák fel a 2 Nefi 31:6–10, 15–16-ot, miközben a többiek igyekeznek kideríteni, mit tanulhatunk a Szabadító példájából az engedelmesség fontosságáról és az engedelmességből fakadó áldásokról.

- Mit tanulhatunk a Szabadító példájából az engedelmesség fontosságáról? Mit tanulhatunk a példájából az engedelmességből fakadó áldásokról? (Győződj meg arról, hogy a tanulók megfogalmazzák ezt a tantételt: **Amikor azt a példát követjük, melyet a Szabadító mutatott az Atyjának való engedelmességben, akkor azon a keskeny ösvényen maradunk, amely a szabaduláshoz vezet.**)

Tedd ki a következő idézetet Robert D. Hales eldertől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A lelkiileg érett engedelmesség a »Szabadító engedelmsége«. A Mennyei Atyánk és az Ő Fia iránti valódi szeretet motiválja. [...] A Szabadító iránti szeretetünk a kulcs a Szabadítóéhoz hasonló engedelmességhez” („Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok”, 36–37.).

- Vajon a Mennyei Atya és Jézus Krisztus iránti szeretetünk miért „kulcs” a parancsolatok iránti engedelmességhez?

Hangsúlyozd ki, hogy a feltámadt Jézus Krisztus tanított a nefitáknak a parancsolatok iránti engedelmesség céljairól. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 12:19–20, 48-at, és fedezzék fel ezeket a célokat.

- E versek szerint mit mondott a Szabadító, milyen okok miatt adattak nekünk a parancsolatok? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Amikor Krisztushoz jövünk és betartjuk a parancsolatokat, hasonlóbbá válunk Hozzá és Mennyei Atyánkhoz, és megszabadulunk.**)
- Hogyan segített nektek az engedelmesség a Szabadítóhoz jönni?

Adj a tanulóknak egy kis időt néhány olyan dolog kigondolására, melyeket megtehetnének azért, hogy engedelmesebbek legyenek a Mennyei Atya parancsolatai iránt, hogy ezáltal hasonlóbbá váljanak Őhozzá és az Ő Fiához.

1 Nefi 3:4–7, 15–16; 4:1–2; 7:12; 17:1–31; 18:1–4

Az Úr segítséget nyújt az engedelmeseknek

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan időszakra, amikor Isten valamelyik parancsolatát nehéznek tűnt betartani, vagy amikor kihívást jelentett egy elhívás vagy feladat elvégzése. Emlékeztess őket, hogy Nefire és fivéreire súlyos, halálos veszély leselkedett, amikor Isten azt parancsolta nekik, hogy térjenek vissza Jeruzsálembe a rézlemezekért. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 3:4–7-et, és fogalmazzanak meg Nefi példája alapján egy olyan tantételt, amely növelheti az engedelmességre való képességüket.

- Milyen tantételt tanulunk abból, ahogyan Nefi reagált Isten e nehéz parancsolatára? (Írd fel a táblára a következő tantételt, miután a tanulók megfogalmazzák azt: **Ha arra törekszünk, hogy megtegyük, amit az Úr parancsol, akkor Ő utat készít számunkra, hogy elvégezzük azt.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt a tantételt, írd a következő hivatkozásokat a táblára, és adj a tanulóknak időt, hogy kikeressék azokat. Keressék meg, hogyan reagált Nefi, amikor a számára parancsolt nehéz dolgok megtételére törekedett: 1 Nefi 3:15–16; 4:1–2; 7:12. Miután a tanulók megosztották a találtakat, magyarázd el, hogy Nefi később le is írt néhány módot arra, ahogyan az Úr azokat segíti, akik betartják a parancsolatait. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 17:1–4-et, és keressék ki, hogyan segít nekünk az Úr. Kérd meg őket arra is, hogy jelöljék meg szöveghívelővel a Nefi által használt „És így látjuk” kifejezést, amely szerte a Mormon könyvében megtalálható, felkészítve az olvasót arra, hogy kiemelt figyelmet fordítson az azt követő szavakra.

Míg a tanulók elmondják az ötleteiket, írd fel a következő szavakat a táblára:

Táplál

Megerősít

Eszközöket biztosít

Kérd meg a tanulókat, hogy néhány percen fussák át az 1 Nefi 17:5–31; 18:1–4-ben található történetet, olyan példákat keresve, amikor az Úr táplálta, megerősítette vagy eszközökkel látta el Lehi családját.

- Hogyan táplálta és erősítette az Úr Lehi családját? Hogyan biztosított eszközöket számukra?
- Azon áldások közül, melyeket az Úr Lehi családjának adott, melyek hasonlítanak azokra az áldásokra, amelyekre ma szükségünk van?
- Tapasztaltatok-e már az Úr segítségét e módok valamelyike által, miközben azon voltatok, hogy engedelmeskedjetek Őneki? Fejtsétek ki!

Emlékeztess a tanulókat, hogy az Úr az engedelmességünket kéri, hogy gazdag áldásokkal láthasson el bennünket az Őhöz hasonlóbbá válásért tett erőfeszítéseinkben. Oszd meg a következő idézetet Harold B. Lee elnöktől (1899–1973):

„Isten összes parancsolata közül az a legfontosabb, melynek betartása ma a legnagyobb nehézséget okozza nektek. [...] Azt egyesbe hozzátok, majd nekikezdtetek a következőhöz, melynek betartása a legnehezebb számotokra. Ily módon szentelhetitek meg magatokat Isten parancsolatainak betartása által” (vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee* [2001]. 30.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy parancsolatra, melynek betartása nehezükre esik. Buzdítsd őket, hogy készítsenek egy tervet arra, miként lesznek engedelmesebbek, hogy teljesebb mértékben jogosulttá váljanak az Úr segítségére.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 2:1–20; 3:4–7, 15–16; 4:1–2; 7:12; 17:1–31; 18:1–4; 2 Nefi 31:6–10, 15–16; Móziás 2:20–24, 41; 15:7; 3 Nefi 11:11; 12:19–20, 48.
- Thomas S. Monson: Az engedelmesség áldásokat eredményez. *Liahóna*, 2013. máj. 89–92.

4. LECKE

Ádám bukása és az önrendelkezés ajándéka

Bevezetés

Ádám bukása elválaszthatatlan része volt Isten tervének. Olyan feltételeket teremtett, melyek közepette a földre jöhettünk, hogy próbára tétethessünk. Isten terve azt is tartalmazza, hogy gyermekei önrendelkezést kapnak (lásd 2

Nefi 2:27). Ebben a leckében a tanulók arról tanulnak, hogy az önrendelkezésünk helyes használatának kulcsa Isten akaratának kutatásában, ezáltal pedig Jézus Krisztus példájának követésében rejlik.

Háttérolvasmányok

- Robert D. Hales: Önrendelkezés: létfontosságú az élet tervében. *Liahóna*, 2010. nov. 24–27.
- Jeffrey R. Holland: Az igazság s a kegyelem egy lett szeretetben. *Liahóna*, 2015. máj. 104–106.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 2:19–26, 28; Alma 42:6–10, 14; Mózes 5:5–9

Ádám bukása

Tedd ki a következő idézetet Bruce C. Hafen eldertől a Hetvenektől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A kereszténység egészen az ötödik század óta úgy tanította, hogy Ádám és Éva bukása szörnyű hiba volt... Ez a meglátás téves... A bukás nem katasztrófa volt. Nem valamiféle hiba vagy baleset volt, hanem a [szabadítás] tervének [szándékolt] része” (A kiengesztelés: mindent mindenkiért. *Liahóna*, 2004. máj. 97.).

- Szerinted miért fontos megérteni, hogy a bukás nem hiba vagy baleset volt, hanem a szabadítás tervének szándékolt része?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a 2 Nefi 2:19–25-öt, és írják össze a bukás következményeit, vagyis mindazt, ami Ádámmal és Évával azután történt, hogy vettek a tiltott gyümölcsből. Ezután kérd meg őket, hogy az általuk felsoroltak közül írjanak fel egy-egy tételt a táblára is. (Megjegyzés: E rész segítségével taníthatod őket arra, hogyan keressenek felsorolásokat a szentírásrészekben; vö. *Az evangélium tanítása és tanulása* [2012]. 24.). A felsorolás tartalmazza a következőket: Ádám és Éva kiűzettek az Éden kertjéből; gyermekeket hoztak a világra; próbatételi állapotba kerültek; elvesztek és bűnbánatra volt szükségük; megtapasztalták az ellentétet, ami lehetővé tette számukra a jó és a gonosz megtapasztalását, valamint önrendelkezésük bölcs használatát.

- Hogyan segít a táblán lévő felsorolás megmagyarázni, miért volt Ádám bukása Mennyei Atyánk tervének szükséges része? (A tanulók valószínűleg sokféle választ adnak majd, melyeket e tantételben lehet összefoglalni: **Ádám bukása tette számunkra lehetővé, hogy belépünk a halandóságba, és hogy az örök élet irányába haladjunk.**)
- Mit jelent az, hogy „minden ember elveszett” a bukás miatt? (Vö. 2 Nefi 2:21).

A kérdés megválaszolásához kérj meg több tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 42:6–10, 14-et, a többiek pedig figyeljék meg, milyen következményei voltak még a bukásnak. Miközben a tanulók megosztják a találatokat, válaszaikat hozzáadhatod a táblán lévő felsoroláshoz.

- Mit jelent az, hogy „ki lett vágva az Úr színe elől”?

Tedd ki a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„[Ádám és Éva] megszegték Isten egyik parancsolatát, ami aztán megkövetelte, hogy hagyják maguk mögött ezt a kerti környezetet, ugyanakkor lehetővé tette, hogy gyermekeik legyenek, mielőtt szembenéznének a fizikai halállal. Tovább fokozta körülményeik siralmosságát és összetettségét, hogy vétkük lelki következményekkel is járt: mindörökre kivágattak Isten színe elől. Mivel mi ezután ebbe a bukott világba születtünk, és mivel mi magunk is áthágjuk Isten törvényeit, mi is ugyanazokra a büntetésekre vagyunk ítélve, mint amelyekkel Ádámnak és Évának kellett szembenéznie. [...]

[A]ttól a pillanattól fogva, hogy első szüleink kiléptek az Éden kertjéből, mindannyiunk Istene és Atyja, számítva Ádám és Éva döntésére, magukat a mennyei angyalokat küldte hozzájuk, hogy kijelentsék számunkra – és az időközön át számunkra is –, hogy ez az egész eseménysorozat a mi örökkévaló boldogságunkért lett eltervezve. Részét képezte az Ő isteni tervének, amely biztosított egy Szabadítót, magának Istennek a Fiát – egy másik Ádámot, ahogyan Pál apostol nevezte [lásd 1 Korinthusbeliek 15:45] –, aki eljön majd az idők delén, hogy engesztelést hozzon az első Ádám vétkéért. Ez az engesztelés pedig teljes győzelmet fog aratni a fizikai halál felett... Irgalommal telve a személyes bűnök megbocsátását is lehetővé teszi mindenkinek, Ádámtól kezdve a világ végezetéig, a bűnbánatnak és az isteni parancsolatok betartásának feltételével” (Az igazság s a kegyelem egy lett szeretetben. *Liahóna*, 2015. máj. 105–106.).

- Miért vagyunk „mi is ugyanazokra a büntetésekre... ítélve, mint amelyekkel Ádámnak és Évának kellett szembenéznie”? (Bukott világba születünk és áthágjuk Isten törvényeit.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel a 2 Nefi 2:26, 28-at és a Mózes 5:5–9-et, miközben a többiek igyekeznek kideríteni ezekből, hogyan győzhetjük le a bukás következményeit az életünkben.

- A felolvasott részek szerint, mi hozhat nekünk megváltást a bukás lelki következményei alól? (A válaszok között legyen ott a következő tantétel: **Ha bűnbánatot tartunk és Istent szólítjuk megbocsátásért, akkor Jézus Krisztus engesztelése által megváltathatunk a bűneinktől.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak arról a szerepről, melyet a bukás tölt be a szabadítás tervében, és hogy az milyen tekintetben lett „a mi örökkévaló

boldogságunkért” eltervezve. Kérj meg egy-két tanulót, hogy osszák meg gondolataikat az osztállyal.

2 Nefi 2:14, 16, 26–29; Hélamán 14:30–31; 3 Nefi 27:13

Az önrendelkezés ajándéka

Tedd ki a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Ádám és Éva [a bukás által] halandóvá vált. Ami ebben örömteli számunkra, hogy ezután gyermekeik is lehettek, és betölthették azokat a célokat, melyekért a világ meg lett alkotva. [...] A bukás által más áldásokban is részesültünk. Hatályba léptetett két további – egymással szorosan összefüggő – isteni ajándékot is, melyek majdnem olyan értékesek, mint maga az élet: az *önrendelkezést és a felelősségre vonhatóságot*” (“Constancy amid Change,”

Ensign, Nov. 1993, 34, kiemelés hozzáadva).

- Milyen értelemben igaz az, hogy az önrendelkezés és a felelősségre vonhatóság „majdnem olyan értékesek, mint maga az élet”?

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a 2 Nefi 2:14, 16 és 26-os verseket, és keressék meg, mit tanítanak ezek a részek arról, hogy miben különböznek Isten gyermekei az Ő többi alkotásától.

- Milyen különbségeket hangsúlyoznak ki ezek a versek Isten gyermekei és az Ő többi alkotása között? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tant: **Isten gyermekei úgy lettek megalkotva, hogy önmaguk cselekedjenek, és ne velük cselekedjenek.**)
- Mit jelent az, hogy Isten úgy alkotott meg bennünket, hogy mi cselekedjünk, és ne velünk cselekedjenek?
- Miért fontos tudni, hogy Isten gyermekei úgy lettek megalkotva, hogy önmaguk cselekedjenek, és ne velük cselekedjenek?

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, megbeszélheted velük a következő idézetet Boyd K. Packer elnöktől (1924–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A régi mondás, miszerint »az Úr mellett szavaz, Lucifer pedig ellenem, de igazán csak az én szavazatom számít«, azt a tanbéli bizonyosságot írja le, hogy az önrendelkezésünk... hatalmasabb, mint az ellenség akarata. Az önrendelkezés becses dolog. Bolond módra, vakon ugyan kiengedhetjük a kezünkéből, de erőszakkal nem vehetik el tőlünk.

Létezik még egy ősrégi mentegőzés: »Az ördög vett rá, hogy megtegyem.« Ez nem így van! [Ő] becsaphat és félrevezethet, de nincs hatalma arra, hogy téged vagy bárki más bűn elkövetésére kényszerítsen...” (A belső edény megtisztítása. *Liahóna*, 2010. nov. 74.).

Kérj meg néhány tanulót a 2 Nefi 2:26–29 felolvasására, másokat pedig a Hélamán 14:30–31 felolvasására. Buzdítsd a tanulókat arra, jelöljék meg szövegkiemelővel

azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyek a jelenben hozott döntéseink jövőbeli következményeire utalnak. Kérd meg őket, hogy osszák meg a megjelölt szavakat és kifejezéseket.

- Milyen igazságot tanulhatunk ezekből a szentírásrészekből a választásaink hatásairól? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságot: **Az, ahogyan az önrendelkezésünket használjuk, meghatározó a lelki fejlődésünk és az örökkévaló áldásaink szempontjából.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt az igazságot, kérd meg az egyiküket, hogy olvassa fel a következő idézetet Robert D. Hales eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„[A]mikor Mennyei Atyánk akaratának megtételét választjuk, megőrizzük az önrendelkezésünket, mely által kitágulnak a lehetőségeink és fejlődhetünk. [...]ennek ellenkezője is igaz: amikor nem tartjuk be a parancsolatokat és nem hallgatunk a Szentlélek késztetéseire, akkor beszűkülnek a lehetőségeink, és kevésbé leszünk képesek a cselekvésre és az előre haladásra. [...]A parancsolatok iránti engedelmesség végső soron... védelmezi az önrendelkezésünket” (Önrendelkezés: létfontosságú az élet tervében. *Liahóna*, 2010. nov. 25–26.).

- Milyen következményekkel járhat az önrendelkezésünk helytelen használata?
- Miként védelmezi az önrendelkezésünket az Isten parancsolatainak való engedelmesség?
- Miért kulcsfontosságú a lelki fejlődésünkhöz, hogy önrendelkezésünket „Mennyei Atyánk akaratának megtételére” használjuk?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 27:13-at, és gondolkozzanak el Jézus Krisztus példáján: Ő hogyan használta igazlelkűen az önrendelkezés ajándékát?

- Hogyan segíthetnek nekünk az önrendelkezés ajándékának bölcs használatában a Szabadító szavai, melyek szerint „eljöttem..., hogy Atyám akaratát tegyem”?

Oszd meg a következő idézetet Richard G. Scott eldertől (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából, hogy a tanulóknak segíts megérteni az önrendelkezésünk igazlelkű használatából fakadó nagyszerű áldásokat:

„Az Úr szándéka szerint való a személyes növekedésed és fejlődésed. Ez a haladás felgyorsul, amikor készségesen engeded, hogy Ő vezessen téged keresztül minden olyan növekedési tapasztalaton, mellyel szembesülsz, legyen az akár személyesen kedvedre való eleinte, akár nem. Amikor az Úrban bízol; amikor kész vagy engedni, hogy a szíved és az elméd az Ő akaratára összpontosítson; amikor azt kéred, hogy a Lélek vezessen az Ő akaratának megtételében – akkor a legnagyobb boldogságot biztosítja neked ezen az úton, és a legmegelégtetőbb eredményeket ebből a halandó tapasztalatból. Ha megkérdőjelezel mindent, aminek a megtételére megkérnek,

vagy megmakacsolod magad minden kellemetlen kihívásnál, akkor megnehezíted, hogy az Úr megáldhasson. [Lásd 1 Nefi 3:7.]

Az önrendelkezésed, a választás megtételének joga nem arra adatott, hogy megkapd, amit csak akarsz. Ez az isteni ajándék azért adatott, hogy azt válaszd, amit Mennyei Atyád szán neked. Ily módon Ő vezetni tud téged, hogy mindazzá válhass, akivé Ő szeretné. [Lásd T&Sz 58:26–32.]” (“Finding Joy in Life,” *Ensign*, May 1996, 25).

Kérd meg a tanulókat, hogy idézzenek fel olyan alkalmakat, amikor egy igazlelkű cselekedet mellett döntöttek. Kérd fel néhányukat, hogy mondják el, hogyan áldották meg őket e döntések következményei.

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondolják át, hogyan követhetnék jobban Jézus Krisztus példáját a Mennyei Atya akaratának megtételében. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy az önrendelkezésünk helyénvaló használata örök élethez vezethet bennünket.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 2:14, 16, 19–29; Alma 42:6–10, 14; Hélamán 14:30–31; 3 Nefi 27:13; Mózes 5:5–9.
- Jeffrey R. Holland: Az igazság s a kegyelem egy lett szeretetben. *Liahóna*, 2015. máj. 104–106.

5. LECKE

Jézus Krisztus végtelen engesztelése

Bevezetés

Jézus Krisztus engesztelése – a valaha történt legnagyobb esemény – teszi lehetővé minden ember számára, hogy bocsánatot nyerjen a bűnökre, és hogy a Mennyei Atyával és Jézus Krisztussal lakozzon az örökkévalóságon keresztül. Az engesztelés által mindenki fel fog támadni és vissza fog térni

Isten jelenlétébe, hogy megítéltesen. Mivel az engesztelés a szenvedés végtelen sok fajtáját követelte meg Jézus Krisztustól, Ő tökéletes együttérzéssel van mindannyiunk iránt.

Háttérolvasmányok

- Boyd K. Packer: Az engesztelés. *Liahóna*, 2012. nov. 75–78.
- D. Todd Christofferson: Megváltás. *Liahóna*, 2013. máj. 109–112.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 3:5–11; Alma 34:8–12

Csak Jézus Krisztus végezhetette el a végtelen engesztelést

Rakd ki a következő idézetet James E. Faust elnöktől (1920–2007) az Első Elnökségből, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A világ történelmének legnagyobb eseményéről szeretnék beszélni. Ez az egyedülálló esemény a mi Urunk és Szabadítónk, a Krisztus Jézus semmihez nem fogható engesztelése volt. Ez volt a valaha is megtörtént legpáratlanabb tett...”
(vö. A kiengesztelés: a mi legnagyobb reménységünk. *Liahóna*, 2002. jan. 19.).

Kérj meg két-három tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 34:8–12-t, miközben a többiek bejelölik azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyek arra utalnak, hogy az engesztelés miért a történelem legnagyobb eseménye.

- Miért a valaha is történt legnagyobb esemény Jézus Krisztus engesztelése?
(Hangsúlyozd ki ezt az igazságot: **Jézus Krisztus engesztelése végtelen és örök, lehetővé téve a szabadulást az egész emberiség számára.**)

Érdeemes lehet megosztanod a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Végtelen engesztelésre volt szükség Ádám, Éva és az összes utódaik megváltásához. [...] Az örökkévaló törvény értelmében ez az engesztelés egy halhatatlan, a halálnak alá nem rendelt lény személyes áldozatát követelte, akinek mégis meg kellett halnia, és ismét magára kellett öltenie a testét. A Szabadító volt az egyetlen, aki meg tudta ezt tenni. Anyjától hatalmat örökölt a halálra, Atyjától pedig hatalmat örökölt a halál felett” (“Constancy amid Change,” *Ensign*, Nov. 1993, 34).

- Miért Jézus Krisztus volt az egyetlen, aki képes volt minden embert megváltani? (Halhatatlan, a halálnak alá nem rendelt lény volt.)
- Milyen szempontból végtelen és örökkévaló Jézus Krisztus engesztelő áldozata?

Hogy segíts megválaszolni ezt a kérdést, tedd ki a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„[Jézus Krisztus] engesztelése végtelen: nem szakad vége. Abban az értelemben is végtelen, hogy az egész emberiséget megmenti a soha véget nem érő haláltól. Végtelen volt továbbá határtalan szenvedése terén. [...] Végtelen volt hatókör tekintetében – egyszer s mindenkorra elvégeztetett és mindenkire kiterjedt. Az engesztelés irgalma pedig nem csupán végtelen számú emberhez jut el, hanem az Ő általa teremtett végtelen számú világokba is. Végtelensége minden emberi mértéket és halandó értelmet meghaladt” (“The Atonement,” *Ensign*, Nov. 1996, 35).

Magyarázd el, hogy uralkodásának vége felé Benjámín király azt tanította a népének, hogy egy angyal kijelentette számára a „nagy öröm örvendetes hírei[nek]” üzenetét, hogy annak köszönhetően a népet is „öröm tölthesse el” (Móziás 3:2–4). Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a Móziás 3:5–11-et, miközben a többiek követik az olvasottakat, és kikeresik a Benjámín király által említett „örvendetes híreket”.

- Szerintetek melyek azok az üzenetek ezekben a versekben, amelyek örömmel tölthették el Benjámín király népét? (Miközben a tanulók válaszolnak, hangsúlyozd ki, hogy Jézus Krisztus teszi lehetővé a szabadulást.)
- Mely szavak vagy kifejezések írják le azt az árat, melyet Jézus Krisztus a szabadulásunkért fizetett?

Az egyik tanuló olvassa fel a következő idézetet James E. Talmage eldertől (1862–1933) a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Krisztus gyötrődése a kertben véges elmével felfoghatatlan, úgy annak hevességére, mint okára nézve. [...] Oly teher alatt küzdött és nyögött, amelyet a földön élt egyetlen más lény sem tudott még csak lehetségesnek sem tartani. Nem a testi fájdalom, sem csupán elméjének gyötrelme okozta, hogy oly kint szenvedett el, melynek nyomán vér serkent minden pórusából; hanem a lélek oly gyötrődése, amelyet csak Isten volt képes átélni. Nem volt más ember, bírjon bármily nagy testi vagy elméleti szívóssággal is, aki ekképpen szenvedhetett volna” (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 613).

- Milyen gondolataitok és érzéseitek vannak, ha belegendoltok Jézus Krisztus értünk átélt szenvedéseinek mértékébe?

2 Nefi 9:6–12, 20–22

Jézus Krisztus legyőzte a testi és a lelki halált

A tanulók képzeljék el, hogy mi történt volna az engesztelés nélkül. Hogy segíts a tanulóknak jobban maguk elé képzelni, milyen állapotban lenne az emberiség, ha nem történt volna meg az engesztelés, kérd meg az egyik tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 9:6–9-et. Az osztály kövesse a szöveget, és figyeljék meg, mely szókapcsolatok fejezik ki, hogy mi lenne a sorsunk az engesztelés nélkül.

- Mi történne testünkkel Jákób próféta szerint, ha nem lenne az engesztelés? Mi történne a lelkünkkel?

Emlékeztess a tanulókat, hogy az evangélium központi üzenete szerint Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően kerülhetjük el e szörnyű sorsot.

Kérj meg két tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 2 Nefi 9:10–12, 20–22-t. Az osztály figyelje meg, hogy mi módon szabadulunk meg a lelki és a testi haláltól.

- Milyen módon szabadunk meg a lelki és a testi haláltól? (Segíts a tanulóknak összefoglalni ezt a tantételt: **Engesztelése révén Jézus Krisztus legyőzte a fizikai és a lelki halál hatásait.**)
- Mit tanítanak ezek a versek a feltámadás áldásairól? (A fizikai testünk és a lelkünk újra egyesülni fog az örökkévalóságra. Ítéletre visszavitetünk Isten színe elé.)

Tedd ki a következő idézetet D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Engesztelésével és feltámadásával Jézus Krisztus a bukás minden vonatkozását legyőzte. A fizikai halál csupán időleges lesz, és még a lelki halál is véget ér, hiszen mindenki visszatér majd Isten színe elé – legalábbis ideiglenesen –, hogy megítéltesen” (Jézus Krisztus feltámadása. *Liahóna*, 2014. máj. 112.).

- Volt már úgy, hogy hálások voltatok, amiért Jézus Krisztus legyőzte a testi és a lelki halált? Fejtsétek ki!

Móziás 3:11, 16; 15:7–9; Alma 7:11–13; Moróni 8:8–12; Tan és a szövetségek 137:7–9

Engesztelése által Jézus Krisztus megváltást kínál minden embernek

Emlékeztess a tanulókat, hogy azon kívül, hogy az egész emberiséget megváltotta a bukás következményeként megjelenő testi és lelki haláltól, Jézus Krisztus meg tud váltani minket a saját bűneink által előidézett lelki haláltól is. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 15:7–9-et, az osztály pedig figyelje meg, hogyan teszi lehetővé Krisztus a bűneinktől való megváltásunkat.

- Mit tanítanak e versek arról, hogyan teszi lehetővé Krisztus a bűneinktől való megváltásunkat? (Hangsúlyozd ki ezt a tant: **Az engesztelés révén Jézus Krisztus szétszakította a halál kötelékeit és magára vette a gonoszságainkat, kielégítve ezzel az igazságosság követelményeit, valamint hatalomra téve szert, hogy közbenjárhasson értünk.**)
- Mit jelent a *közbenjárni* ige? (A *közbenjárás* egy olyan beavatkozás két fél viszonyába, amely a nézeteltérések rendezését szolgálja. Ebben az esetben Jézus azért jár közben Isten és mi közöttünk, hogy rendezze a bűneink miatt megszakadt kapcsolatunkat.)

Magyarázd el, hogy a Mormon könyve segít megérteni, hogyan szabadítja meg Jézus Krisztus engesztelése a kisgyermeket és azokat az embereket, akik az evangélium ismerete vagy keresztkeresztelés nélkül haltak meg.

Az osztály egy része olvassa el magában a Móziás 3:16-ot és készítsenek kereszttulást a Moróni 8:8–12-vel. Az osztály másik része olvassa el magában a Móziás 3:11-ot és készítsenek kereszttulást a Tan és a szövetség 137:7–9-cel.

- Mit tanítanak ezek a versek azon gyermekek szabadulásáról, akik keresztkeresztelés előtt halnak meg?
- Mit tanítanak ezek a versek azokról, akik „úgy haltak meg, hogy nem ismerték Isten... akaratát”? (Móziás 3:11).

Mondd el a tanulóknak, hogy az engesztelés által a Szabadító tökéletes együttérzésre tett szert ahhoz, hogy megértsen és átsegítsen minket a halandóság kihívásain. Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák az Alma 7:11–13-at, és keressenek olyan szavakat, melyek a halandóságnak a Jézus Krisztus által engesztelés részeként átélt kihívásait írják le. Miközben a tanulók elmondják, amit találtak, írd fel a következő szavakat a táblára: *fájdalmak, megpróbáltatások, kísértések, betegségek, halál, gyengeségek és bűnök*. Emeld ki, hogy az Alma 7:11-ben a „mindenfélé” kifejezés szerepel. Kérd meg a tanulókat, hogy hozzanak fel példákat a táblán felsorolt egyes állapotokra.

Mutass rá, hogy a „magára veszi” kifejezés többször is szerepel a 11–13-as versekben. (*Megjegyzés: Az ismétlések beazonosítása olyan szentírás-tanulmányozási készség, melyre itt kiemelt hangsúlyt fektethetsz. A szentírásbeli ismétlések észrevétele segíthet a tanulóknak beazonosítani a hangsúlyos, kulcsfontosságú pontokat.*)

- Miért „vette magára” Jézus Krisztus a fájdalmainkat, betegségeinket, gyengeségeinket és egyéb felsorolt állapotunkat a 11–12-es versek szerint? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **A Szabadító azért vette magára a fájdalmainkat, betegségeinket és gyengeségeinket, hogy segíthessen nekünk szembenézni a halandóság kihívásaival.**)

Tedd ki a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Bizonyágomat teszem arról, hogy a Szabadító engesztelése nemcsak a bűneink terhét emeli le rólunk, hanem csalódásaink és bánatunk, valamint fájdalmaink és kétségbeesésünk terhét is [lásd Alma 7:11–12]. A kezdetektől fogva az ilyen segítségben való bizalomnak az volt a célja, hogy mind okot, mind pedig módot adjon a fejlődésre, egy ösztönzést, hogy terheinket lefektessük, és szabadulásunkat magunkra vegyük” (A javításra szoruló dolgok. *Liahóna*, 2006. máj. 70–71.).

- Hogyan befolyásolhatja a Szabadító engesztelésébe vetett bizalmatok a tetteiteket és az örökkévaló látószövegeteket?
- Hogyan segíthet az Alma 7:11–13-ban szereplő igazságok megértése, amikor kihívásokkal szembesültök?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljék el olyan élményeiket, amikor érezték Jézus Krisztus engesztelésének hatalmát a saját életükben (figyelmeztessd őket, hogy ne beszéljenek olyan dolgokról, amelyek túl szent vagy személyes jellegűek).

Kérd meg a tanulókat, hogy írjanak le valamit, amit megtehetnek azért, hogy jobban hasznosítsák a saját életükben a Szabadító engesztelésének gyógyító és erősítő hatalmát. Kérd őket, hogy cselekedjenek a készletéseik szerint.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 9:6–12, 20–22; Móziás 3:5–11, 16; 15:7–9; Alma 7:11–13; 34:8–12; Moróni 8:8–12; Tan és a szövetségek 137:7–9.
- D. Todd Christofferson: Megváltás. *Liahóna*, 2013. máj. 109–112.

6. LECKE

A Mormon könyvét a mi időnkre írták

Bevezetés

A Mormon könyve és Jézus Krisztus visszaállított evangéliuma egy „bámulatos mű és csoda” részei, melyet Isten vitt véghez az utolsó napokban (2 Nefi 25:17). Mivel a Mormon könyve az evangélium teljességét tartalmazza,

kulcsfontosságú szerepet tölt be a hitehagyás leküzdésében és a lelkek Krisztushoz vitelében. Ez a lecke azt emeli ki, hogy ezt a szent feljegyzést olyan ihletett szerzők írták, akik látták napjainkat.

Háttérolvasmányok

- Jeffrey R. Holland: Biztonság a lélek számára. *Liahóna*, 2009. nov. 88–90.
- Árasszuk el a földet és az életünket a Mormon könyvével! *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 10. fejezet, 147–156.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 27:6, 29–30, 35; 3 Nefi 29:1–2; Mózes 7:62; Joseph Smith története 1:34

A Mormon könyve szerepe az utolsó napokban

Magyarázd el a tanulóknak, hogy a Mormon könyve feljegyez olyan prófétai jóvendöléseket, melyek szerint gonoszság és hitehagyás lesz a földön az utolsó napokban (lásd 2 Nefi 27:1, 4–5). A Mormon könyve feljegyzi azt is, hogy mi az Úr megoldása ezekre a gondokra. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 27:6, 29–30, 35-öt, az osztály pedig figyelje meg, mi az Úr megoldása.

- Mit fog tenni e versek szerint az Úr az utolsó napokban, hogy ellensúlyozza a gonoszságot és hitehagyást?
- Milyen módokon jelent megoldást a Mormon könyve az utolsó napokban létező gonoszságra?

Mondd el a tanulóknak, hogy Mormon feljegyzett egy próféciaát egy olyan további szerepre vonatkozóan is, melyet a Mormon könyve az utolsó napokban fog betölteni. Adj néhány percet a tanulóknak, hogy tanulmányozzák a 3 Nefi 29:1–2-t és kikeressék az említett jóvendölést. Megemlítheted, hogy az „itt elmondottak” kifejezés a Mormon könyvét takarja.

- Milyen fontos munka kezdődik meg a Mormon könyve napvilágra kerülésével? (Izrael összegyűjtése.)

Magyarázd el, hogy Ezra Taft Benson elnök (1899–1994) kifejtette a Mormon könyvének az evangélium visszaállításában betöltött központi szerepét, és az Úr munkájának utolsó napokban való elindítását. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet:

„[A Mormon könyvét] alig néhány nappal az egyház megszervezése előtt adták ki. A szentek először a Mormon könyvét kapták meg olvasásra, és csak azután kapták meg az olyan nagy tanokat felvázoló kinyilatkoztatásokat, mint a dicsőség három fokozata, a celesztialis házasság, vagy a halottakért végzett munka. Ez megelőzte még a papsági kvórumokat és az egyház megszervezését is. Vajon nem sugall ez nekünk valamit azzal kapcsolatban, hogyan tekint az Úr e szent műre?” (“The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,” *Ensign*, Nov. 1986, 4).

- Mit gondoltok, miért előzte meg a Mormon könyve napvilágra kerülése a visszaállítás oly sok egyéb fontos eseményét, és miért ennyire központi fontosságú az Úr Izrael összegyűjtését és az utolsó napok gonoszságainak leküzdését célzó munkájában?

A kérdés megválaszolása érdekében kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Joseph Smith története 1:34-et. Az osztály keresse meg, mit tartalmaz a Mormon könyve.

- Mit tartalmaz a Mormon könyve? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő igazságot: **A Mormon könyve Jézus Krisztus evangéliumának teljességét tartalmazza.**)
- Mit jelent Moróni kijelentése, mely szerint a Mormon könyve „az örökkévaló evangélium teljességét” tartalmazza?

Hogy segíts megválaszolni ezt a kérdést, tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Maga az Úr jelentette ki, hogy a Mormon könyve tartalmazza »Jézus Krisztus evangéliumának teljességét« (T&Sz 20:9). Ez nem jelenti azt, hogy minden tanítást, minden valaha is kinyilatkoztatott tant tartalmaz. Inkább azt jelenti, hogy a Mormon könyvében megtaláljuk a szabadításunkhoz szükséges tanok teljességét. És ezeket... világosan és egyszerűen tanítja...” (Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson [2014]. 141.)

- Milyen „szabadításunkhoz szükséges tanok” találhatóak a Mormon könyvében? (Többek között olyan tanok, mint az engesztelés, a Jézus Krisztusba vetett hit, a bűnbánat, a keresztelezés, és a Szentlélek ajándéka.)

Magyarázd el, hogy az Úr Énók prófétát is tanította a Mormon könyve jelentőségéről az utolsó napokban. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mózes 7:62-t. (Felírhatod a táblára, hogy az „igazlelkűséget küldök le a mennyből” szavak azokra a kinyilatkoztatásokra vonatkoznak, amelyek lehetővé tették a visszaállítást, az „igazságot küldök elő a földből” szavak pedig a Mormon könyvére. Buzdítsd a tanulókat, hogy írják ezeket a meghatározásokat a szentírásuk margójára, vagy adjanak hozzá egy megjegyzést az elektronikus szentírásukhoz.)

- Mire lesz használva a Mormon könyve az utolsó napokban e vers szerint? (Arra, hogy segítse Isten kiválasztottainak összegyűjtését az egyházba a föld négy szegletéből.)

- Tanúi voltak-e már annak, hogy a Mormon könyve segített valakinek megtérni az evangéliumhoz és csatlakozni az Úr egyházához? Fejtsétek ki!
- Milyen módokon lehetséges „[lesöpörnünk] a földet, mint árral” az igazlelkűséggel és a Mormon könyve üzenetével?

Kérd meg a tanulókat, kötelezzék el magukat, hogy az elkövetkező héten valami olyasmit tesznek, amivel „elárasztják” a szívüket, az otthonaikat és a földet a Mormon könyve üzenetével.

3 Nefi 21:9–11

A Mormon könyve igazsága kiállja az ellenszegülést

A tanulók idézzenek fel egy olyan alkalmat, amikor valamilyen ellenállás dacára is megvédték a Mormon könyvét vagy az evangélium visszaállításának üzenetét.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 21:9–11-et. Mielőtt nekiáll, magyarázd el, hogy Jeffrey R. Holland elder a Tizenkét Apostol Kvórumából azt mondta, hogy ezekben a versekben a „szolgám” Joseph Smith prófétára utal (lásd *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 287–88).

- Mennyire felel meg Joseph Smith próféta az e versekben található leírásnak?
- Mit fog a Szabadító megmutatni e versek szerint azoknak az embereknek, akik az utolsó napokban szembehelyezkednek Joseph Smithszel és a Mormon könyvével? (Segíts a tanulónak megfogalmazni a következő tantételt: **Isten bölcsessége nagyobb az ördög ravaszágánál.**)
- Hogyan segít a Mormon könyve megmutatni, hogy „Isten bölcsessége nagyobb az ördög ravaszágánál”?

Rakd ki és olvasd el a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„[Több mint 180] esztendőn át ezt a könyvet sokan vizsgálták és támadták, megtagadták és izekre szedték, célba vették és elemeire boncolták úgy, ahogy talán egyetlen más könyvet sem a modernkori vallástörténetben – sőt, talán egyetlen más könyvet sem a teljes vallástörténelemben. És mégis fennáll. Eredetét illetően egy sor elhibázott elmélet látott napvilágot, melyeket szajkóztak egy ideig, s végül feledésbe merültek... E válaszok közül, melyek, valljuk be őszintén, sokszor valóban nevetségesek és szálnalmasak voltak – egyik sem állta ki a vizsgáldás keresztüzét, mivel *nem létezik más válasz*, mint az, amelyet Joseph adott a könyv ifjú fordítójaként. Ebben saját dédapám mellett állok, aki meglehetősen egyszerűséggel ezt mondta: »Egyetlen gonosz ember sem írhatott meg egy ilyen könyvet, és egyetlen jó ember sem írhatta meg, hacsak nem igaz, és nem Istentől kapott parancsot rá» (Biztonság a lélek számára. *Liahóna*, 2009. nov. 89.).

- Szerintetek miért van ekkora ellenállás a Mormon könyvével szemben?
- Milyen élmények tanították meg nektek, hogy a Mormon könyve kiállja a vele szemben támasztott ellenállást?

- Mit éreztetek és mit tanultatok, amikor másokat a Mormon könyvéről tanítottatok, vagy annak igaz voltát védelmeztétek?

Mormon 8:1–5, 26–35

A Mormon könyvét a mi időnkre írták

Emlékeztess a tanulókat, hogy Moróni tanúja volt civilizációja pusztulásának. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a Mormon 8:1–5-öt, és gondolják át, hogy valószínűleg mi mindent kellett Moróninak megtennie az aranylemezek megóvásáért.

- Képzeljétek magatokat Moróni helyébe. Milyen okaitok lehetnek arra, hogy másokkal is meg akarjátok ismertetni a feljegyzéseiteket?

A tanulók olvassák el a Mormon 8:26–35-öt, és keressék meg, mit jövendölt Moróni azoknak az időknél az állapotáról, amikor a Mormon könyve majd napvilágra kerül. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak.

- Miként jellemezte Moróni a Mormon könyve napvilágra kerülésének korát? (A hitehagyás és a gonoszság napja lesz.)
- Milyen következtetéseket vonhattok le a 35. versből? (Kiemelheted, hogy nemcsak Moróni, hanem más próféták is – többek között Nefi, Jákób és Mormon is – kijelentették, hogy az eljövendő nemzedékek számára írnak. Megkérheted a tanulókat, hogy készítsenek keresztutalást a 35. vers és a 2 Nefi 25:21–22, valamint a Mormon 7:1 között.)
- Miért fontos tudnunk, hogy Moróni és a Mormon könyve többi írója ismerték azokat a gondokat, melyekkel ma szembe kell néznünk? (A kérdés megbeszélése közben hangsúlyozd ki a következő igazságot: **A Mormon könyvében található tanítások nagy értékkel bírnak számunkra a mai napokban, mert annak szerzői tisztában voltak veled, hogy milyen gondokkal kell majd szembe néznünk.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni ezt az igazságot, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől:

„A Mormon könyvét... a mi időnkre [írták]. A nefitáknak soha nem volt meg ez a könyv, és az ősi lámánitáknak sem. Nekünk szánták. Mormon akkor írta, amikor már majdnem elpusztult a nefita civilizáció. Isten sugalmazására, aki mindent kezdettől fogva lát, évszázadokat felölelő feljegyzéseket kivonatolt, olyan történeteket, beszédeket és eseményeket válogatva ki azokból, amelyek a legtöbb segítséget nyújtják majd nekünk.

A Mormon könyve minden fő írója bizonyosságot tett arról, hogy eljövendő nemzedékeknek ír. [...] Ha látták napjainkat és azon dolgokat választották ki, amelyek leginkább értékesek lesznek számunkra, vajon nem így kell-e tanulmányoznunk a Mormon könyvét? Állandóan fel kellene tennünk magunknak a kérdést: »Miért sugalmazta az Úr Mormonnak (vagy Moróninak vagy Almának), hogy vegye bele ezt a feljegyzésébe? Mit tanulhatok ebből, ami segíteni fog nekem ebben a korban és időben élni?« (Tanítások: Ezra Taft Benson, 150.).

- Hogyan változtatja meg azt, ahogyan a Mormon könyvét olvassuk, ha tudjuk, hogy azt a mi időnkre írták?

Kérd meg a tanulókat, hogy hozzanak fel példákat arra, ahogyan a Mormon könyve iránymutatást és erőt, a kérdésekre válaszokat, vagy a gondokra megoldásokat nyújtott nekik.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 25:17–18; 3 Nefi 21:9–11; 29:1–4; Mormon 8:1–5, 26–35; Ether 12:22–26; Mózes 7:62; Joseph Smith története 1:34.
- Árasszuk el a földet és az életünket a Mormon könyvével! *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 10. fejezet, 147–156.

7. LECKE

A Mormon könyve és a Biblia

Bevezetés

A Bibliát kísérő szentírásként a Mormon könyve tanúságot tesz Jézus Krisztus isteniségéről és a világ Szabadítójaként betöltött szerepéről. A Mormon könyve visszaállítja a

Bibliából elvesztett világos és értékes igazságokat. Amikor a Mormon könyvét tanulmányozzuk, világosabban kezdjük érteni a Biblia tanait is.

Háttérolvasmányok

- Russell M. Nelson: Szentírásbeli tanúbizonyosságok. *Liahóna*, 2007. nov. 43–46.
- Tad R. Callister: A Mormon könyve – egy Istentől származó könyv. *Liahóna*, 2011. nov. 74–76.

Javaslatok a tanításhoz

Ezékiel 37:15–19; 2 Nefi 3:11–12; 29:3–10

A Biblia és a Mormon könyve Jézus Krisztus egyesült tanúi

Kérdezd meg a tanulókat, mit mondanának valakinek, aki kételyének adna hangot a Mormon könyvét illetően, mivel Isten már rendelkezésünkre bocsátotta a Bibliát.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 2 Nefi 29:3–10-et, és jelöljék meg azokat a kifejezéseket, amelyek megmutatják, miért adott az Úr egynél több szentíráskönyvet.

- Mit mondott az Úr azokról, akik kételkedve fogadnak egy Biblián túli szentírást?
- A 8. vers szerint mit mondott az Úr egy Biblián túli szentírás kinyilatkoztatásának célját illetően? (A tanulók sokféle választ adhatnak, de fogalmazzák meg a következő igazságot: **A Biblia és a Mormon könyve együtt tanúbizonyágot tesznek Jézus Krisztusról.**)
- Mit tanultok ebből a szentírásrészből, ami segít nektek megérteni a további szentírásbeli tanúságtételek fontosságát?

Hogy elmélyítsd a tanulók megértését azzal kapcsolatban, hogy miként tesz együtt bizonyosságot a Biblia és a Mormon könyve Jézus Krisztusról, tedd ki a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A szentírásbeli tanúbizonyságok egymást igazolják. Ezt az elvet már réges-régen elmagyarázták, amikor az egyik próféta azt írta, hogy a Mormon könyve »a végre íratott, hogy higgyetek [a Bibliában]; és ha [a Bibliában] hisztek, akkor [a Mormon könyvében] is hinni fogtok« [Mormon 7:9]. Mindkét könyv utal a másikra. Mindkét könyv bizonyítékként szolgál arra, hogy Isten él, és hogy az Ő prófétáinak adott kinyilatkoztatásokon keresztül beszél az Ő gyermekeihez.

A Mormon könyve szeretete növeli a Biblia iránt érzett szeretetet, és fordítva. A visszaállítás szentírásai nem versenyeznek a Bibliával, hanem kiegészítik azt” (Szentírásbeli tanúbizonyságok. *Liahóna*, 2007. nov. 43.).

- Mi az, ami számotokra a leginkább szembetűnő Nelson elnöknek eme két szentíráskönyv viszonyáról szóló megfogalmazásában? Miért?

Emlékeztess a tanulókat, hogy az ószövetségi Ezékiel próféta megjövendölte, hogy Júda fája és József fája egygyé válnak majd. Magyarázd el, hogy a „fa” ebben az esetben írotáblát vagy fa hengerek köré csavart papírtekercset jelent (lásd Boyd K. Packer, „Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1982, 51). Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ezékiel 37:15–19-et.

- Mit jelképeznek ezek a fák? (Szükség esetén magyarázd el, hogy a „Júda fája” a Bibliára utal, az „Efraim fája” pedig a Mormon könyvére.)
- Szerintetek mit jelent az, hogy ez a két fa, vagyis e szentíráskönyvek „egygyé legyenek kezdedben”? (17, 19-es versek).

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, oszd meg a következő idézetet Boyd K. Packer elnöktől (1924–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából. Magyarázd el, hogy röviddel Packer elnök e kijelentését megelőzően jelentette meg az egyház a Mormon könyve és a Biblia új kiadásait. Mindkét könyv olyan lábjegyzetekkel és egyéb segédletekkel lett ellátva, amelyek a másik könyvre hivatkoztak, újfajta módon egyesítve ezáltal a kettőt. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg az azok rendelkezésére álló áldásokat, akik együtt tanulmányozzák a Bibliát és a Mormon könyvét.

„Júda fája, avagy feljegyzése..., valamint Efraim fája, avagy feljegyzése..., mára oly módon egybe forrt, hogy az egyik felett elmélkedve a másikhoz nyúl az ember, az egyikből tanulva a másikból kap felvilágosítást. Bizony, egygyé váltak a kezünkben. Ezékiel jövendölése immár beteljesedett.

Az évek múlásával e szentírások hithű keresztény nemzedékek egész sorát fogják eredményezni, akik ismerik az Úr Jézus Krisztust és hajlandóak engedelmeskedni az akaratának. [...]

Úgy tárulnak majd fel [ezen új nemzedékek előtt] a kinyilatkoztatások, mint senki másnak a világ történelme folyamán. Im már kezükbe helyeztetett a József fája és a Júdáé. Olyan evangéliumi tudást szereznek majd, amely meghaladja az elődeikét. Bizonyosságuk lesz arról, hogy Jézus a Krisztus, és alkalmasak lesznek rá, hogy hirdessék és megvédjék Őt” („Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1982, 53).

- Milyen áldásokban lehet részünk, amikor együttesen tanulmányozzuk a Mormon könyvét és a Bibliát? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Amikor együttesen tanulmányozzuk a Mormon könyvét és a Bibliát, nagyobb tanúbizonyságra teszünk szert arról, hogy Jézus a Krisztus.**)
- Miként mélyítette el a Jézus Krisztusról való tudásotokat és bizonyságotokat a Mormon könyve és a Biblia együttes tanulmányozása?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 3:11–12-t. (Segíthet, ha kifejtet, hogy e szentírásversek az egyiptomi József egyik jövendöléséből származnak. Ezekben a versekben József két könyvet említ: az egyik, amelyet az ő leszármazottai írnak, a Mormon könyve; a Júda leszármazottai által írott könyv pedig a Biblia.)

- Milyen hatással lesz a világra a Mormon könyve és a Biblia, ahogy ez a két könyv „eggyé nő”? (A tanulók fogalmazzák meg ezeket az elgondolásokat: A könyvek meghazudtolják a hamis tanokat, megszüntetik a vitatkozásokat és békét teremtenek.)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el azon, hogyan használhatnák együttesen a Mormon könyvét és a Bibliát arra, hogy erősítsék a Mennyei Atyáról és Jézus Krisztusról való bizonyágukat és a beléjük vetett hitüket. Kérd fel a tanulókat, hogy osszák meg gondolataikat és benyomásaikat. Kérd őket arra is, hogy cselekedjenek a kapott sugalmazások szerint.

1 Nefi 13:23–29, 35–36, 38–41

Világos és értékes igazságok lettek visszaállítva

Emlékeztess a tanulókat, hogy Joseph Smith prófétát az Úr arra utasította, hogy készítse el a Jakab király-féle Biblia sugalmazott átdolgozását. Ez az átdolgozás Joseph Smith fordítása néven ismeretes. Tedd ki és olvasd fel a következő idézetet Joseph Smith prófétától (1805–1844):

„Hiszek a Bibliában, ahogy az megfogant az eredeti szerzők tollából. Tudatlan fordítók, gondatlan másolók, vagy ügyeskedő és romlott papok sok hibát ejtettek benne” (Az *egyház elnökeinek tanításai*: Joseph Smith (2007). 215.).

- Miért volt szükség a Biblia sugalmazott átdolgozására?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefinek volt egy látomása a Biblia napvilágra kerüléséről. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 13:23–25-öt, az osztály pedig figyelje meg, hogyan jellemzi Nefi az eredetileg megírt Bibliát.

- Mit tanított az angyal Nefinek, először milyen volt a Biblia, amikor megalkották? (Az „Úr szövetségeit tartalmaz[t]a”, „nagy értékkel bír[t]” és „tartalmazta az Úr evangéliumának teljességét”.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 13:26–28-at, és keressék ki, mit tudott meg Nefi a Biblia későbbi sorsának alakulásáról és ennek okairól.

- Mit tett a Bibliával a hatalmas és utálatos egyház? (Emeld ki, hogy a hatalmas és utálatos egyház nem valamely konkrét egyházra vagy szervezetre utal, hanem egy olyan általános kifejezés, amely mindazokra vonatkozik, akik Krisztus ellen harcolnak [lásd 1 Nefi 13:4–9; 14:10].)
- A 27. vers szerint miért lettek eltávolítva ezek a világos és értékes részek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 13:29-et, az osztály pedig vizsgálja meg, hova vezetett a világos és értékes részek eltávolítása a Bibliából.

- Mi történt annak eredményeként, hogy az Úr világos és értékes tanításait kivették a Bibliából?
- Milyen bizonyítékát látod annak a mai világban, hogy a világos és értékes igazságok híján „rendkívül sokan megbotlanak“?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel az 1 Nefi 13:35–36, 38–41-et, miközben a többiek igyekeznek kideríteni az Úr megoldását erre a gondra.

- Mit fog tenni az Úr, hogy megoldja az abból fakadó gondokat, hogy ki lettek véve a Bibliából a világos és értékes igazságok?
- A Mormon könyvén kívül milyen „más könyveket“ hozott elő az Úr a visszaállítás részeként? (Buzdítsd a tanulókat annak feljegyzésére a szentírásukban, hogy a „más könyvek“ közé tartozhat a Tan és a szövetségek, a Nagyértékű gyöngy és a Joseph Smith bibliafordítás.)
- A 40. vers szerint, hogyan oldja meg a Mormon könyve és „más könyvek“ az abból fakadó gondokat, hogy ki lettek véve a Bibliából a világos és értékes részek? (A tanulók értsék meg a következő igazságot: **A Mormon könyve és az utolsó napi szentírások segítenek megalapozni a Biblia igazságait, és visszaállítani az abból elvett világos és értékes igazságokat.**)

Példaként arra, hogy miként erősíti meg a Bibliában található tanra és tantételekre vonatkozó megértésünket a Mormon könyve, oszd meg a következő idézetet Tad R. Callister eldertől, aki a Hetvenek Elnökségében szolgált:

„A Biblia Jézus Krisztus egyik tanúja, a Mormon könyve pedig egy másik tanúja. Miért olyan fontos ez a második tanú? A következő példa segíthet megérteni: Hány egyenest lehet húzni egyetlen ponton át? A válasz: végtelen számút. Tegyük fel, hogy a pont a Bibliát jelképezi, a ponton keresztül rajzolt egyenesek számai a Biblia egy-egy értelmezését jelentik, a különböző értelmezések pedig különféle egyházakat.

Mi történik azonban, ha a lapra még egy pontot helyezünk, mely esetünkben a Mormon könyvét jelképezi? Hány egyenest lehet húzni e két vonatkozási pont, a Biblia és a Mormon könyve között? Csupán egyet. Krisztus tanainak csupán egyetlen értelmezése áll meg e két tanú bizonyossága alapján.

A Mormon könyve újra és újra a Bibliában tanított tanok megerősítő, értelmező, egységesítő tanújaként szolgál” (A Mormon könyve – egy Istentől származó könyv. *Liahóna*, 2011. nov. 75.).

- Miért fontos, hogy a Mormon könyve és a Biblia egyaránt tanúként szolgáljon számunkra Jézus Krisztus evangéliumának tanait illetően?

Kérd meg a tanulókat, hogy tegyék bizonyosságukat és hozzanak példákat arra, ahogyan a Mormon könyve segített nekik jobban megérteni a Bibliát vagy közelebb kerülni a Szabadítóhoz.

Tanulói olvasmányok

- Ezékiel 37:15–19; 1 Nefi 13:20–41; 2 Nefi 3:11–14; 29:1–14.
- Russell M. Nelson: Szentírásbeli tanúbizonyosságok. *Liahóna*, 2007. nov. 43–46.

8. LECKE

Jézus Krisztus által jó szabadulás

Bevezetés

A Jézus Krisztus követésére és az Ő parancsolatainak betartására irányuló erőfeszítéseink szükségesek, de nem elégségesek ahhoz, hogy jogosulttá váljunk a szabadulásra. Szabadulásunk kizárólag Jézus Krisztus érdemei, irgalma és

kegyelme által válik lehetővé. Krisztus tana segít megértenünk, hogy az Ő kegyelme révén megismerhetjük az evangéliumot, elnyerhetjük a szertartásokat, és előre törekedhetünk az örök élethez vezető ösvényen.

Háttérolvasmányok

- Dieter F. Uchtdorf: A kegyelem ajándéka. *Liahóna*, 2015. máj. 107–110.
- L. Tom Perry: Jézus Krisztus evangéliuma. *Liahóna*, 2008. máj. 44–46.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 2:6–9; 25:23; Móziás 4:6–8

Jézus Krisztusnak köszönhetően lehetséges a szabadulás

Tedd ki és olvasd fel a következő idézetet L. Tom Perry eldertől (1922–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Sokan elgondolkoznak: »Honnan jöttünk? Miért vagyunk itt? Hová megyünk?« Örökkévaló Atyánk nem egy céltalan, értelmetlen utazásra küldött minket a földre. Készített számunkra egy tervet, melyet követhetünk. Ő a terv alkotója. A terv célja, hogy az ember fejlődjön, végül pedig megszabaduljon és felmagasztosuljon” (A szabadulás terve. *Liahóna*, 2006. nov. 69–70.).

- Szerinted mit érezhetnek az emberek, amikor rájönnek, hogy Isten nem hagyta őket magukban vándorolni a halandó életen keresztül, hanem egy tervet készített a szabadításukra?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 2:6–9-et, és keressék meg, mi teszi lehetővé a szabadítást Lehi próféta szavai szerint.

- Mi teszi lehetővé Lehi szerint a szabadítást Isten tervében? (A tanulók fogalmazzák meg a következőket: **Kizárólag Jézus Krisztus érdemei, irgalma és kegyelme által szabadulhatunk meg.** Ha szeretnéd, megoszthatod a megszabadításnak avagy a szabadulás elnyerésének következő meghatározását: „A szabadulás, annak igazi és teljes jelentése szerint rokon értelmű a felmagasztosulással, vagyis az örök élettel, és abból áll, hogy a celesztialis királyság három mennye közül a legmagasabbikban teszünk szert örökségre. Néhány kivételtől eltekintve ez az a szabadulás, amelyet a szentírások említenek” [Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2nd ed. (1966), 670].)

- Mit jelentenek Jézus Krisztus *érdemei*, *irgalma* és *kegyelme*? (Jézus Krisztus *érdemei* az ő igazlelkű cselekedetei, különösképpen az Ő engesztelése. Az *irgalom* arra az együttérzésre és elnézésre utal, melyet irántunk a bűneink dacára tanúsít. A *kegyelem* arra a segítségre utal, melyet Ő irgalom, szeretet, kedvesség és képessé tevő hatalom formájában nyújt számunkra, és amelyek lehetővé teszik, hogy örök életet és felmagasztosulást nyerjünk, miután minden tőlünk telhetőt megtettünk. Lásd még Kalauz a szentírásokhoz: kegyelem.)

Hogy elmélyítsd a tanulók megértését e tannal kapcsolatban, tedd ki a következő idézetet Dieter F. Uchtdorf elnöktől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Nem dolgozhatunk meg saját erőnkkel azért, hogy a mennybe jussunk; az igazságosság követelményei gátat emelnek elénk, amelyen saját erőnkől képtelenek vagyunk átjutni.

De nincs minden veszve.

Isten kegyelme a mi nagyszerű és örökkévaló reményünk.

Jézus Krisztus áldozatán keresztül az irgalom terve kielégíti az igazságosság követelményeit [lásd Alma 42:15]” (A kegyelem ajándéka. *Liahóna*, 2015. máj. 108.).

- Miért nem elegendő valakinek a saját igazlelkűsége ahhoz, hogy kielégítse „az igazságosság követelményeit” és örök életet nyerjen? (Bár idővel megtanulhatjuk tökéletesen betartani a parancsolatokat, a Szabadítón kívül senki nem élt tökéletes életet [lásd Rómabeliek 3:23]. Abba hagyhatjuk ugyan a bűnök elkövetését, de nem tudjuk eltörölni a múltbéli tetteinkkel okozott kárt vagy az azokból fakadó büntudatot. Ezért van szükség az engesztelésre és a kegyelemre.)

Emlékeztessd a tanulókat, hogy miközben kizárólag Jézus Krisztus érdemei, irgalma és kegyelme által szabadulunk meg, a Mormon könyvebeli próféták arról is tanítottak, mit kell tennünk azért, hogy hozzáférhessünk a Szabadító megváltó hatalmához.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 4:6–8-at. Kérd meg az osztályt, hogy keressék ki, mit tanított Benjámín király arról, hogy mit kell tennünk a szabadítás elnyeréséért Jézus Krisztus engesztelése révén.

- Mit kell tennünk Benjámín király szerint, hogy elnyerjük a szabadítást az engesztelés által? (Tudást szerezni Istenről és az engesztelésről, Istenbe helyezni a bizalmunkat, szorgalmasan betartani a parancsolatokat, valamint hithűen kitartani életünk végéig.)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a 2 Nefi 25:23-at.

- Milyen tant tanított Nefi a szabadításunkat illetően? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tant: **Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően mindannyian megszabadulhatunk kegyelem által, miután minden tőlünk telhetőt megtettünk.** Segíts a tanulóknak megérteni, hogy csak Jézus Krisztus által válhatunk szentté és hasonlóvá Mennyei Atyánkhöz.)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a tant, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994):

„A »mindaz után, amit megtudunk tenni« magában foglalja a legnagyobb erőfeszítésünk kifejtését. Magában foglalja a parancsolatai szerinti életvitelt.

A »mindaz után, amit megtudunk tenni« magában foglalja az embertársaink iránti szeretetet, és az azokért való imádkozást, akik az ellenségüknek tekintenek bennünket. Jelenti a meztelenek felruházását, az éhezők táplálását, a betegek meglátogatását, valamint azok »megsegít[ését], akik rászorulnak a segítség[ünk]kre« (Móziás 4:16) – emlékezve arra, hogy amit Isten legkisebb gyermekeinek egyikével cselekszünk, azt Ővele cselekedjük.

A »mindaz után, amit megtudunk tenni« azt is jelenti, hogy nemileg erkölcsös, tiszta, szeplőtelen életet élünk, lelkiismeretesen becsületesek vagyunk minden ügyünkben, valamint úgy bánunk másokkal, ahogyan szeretnénk, hogy velünk bánjanak” (“Redemption through Christ after All We Can Do,” *Liahona*, Dec. 1988, 5).

- Tapasztaltátok-e már, hogy a Szabadító kegyelme a ti saját képességeiteket meghaladóan segített nektek, amikor a legnagyobb erőfeszítést fejtettétek ki, hogy Őhöz jöjjetek? Fejtsétek ki!

Használd a következő idézetet, szintén Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), hogy segíts a tanulóknak elgondolkodni a kérdésen, mielőtt megválaszolják azt:

„Egyházként egyetértünk Nefivel, aki azt mondta, hogy »kegyelem által szabadítanak meg minket, mindaz után, amit meg tudunk tenni« (2 Nefi 25:23). [...]

A Szabadító kegyelem által vitte véghez engesztelő áldozatát, hogy az emberiség elérhesse a halhatatlanságot.

Kegyelme által, valamint az engesztelésébe vetett hitünk és a bűneink megbánása által nyerjük el az erőt ama szükséges munka elvégzéséhez, melyet máskülönben magunktól nem állna hatalmunkban elvégezni.

Kegyelme által kapjuk meg az áldás és a lelki erő olyan adományát, amely végül az örök életre vezethet bennünket, ha mindvégig kitartunk.

Kegyelme által válunk hasonlóbba isteni személyiségéhez” (“Redemption through Christ after All We Can Do,” 4–5).

- Szerintetek mit tehetünk, hogy kifejezzük hálánkat mindazért, amit Jézus Krisztus lehetővé tesz?

Tégy bizonyosságot, hogy kizárólag a Jézus Krisztus engesztelése által lehetővé tett kegyelem révén küzdhetjük le Ádám és Éva bukásának hatásait, nyerhetjük el a bűnök bocsánatát, győzhetjük le a tökéletlenségeket, és haladhatunk a tökéletesség felé. Buzdítsd a tanulókat, hogy gondolják át, vajon minden tőlük telhetőt megtesznek-e az Úr kegyelmének elnyeréséért.

2 Nefi 31:2, 10–21; 3 Nefi 11:31–40; 3 Nefi 27:13–22

Krisztus tana

Írd fel a táblára az alábbi hivatkozásokat:

2 Nefi 31:2; 10–21

3 Nefi 11:31–40

3 Nefi 27:13–22

Kérd meg az osztály egyik részét, hogy tanulmányozza a 2 Nefi 31:2, 10–21-et, az osztály másik része tanulmányozza a 3 Nefi 11:31–40-et, az osztály harmadik része pedig tanulmányozza a 3 Nefi 27:13–22-t. Mielőtt a tanulók nekifognak, mutass rá, hogy ezek a szentírásrészek a „Krisztus tana”, a „tanom” és az „evangéliumom” kifejezéseket tartalmazzák. Magyarázd el, hogy Krisztus tana avagy evangéliuma abból áll, amit Jézus Krisztus tett és továbbra is tesz annak érdekében, hogy közelebb kerüljünk az Atyához. Azt is tartalmazza, hogy mit kell tennünk, hogy hozzáférjünk Jézus Krisztus engesztelésének áldásaihoz. Kérd meg az egyes csoportokat, hogy találják meg és jelöljék be, mit tanítanak a nekik kiosztott versek Krisztus tanáról (arról, amit Krisztus tett, és amit nekünk kell megtennünk).

Miután a tanulóknak volt néhány percük a kiosztott szentírásrészek tanulmányozására, kérd meg őket, írják fel a találtakat a táblára az egyes szentírásutalások mellé, majd kérdezd meg:

- Mit tett Jézus Krisztus annak érdekében, hogy közelebb kerüljünk az Atyához?
- Miket kell tennünk, hogy hozzáférjünk Krisztus engesztelésének áldásaihoz? (Kell legyen hitünk, bűnbánatot kell tartanunk, meg kell keresztelkednünk, be kell fogadnunk a Szentlélek ajándékát, mindvégig ki kell tartanunk, valamint személyes kinyilatkoztatást kell kapnunk, és engedelmessé kell lennünk.)
- Hogyan összegeznéd a Jézus Krisztus tana vagy evangéliuma szerinti élet fontosságát? (A tanulók fogalmazzanak meg egy ehhez hasonló tantételt: **Amikor Krisztus tana szerint élünk, hozzáférhetünk az engesztelés áldásaihoz, és örök életet nyerhetünk.**)

A tanulóid szükségleteinek figyelembe vételével fontold meg, hogy a következőkhöz hasonló kérdésekkel segíted őket az olvasott szentírásrészek elemzésében:

- Melyik kifejezés bír kiemelt jelentéssel számodra 2 Nefi 31:20-ban, és miként segít az neked hozzáférni az engesztelés áldásaihoz?
- Mit jelent a 2 Nefi 31:13–14, 17-ben tanított „tűz által” való keresztség? (Az illető elnyeri bűnei bocsánatát és a Szentlélek által érkező megtisztítást.)
- Miért olyan fontos a 3 Nefi 11:39–40 szerint, hogy minden egyes ember elfogadja Krisztus tanát? (Meggérheted a tanulókat, hogy e vers mellé írjanak egy keresztutalást a Hélamán 5:12-höz.)

- Mi történik velünk a 3 Nefi 27:14–16 szerint, amikor Jézus Krisztus tana vagy evangéliuma szerint élünk?

Zárásként tedd ki a következő idézetet a *Prédikáljátok evangéliumomat! Útmutató a misszionáriusi szolgálathoz* kézikönyvből. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el azt, és keressenek benne példákat arra, ahogyan a Krisztus tana szerinti élet folyamatosan megáldhatja az életüket.

„Az egyének és a családok akkor kezdik Krisztust követni, amikor hisznek Benne, és megbánják bűneiket. Bűneikre bocsánatot kapnak a kereszteselés és a Szentlélek ajándéka szertartásának elnyerése által, melyet egy olyan személy végez, akinek arra felhatalmazása van Istentől. Azután mindvégig kitartanak, vagyis más szóval életük folyamán hitet gyakorolnak Jézus Krisztusban, megbánják bűneiket, és megújítják a megkötött szövetségeiket. Ezek nem olyan lépések, melyeket egyszer tapasztalnak meg az életben. Sőt, ha ismétlődnek az élet folyamán, ezek a lépések fokozatosan gyümölcsözőbb életformává alakulnak. Igazából ez az egyetlen életforma, mely lelki nyugalmat szül, és lehetővé teszi a Mennyei Atya gyermekei számára, hogy visszatérjenek, és Vele éljenek” (*Prédikáljátok evangéliumomat* [2008]. 6.).

- Miként vált a Krisztus tana szerinti élet „fokozatosan gyümölcsözőbb életformává” számotokra?

Bátorítsd a tanulókat, hogy gondolják át, vajon mennyire élnek Krisztus tana szerint. Abba is gondoljanak bele, hogy mit tehetnének jobban annak érdekében, hogy jobban hozzáférjenek a Krisztus tana szerinti élet áldásaihoz.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 2:6–9; 25:23; 31:2–21; Móziás 4:6–8; 3 Nefi 11:31–40; 27:13–22.
- Dieter F. Uchtdorf: A kegyelem ajándéka. *Liahóna*, 2015. máj. 107–110.

9. LECKE

„Keressétek Isten királyságát”

Bevezetés

Amikor a Mormon könyvebeli Jákób próféta arra buzdította a népét, hogy keressék Isten királyságát (lásd Jákób 2:18), ezt egy olyan időszakban tette, amikor komoly gondot jelentettek az olyan bűnök, mint a kevélység, a gazdagság szeretete és az erkölcstelenség. E bűnök fenyegetést jelentenek Isten földi királyságának egységére és fejlődésére. Isten királyságát

keresni annyit tesz, mint elsődleges fontosságúvá tenni életünkben az evangélium szerinti életvitelt. Ez a lecke segíteni fog a tanulóknak elkötelezni magukat a bűnök elhagyása mellett, valamint amellett, hogy teljesebb mértékben kutassák Isten királyságát.

Háttérolvasmányok

- Dieter F. Uchtdorf: A kevélység és a papság. *Liahóna*, 2010. nov. 55–58.
- „Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem.” *Az egyház elnökeinek tanításai: Spencer W. Kimball* (2006). 14. fejezet, 158–167.
- A nagy parancsolat – Szeresd az Urat. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 1. fejezet, 41–50.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 7:14–16, 19, 21–24

A Mormon könyve megtanítja nekünk, hogyan kövessük az Isten királyságába vezető ösvényt

A tanulók gondoljanak olyan dolgokra, amelyeket rendszeresen ellenőrizni kell ahhoz, hogy jól működjenek (például az olajsintet a motorban vagy az elemeket a füstjelzőben, de ilyen lehet egy orvosi vagy fogorvosi vizsgálat is).

- Milyen előnyei vannak ezek rendszeres ellenőrzésének? (Orvosolni tudjuk a gondokat és elkerülhetjük a későbbi bajokat vagy veszélyeket.)

Magyarázd el, hogy ezekhez hasonlóan a lelki életünk állapotát is rendszeresen meg kell vizsgálnunk, hogy felmérjük a gyenge pontokat és elkerüljük a veszélyeket.

Mondd el a tanulóknak, hogy amikor az ifjabbik Alma főpapként szolgált, meglátogatta az egyház tagjait Gedeonban, és arra buzdította őket, hogy vizsgálják meg lelkeségük állapotát. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Alma 7:19-et, megkeresve benne Gedeon népének lelki állapotát.

- Miként jellemezte Alma Gedeon népének lelki állapotát? (Azt mondta nekik, hogy „azon az ösvényen vagytok, mely Isten királyságához vezet”.)

Magyarázd el, hogy az „Isten királysága” kifejezésnek legalább két különálló jelentése van – egy földi és egy celesztialis. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Bruce R. McConkie eldertől (1915–1985) a Tizenkét Apostol

Kvórumából. Segíts a tanulóknak megérteni, hogy az Alma 7:19-ben „Isten királysága” a celesztialis királyságra utal.

„Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyháza, ahogyan az ma fennáll, Isten királysága a földön. [...] Az örökkévaló világokban a celesztialis királyság Isten királysága. [...] Az evangélium arra van tervezve, hogy felkészítse az embereket az Isten celesztialis királyságában lévő örökségre” (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 415–17.)

A tanulók olvassák el az Alma 7:14–16-ot, és keressék ki, minek a megtételére utasította Alma a népet az örök élet megöröklése érdekében.

- Szerintetek miért szólította Alma bűnbánatra az embereket, ha egyszer már az igazlelkűség ösvényén jártak? (Gedeon népének az igazlelkűség ösvényén kellett maradnia.)

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 7:21–24-et, az osztály pedig keresse meg, milyen tettek és tulajdonságok segítenek nekünk megörökölni Isten királyságát.

- Mit kell *tennünk* és milyennek kell *lennünk* annak érdekében, hogy az Isten királyságába vezető ösvényt kövessük? (A tanulói válaszok összegzéseként írd fel a következő tantételt a táblára: **Az evangélium tantételei szerinti élet által az Isten királyságához vezető ösvényt követjük.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miként segítik őket a tetteik hasonlóbbá válni Jézus Krisztushoz, és Isten királysága felé haladni. Gondolkodjanak el azon, milyen érzéseik vannak a haladásuk jelenlegi mértékével kapcsolatban.

1 Nefi 10:21; 2 Nefi 9:39; Jákób 2:12–14, 20–28; 3:10–12; Móziás 2:20–25; 4:13, 21–26; 3 Nefi 12:27–30

A gazdagság szeretete, a kevélység és az erkölcstelenség visszatartanak bennünket Isten királyságának keresésétől

Magyarázd el, hogy szerte a Mormon könyvében Isten prófétái óva intették az embereket a bűntől. Jákóbot például arra utasította az Úr, hogy feddje meg népét olyan bűnök miatt, amelyek „utálatos[ak] Istennek” (Jákób 2:5).

Írd fel a táblára az alábbi hivatkozásokat: Jákób 2:12–14, Jákób 2:20–21 és Jákób 2:23–28. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át ezeket a részeket, és keressenek olyan konkrét bűnököt, amelyeket Jákób említett. Javasold a tanulóknak, hogy jelöljék meg azokat a szavakat vagy kifejezéseket, amelyek ezekre a bűnökre vonatkoznak. Elegendő idő eltelte után kérj meg tanulókat, hogy mondják el, milyen bűnökről beszélt Jákób az egyes részekben. Az itt látható módon írd fel az általuk megtalált bűnököt a táblára a kapcsolódó hivatkozások fölé:

<i>A gazdagság szeretete</i>	<i>Kevélység</i>	<i>Erkölcstelenség</i>
<i>Jákób 2:12–14</i>	<i>Jákób 2:20–21</i>	<i>Jákób 2:23–28</i>

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 3:10–12-t, az osztály pedig figyelje meg benne azokat a szavakat és kifejezéseket, amelyeket Jákób arra használt, hogy az emberek bűneinek komolyságát szemléltesse.

- Milyen szavak vagy kifejezések szemléltetik az emberek bűneinek komolyságát?
- Jákób a bűn „rettenetes következményeit” említette (12. vers). Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek keresztutalást a Jákób 3:12, a 2 Nefi 9:39, és az 1 Nefi 10:21 között. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel mindegyik verset, az osztály pedig figyelje a bűn további következményeit. Találjanak egy arra vonatkozó igazságot ezekben a részekben, hogy miként hathatnak a kevélység, az erkölcstelenség és a gazdagság szeretetének bűnei olyasvalakire, aki Isten királyságát keresi. (A tanulók fogalmazzanak meg az alábbihoz hasonló igazságot: **A bűn lelki halálhoz vezet, és megakadályoz abban, hogy belépjünk Isten királyságába.**)

Írd még fel a táblára a következő szentírásutalásokat:

<i>A gazdagság szeretete</i>	<i>Kevélység</i>	<i>Erkölcstelenség</i>
<i>Jákób 2:12–14</i>	<i>Jákób 2:20–21</i>	<i>Jákób 2:23–28</i>
<i>Móziás 4:13; 21–26</i>	<i>Móziás 2:20–25</i>	<i>3 Nefi 12:27–30</i>

Kérj fel tanulókat, hogy válasszanak ki egyet-egyet az új részekből, és olvassák el azt. Keressék ki, milyen módozatok vannak az olyan bűnök elkerülésére, mint a gazdagság szeretete, a kevélység és az erkölcstelenség. Elegendő idő eltelte után kérd meg őket, hogy mondják el, mit találtak.

- Hogyan segíthetnek az e versekben található tanácsok egy egyháztagnak Isten királyságát keresni és megerősíteni Isten egyházát a földön?

Máté 6:33; Jákób 2:17–19

Minden más elfoglaltságnál legyen fontosabb számunkra Isten királyságának keresése

Magyarázd el, hogy Jákób nemcsak a gazdagság szeretetére, a kevélységre és az erkölcstelenségre figyelmeztette a népét, hanem tanácsot is adott nekik hamislelkű vágyaik leküzdéséhez. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 2:17–19-et, az osztály pedig figyelje meg, milyen tanácsot adott Jákób.

- Mit tanulhatunk Jákob tanácsaiból, ami segít elkerülnünk a bűnt? (A tanulók fogalmazzák meg a következőket: **Isten azt parancsolta nekünk, hogy minden más elfoglaltságnál legyen fontosabb számunkra Isten királyságának keresése.**)
- Mit jelent számodra Isten királyságát keresni mindenek előtt?

Tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Amikor Istent tesszük az első helyre, minden egyéb dolog a megfelelő helyére kerül, vagy pedig kihullik az életünkéből. Az Úr iránti szeretetünk uralja majd minden vonzalmunkat, ez szabja meg, mire fordítjuk időnket, ez határozza meg elfoglaltságainkat és dolgaink fontossági sorrendjét” (Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson [2014]. 45.).

- Mi minden lehet az, ami „a megfelelő helyére kerül, vagy pedig kihullik az életünkéből”, amikor Istent tekintjük a legfontosabbnak?
- Mondjatok példát valamire, ami a helyére került a ti életereitekben, vagy kihullott onnan, amikor a Mennyei Atyát és az Ő királyságát tettétek az első helyre.
- Ha Istent tennénk az első helyre, az milyen hatással lenne ránk, amikor megkísért a kevélység, a gazdagság szeretete, az erkölcstelenség vagy egyéb bűnök?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Máté 6:33-at. Mondd el a tanulónak, hogy Joseph Smith fordításában ez így hangzik: „*Ne e világ dolgait keressétek tehát, hanem keressétek először Isten királyságának felépítését, és az Ő igazlelkűségének megalapítását; és akkor ezek a dolgok majd mind megadatnak néktek*” (Joseph Smith Translation, Matthew 6:38 [in Matthew 6:33, footnote a]).

Tedd ki a következő idézetet Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Az a kifejezés, hogy »keressétek először Isten királyságának felépítését«, azt jelenti, hogy tulajdonítsunk elsődleges fontosságot Istennek és az Ő munkájának. Isten munkája az, hogy véghezvigye gyermekei örök életét (lásd Mózes 1:39), valamint mindazt, amit ez magában foglal... Minden egyéb csak ezután jön a fontossági sorrendben. [...] Valaki egyszer azt mondta: ha nem Isten királyságát tesszük az első helyre, hosszú távon nem nagyon számít majd, mit választottunk helyette” (vö. Fókusz és a fontossági sorrend. *Liahóna*, 2001. júl. 101.).

- Milyen módokon végezheti egy fiatal felnőtt egyháztag „Isten királyságának felépítését”?

Az egyik tanuló olvassa fel a következő idézetet Robert D. Hales eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Ha úgy döntünk, hogy [Isten] királyságában leszünk, elválasztjuk – de nem szigeteljük el – magunkat a világtól. Ruházatunk szerény lesz, gondolataink tiszták, beszédünk szeplőtelen. Felemelő mozifilmeket és tévéműsorokat nézünk, olyan zenét hallgatunk, olyan könyveket, folyóiratokat és újságokat olvasunk. Olyan barátokat választunk, akik örök céljaink elérésére biztatnak, és kedvesen bánunk másokkal. Elvetjük az erkölcsstelenség, a szerencsejáték, a dohány, az alkohol és a kábítószeres bűnét. Vasárnapi tevékenységeink Isten arra vonatkozó parancsolatát tükrözik, hogy emlékezzünk a szombat napjára, és tartsuk szentnek azt. Követjük Jézus Krisztus példáját abban, ahogyan másokkal bánunk. Úgy élünk, hogy érdemesek legyünk belépni az Úr házába” (vö. A keresztelés szövetsége: a királyságban és a királyságból valónak lenni. *Liahóna*, 2001. jan. 9.).

- Hogyan lehet jelentős hatással Isten királyságának keresése életünk minden területére?
- Hogyan befolyásolta a ti életeteket, vagy egy családtagotok, ismerősötök életét Isten királyságának keresése?

Buzdítsd a tanulókat annak átgondolására, hogy mit tehetnének Isten királysága folyamatos keresésének érdekében. Buzdítsd őket, hogy hallgassanak a Lélek készítéseire, és írják le a terveiket. Tegy bizonyosságot az abból fakadó áldásokról, hogy Istent az első helyre tesszük az életünkben.

Tanulói olvasmányok

- Máté 6:33; Jákób 2:12–28; 3:10–12; Móziás 2:20–25; 4:13, 21–26; Alma 7:14–16, 19, 21–24; 3 Nefi 12:27–30.
- A nagy parancsolat – Szeresd az Urat. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 1. fejezet, 41–50.

10. LECKE

Ima és kinyilatkoztatás

Bevezetés

Az ima szent kiváltság és parancsolat, amely lehetővé teszi, hogy kapcsolatot tartsunk egy szerető Mennyei Atyával, aki hallja és megválaszolja az imáinkat. Azok, akik szorgalmasan törekszenek az Úr iránymutatására, személyes

kinyilatkoztatással áldhatnak meg. Ez a lecke azt emeli ki, mit tehetünk szívünk és elménk felkészítéséért, hogy befogadhassuk az imáinkra adott válaszokat.

Háttérolvasmányok

- Boyd K. Packer, "The Candle of the Lord," *Ensign*, Jan. 1983, 51–56.
- Richard G. Scott: Hogyan kaphatunk személyes életünkre vonatkozó kinyilatkoztatást és sugalmazást? *Liahóna*, 2012. máj. 45–47.
- David A. Bednar: A kinyilatkoztatás lelke. *Liahóna*, 2011. máj. 87–90.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 32:8–9; 3 Nefi 14:7–11

Isten meghallja az imáinkat

A tanulók soroljanak fel példákat arra, ahogyan a technika vívmányainak segítségével kapcsolatot tarthatunk másokkal. A tanulók válaszait írd fel a táblára.

- Ha egyszer a technika lehetővé teszi, hogy kedvünk szerint szinte bárkivel tartsuk a kapcsolatot, miért találjuk néha mégis nehéznek, hogy eredményesen megtegyük ugyanezt a Mennyei Atyánk felé?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 14:7–11-et, az osztály pedig közben figyelje meg, mit tanított a Szabadító a Mennyei Atya arra irányuló hajlandóságáról, hogy megválaszolja az imáinkat.

- Milyen tantételt tanított a Szabadító, a Mennyei Atya arra irányuló hajlandóságáról, hogy megválaszolja az imáinkat? (A tanulók válaszaik tartalmazzák a következő tantételt: **Mennyei Atyánk meghall minket és válaszol nekünk, amikor kérünk, keresünk és kopogtatunk.**)

Hogy a tanulók jobban megértsék e tantételt, oszd meg a következő idézetet James E. Faust elnöktől (1920–2007) az Első Elnökségből:

„Nincs olyan földi hatalom, amely megszakíthatná közvetlen kapcsolatunkat az Alkotónkkal. Soha nem léphet fel mechanikus vagy elektromos hiba ima közben. Nincs korlátja annak, hányszor és meddig imádkozhatunk egy nap. Nincs megszabott darabszáma az egyes imákban elősorolni kívánt szükségleteknek. Nem kell bajlódunk titkárnőkkel, nem kell időpontot kérnünk, hogy elérjünk a kegyelem királyi székéhez. Ő bármikor és bárhol elérhető” (vö. Az ima biztosítókötele. *Liahóna*, 2002. júl. 62.).

- Mi olyat tudnátok mondani, ami segíthetne azon, aki nem imádkozik gyakran, mert nem hiszi, hogy Isten meghallja vagy megválaszolja az imáit?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 32:8–9-et, az osztály pedig figyelje meg, mit tanított Nefi az imáról. Feltehetsz a következőkhöz hasonló kérdéseket:

- Szerintetek mit jelent az, hogy „mindig imádkoztatok”?
- Milyen példákat láttatok már olyasvalakire, aki mindig imádkozik? Milyen áldást hozott rá ez a gyakorlat?
- Mit jelent számotokra, hogy az Úr a lelketek jólétének javára „szentel[i]” az erőfeszítéseiteket, amikor az Ő segítségével imádkoztok? (Hasznos lehet kiemelned, hogy a *szentelés* valaminek a mindennapi állapotból való kiemelése avagy elkülönítése egy különleges vagy szent célra.)

Buzdítsd a tanulókat, hogy legyenek szorgalmasak az állandó imádkozásban. Biztosítsd őket arról, hogy a Mennyei Atya valóban meghallja az imáikat, és módfelett vágyik arra, hogy megáldja őket.

1 Nefi 10:17–19; 15:1–3, 7–11; Jákób 4:6; Alma 26:22

Jézus Krisztus minden követője részesülhet személyes kinyilatkoztatásban

A tanulók soroljanak fel olyan kérdéseket vagy helyzeteket, melyekkel kapcsolatban elképzelhető, hogy egy fiatal felnőtt kinyilatkoztatást szeretne kapni Istentől.

Emlékeztess a tanulókat Lehi álmára az élet fájáról, és emeld ki, hogy miután Nefi hallott erről a sugalmazott álomról, többet szeretett volna tudni róla. Kérj meg több tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az 1 Nefi 10:17–19-et, az osztály pedig figyelje meg, mit tanítanak ezek a versek a kinyilatkoztatásról és arról, hogy ki jogosult részesülni benne.

- Mit tanítanak ezek a versek a személyes kinyilatkoztatásról? (Ügyelj rá, hogy megfogalmazódjon a következő tan: **Isten minden igazságot kinyilatkoztat a Szentlélek hatalma által mindazoknak, aki szorgalmasan törekednek a megismerésre.**)

Tedd ki a következő idézetet David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„[A kinyilatkoztatás lelke] nem korlátozódik az egyház elnöklő felhatalmazottaira, sőt, ott a helye és ki kellene fejtenie hatását minden olyan férfi, nő, és a felelősségre vonhatóság korát elérő minden olyan gyermek életében, aki szent szövetségeket köt. Az őszinte vágy és az érdemesség meghívja életünkbe a kinyilatkoztatás lelkét” (A kinyilatkoztatás lelke. *Liahóna*, 2011. máj. 87.).

- Miért hat rátok bátorítóan Bednar elder e meglátása?

Magyarázd el, hogy vágyainak, érdemességének és hitének köszönhetően Nefi is megláthatta az élet fájáról szóló látomást (lásd 1 Nefi 11–14). Emeld ki továbbá, hogy Lámán és Lemuel reakciója apjuk látomására igencsak eltért Nefiétől. Kérj

meg két tanulót, hogy olvassák fel az 1 Nefi 15:1–3, 7–9-et. Az osztály kövesse a felolvasást, és gondolkodjanak azon, hogy mit tanultak a versekből.

- Mit tartotok fontosnak ezekben a versekben?

Kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel az 1 Nefi 15:10–11-et. Kiemelheted a tanulók számára, hogy a 11. vers a „ha-akkor” kijelentéslogika szentírásbeli használatának példája. Írd fel a táblára a következőket, és kérdezd meg a tanulókat, hogy ők mit írnának az üresen hagyott helyekre a 10–11. versekben olvasottak alapján:

Ha _____, akkor _____.

Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek keresztutalást a 11. vers és az Alma 26:22 között, majd kérdezd meg:

- Hogyan tudnátok az 1 Nefi 15:10–11-ben és az Alma 26:22-ben tanítottakat arra használni, hogy megtanítsátok valakinek, hogyan keressen választ az imáira?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Jákób 4:6-ot, az osztály pedig figyelje meg, mit tett még Jákób népe a kinyilatkoztatás elnyeréséért azon kívül, hogy hittel kértek. Megemlítheted, hogy a próféták írásainak kutatása a szentírások tanulmányozását jelenti.

- Szerintetek miért vezethet az Úrtól jövő kinyilatkoztatás elnyeréséhez, ha tanulmányozzuk az ősi és az utolsó napi próféták szavait?

Tedd ki és olvasd fel a következő idézetet Robert D. Hales eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„[A]mikor Istenhez akarunk szólni, imádkozunk. És amikor azt szeretnénk, hogy Ő szóljon hozzánk, kutatjuk a szentírásokat, mert szavait a prófétáin keresztül kapjuk. Ő tanítani fog bennünket, ahogyan figyelünk a Szent Lélekre.

Ha mostanában nem hallottátok az Ő hangját szólni hozzátok, akkor forduljatok a szentírásokhoz új szemekkel és fülekkel! Ezek a mi lelki mentőköteleink”
(További szentírások: Isten ereje a szabadulásunkhoz. *Liahóna*, 2006. nov. 27.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan aktuális nehézségre vagy döntésre, amellyel szembe kell nézniük. Gondolják át, hogy vajon kérték-e az Urat imában, és a fordultak-e válaszokért a szentírásokhoz.

Hogy segíts a tanulóknak példákat találni arra, ahogyan az Úr személyes kinyilatkoztatást ad nekünk, írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat:

1 Nefi 4:6

1 Nefi 8:2

Jákób 7:5

Énós 1:10

Hélamán 13:5

3 Nefi 11:3

Jelölj ki néhány tanulót az egyes versekhez. Olvassák el a nekik adott szentírásrészeket, és keressenek bennük egy-egy példát arra, hogyan ad Isten személyes kinyilatkoztatást az Ő gyermekeinek. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit fedeztek fel. Átgondolva a tanulóid szükségleteit, megoszthatod a következő idézeteket Boyd K. Packer elnöktől (1924–2015) és Richard G. Scott eldertől (1928–2015) eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A Lélek nem kiabálással – vagy kemény kézzel megrázva bennünket – kelti fel a figyelmünket. Inkább suttog. Oly gyengéden cirógat, hogy ha el vagyunk foglalva, akkor talán egyáltalán nem is érezzük. [...]

Olykor éppen csak ahhoz elegendő nyomást fejt ki, hogy felfigyeljünk. Legtöbbször azonban, ha nem figyelünk a gyengéd érzésre, a Lélek visszavonul és vár, amíg keresve és figyelmesen jövünk vissza, és a saját magunk módján, a saját szavainkkal mondjuk azt, amit Sámuel az ősi időkben: »Szólj [Uram], mert hallja a te szolgád!« (1 Sám. 3:10)”. (“The Candle of the Lord,” *Ensign*, Jan. 1983, 53).

„Ritkán érkeznek azonban a válaszai, miközben a térdeden imádkozol, még akkor is, amikor azonnali válaszáért fohászkodsz. Inkább csendes pillanatokban fog készletetni, amikor a Lélek a leghatékonyabban érintheti meg az elmédet és a szívedet. Ezért keresned kell csendes időszakokat, hogy fel tudd ismerni azt, amikor tanítást és erősítést kapsz” (Az ima mennyei ajándékának használata. *Liahóna*, 2007. máj. 9.).

Emlékeztess a tanulókat, hogy nem mi választjuk meg, Isten miként nyilatkoztat ki nekünk igazságokat, de amikor hittel cselekszünk, jobban felkészítjük szívünket és elménket a kinyilatkoztatás fogadására. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondjon példát arra, hogyan kapott személyes kinyilatkoztatást, amennyiben az élmény nem túlzottan személyes vagy szent.

1 Nefi 18:1–3; 2 Nefi 28:30; Alma 12:9–11

A személyes kinyilatkoztatás elnyerése és követése

Kérd meg a tanulókat, hogy magukban hasonlítsák össze a 2 Nefi 28:30-at és az Alma 12:9–11-et, és azonosítsanak be olyan tantételeket, amelyek segíthetnek nekik nagyobb mértékben részesülni személyes kinyilatkoztatásban.

- Mit tanítanak ezek a versek, ami segíteni fog nekünk nagyobb mértékben részesülni személyes kinyilatkoztatásban? (A tanulók más szavakat is használhatnak, de ismerjék fel a következő tantételeket: **Az Úr annak megfelelően nyilatkoztat ki nekünk igazságokat, hogy milyen szorgalmasak vagyunk az Ő szavának megszívvelésében. A kinyilatkoztatás gyakran „sort sorra” érkezik.**)
- Szerintetek miért követeli meg tőlünk az Úr, hogy engedelmeskedjünk mindannak, amit már kinyilatkoztatott nekünk, mielőtt további tudást nyilatkoztatna ki?
- Mit jelent az, hogy a kinyilatkoztatás „sort sorra” érkezik?

Ha jut rá idő, megbeszélhetitek az osztállyal az 1 Nefi 18:1–3-at, annak szemléltetésére, hogyan kapott Nefi egyre több kinyilatkoztatást a hajóépítési tudás elsajátításához.

Tedd ki a következő idézetet David A. Bednar eldertől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A kinyilatkoztatás leginkább időről időre, részenként érkezik, vágyaink, érdemességünk és felkészültségünk szerint. A Mennyei Atyántól érkező ilyen közlések fokozatosan és finoman csapódnak le lelkünkön, »mint az égből érkező harmat« (T&Sz 121:45). Ez a kinyilatkoztatási forma sokkal általánosabb...” (A kinyilatkoztatás lelke. 88.).

- Ha visszagondoltok az eddigi életekre, hogyan irányított titeket az Úr fokozatosan egy-egy döntés meghozatalában, vagy a Tőle jövő tudásra való törekvésben?

A lecke zárásaként tedd ki a következő idézetet Thomas S. Monson elnöktől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Ha eddig bármelyikünk késlekedett hallgatni a tanácsra, mely szerint mindig imádkoznunk kell, ennél az óránál nincs alkalmasabb időpont arra, hogy ezt elkezdje. William Cowper kijelentette: »A Sátán reszketve figyel gyenge szentet, ki térdepel.« [‘Exhortation to Prayer,’ in *Olney Hymns*]” (vö. Királyi papság. *Liahóna*, 2007. nov. 61.).

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azon az erőfeszítésen, melyet jelenleg az életükben az imának szentelnek. Buzdítsd őket, hogy – követve az e leckében tárgyalt tantételeket – engedjenek teret a nagyobb mértékű személyes kinyilatkoztatásnak, ima és szentírás-tanulmányozás révén. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, miből tudják, hogy a Mennyei Atya megválaszolja az imákat. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy a szerető Mennyei Atyánk tudással és iránymutatással fog sugalmazni bennünket, ha felkészülünk azok fogadására.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 10:17–19; 15:1–3, 7–11; 18:1–3; 2 Nefi 28:30; 32:8–9; Jákób 4:6; Alma 12:9–11; 26:22; 3 Nefi 14:7–11.
- David A. Bednar: A kinyilatkoztatás lelke. *Liahóna*, 2011. máj. 87–90.

11. LECKE

Megvédeni magunkat az utolsó napok hamis tanaitól

Bevezetés

A Mormon könyve nemcsak „Jézus Krisztus evangéliumának teljességét” (T&Sz 20:9) tanítja, hanem meg is erősíti Krisztus követőit az utolsó napokban elterjedt hamis tanításokkal és elgondolásokkal szemben. Ennek egyik módja, hogy felfedi Krisztus ellenségeit, és beazonosítja az általuk terjesztett

hamis tanokat. Miközben a tanulók a hamis tanítókról szóló részeket tanulmányozzák a Mormon könyvében, megtanulnak különbséget tenni az evangélium igazságai és a világ hamis elképzelései között.

Háttérolvasmányok

- Dallin H. Oaks: „Ne tévelyegjete!” *Liahóna*, 2004. nov. 43–46.
- Dallin H. Oaks: Amilyen a szíve, olyan ő. (Egy est Dallin H. Oaks elderrel, 2013. febr. 8.), lds.org/broadcasts.
- Neil L. Andersen: Lelki forgószelek. *Liahóna*, 2014. máj. 18–21.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 28:3–9, 12–15; Jákób 7:1–12; Alma 1:2–6; 30:12–18, 39–44; Joseph Smith – Máté 1:22

A hamis tanok beazonosítása és az ellenük való védelmünk

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak a világban létező sokféle véleményre az olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint: az Istentől kapott igazság kontra erkölcsi viszonylagosság (az az elgondolás, hogy nincs semmi, ami egyetemesen helyes vagy helytelen lenne); a vallási szabadságjogok kontra egyes érdekcsoportok jogai; illetve a terhességmegszakításhoz való jog kontra élethez való jog. Amikor szóba kerülnek ezek a kérdések, fel is írhatod őket a táblára. Adj egy kis időt a tanulóknak annak megbeszélésére, miért kell ügyelnünk arra, hogy helyes elgondolásokat tegyünk magunkévá.

Magyarázd el, hogy élete vége felé Jézus Krisztus jövendölt az utolsó napokban fennálló veszélyes lelki állapotokról. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Joseph Smith – Máté 1:22-t. Rámutathatsz, hogy a „szövetség szerint a kiválasztottak” Jézus Krisztus egyházának tagjaira utal.

- Milyen fenyegetést jelentenek napjainkban a „hamis Krisztusok” és a „hamis próféták”?

Tedd ki és olvasd fel a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994):

„A Mormon könyve felfedi Krisztus ellenségeit. Meghazudtolja a hamis tanokat és megszünteti a vizsályt. (Lásd 2 Nefi 3:12.) Krisztus alázas követőit felvértezi napjainkban a gonosz tervei, stratégiái és tanai ellen. A Mormon könyvében megjelenő hitehagyók hasonlítanak a mai hitehagyókra. Isten végtelen előrelátásában úgy formálta meg a Mormon könyvét, hogy láthassuk a tévedést, és tudhassuk, hogyan szálljunk szembe napjaink téves tudományos, politikai, vallási és filozófiai nézeteivel” (Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson [2014]. 142.).

- Mit tanít ez a kijelentés arról, hogyan védhet meg bennünket a Mormon könyve tanulmányozása a hamis tanításoktól? (Győződj meg arról, hogy a tanulók megfogalmazzák ezt a tantételt: **Amint tanulmányozzuk a Mormon könyvét, és alkalmazzuk a tanításait, megerősödünk a gonosszal, valamint napjaink hamis tanításaival és elképzeléseivel szemben.**)
- Mi az előnye annak, ha még azelőtt ismereteket szerzünk Sátán módszereiről, hogy ténylegesen szembesülnénk velük?

Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel a 2 Nefi 28:3–9-et, miközben a többiek olyan hamis elgondolásokat keresnek bennünk, amelyek Nefi szerint elterjedtek lesznek napjainkban. Javasolhatod, hogy a tanulók bátran jelöljék meg a fontos szavakat és kifejezéseket. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak, azután tedd fel a kérdést:

- Milyen példák vannak ezekre a hamis elgondolásokra a mai napokban? (Ilyen példák lehetnek többek között az erkölcsi viszonylagosság; az a hit, hogy az irántunk érzett hatalmas szeretete miatt Isten nem fogja megbüntetni a bűnt; illetve az előítéletek a keresztyének ellen, akiket gyakran vakbuzgónak vagy fanatikusnak tekintenek.)

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, oszd meg a következő idézetet M. Russell Ballard eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljenek a már általuk is hallott hamis tanításokra.

„A hamis próféták és hamis tanítók azok, akik Joseph Smith prófétát kétszínű csalónak mondják; megkérdőjelezzik az első látomás hitelességét. Kijelentik, hogy a Mormon könyve és más hivatalos egyházi művek nem ősi feljegyzésekből álló szentírások. Megkísérlik továbbá átfogalmazni az Istenség természetét, és tagadják, hogy Isten adott volna és továbbra is ad kinyilatkoztatást napjainkban az Ő elrendelt és támogatott prófétáinak. [...]

Talán a leginkább kárhozatra méltó az, hogy tagadják Krisztus feltámadását és engesztelését, azzal érvelve, hogy nincs Isten, aki megszabadíthatna minket. Elutasítják, hogy szükség lenne egy Szabadítóra. Röviden, ezek a becsmérők megkísérlik átértelmezni az egyház tanait, hogy azok megfeleljenek a saját, előzetesen kialakított nézeteiknek, mindeközben pedig tagadják Krisztust és az Ő messiási szerepét.

Hamis próféták és hamis tanítók azok is, akik megkísérlik megváltoztatni azokat az Isten által adott és szentírásokon alapuló tanokat, amelyek védik a házasság szentségét, a család isteni természetét, és a személyes erkölcsösség alapvető tanát. Szorgalmazzák az erkölcs átértelmezését, így igazolva a paráználkodást, a házasságtörést és a homoszexuális

kapcsolatokat” (vö. Óvakodjatok a hamis profétáktól és a hamis tanítóktól! *Liahóna*, 2000. jan. 75.).

Kérd meg a tanulókat, hogy a 2 Nefi 28:12–15-ből keressék ki, milyen következményekkel jár az, ha valaki hamis tanításokban hisz.

- Milyen következményekkel jár, ha elhisszük a hamis tanításokat és elgondolásokat?

Tedd ki a következő idézetet Ulisses Soares eldertől a Hetvenek Elnökségéből, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Nem engedhetjük meg magunknak, hogy összezavarjanak minket azok a népszerű üzenetek, amelyeket oly könnyen elfogad a világ, viszont ellentétben állnak Jézus Krisztus evangéliuma tanával és igaz tantétéleivel. E világi üzenetek nagy részével társadalmunk mindössze a bűnt próbálja igazolni” (Igen, győzhethünk, és győzni is fogunk! *Liahóna*, 2015. máj. 75.).

- Mit mondott Soares elder, mi a célja számos olyan népszerű üzenetnek, amelyek ellentmondanak Jézus Krisztus evangéliumának? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni ezt az igazságot: **Sátán arra használja a hamis tanításokat, hogy bűn elkövetésére csábítson bennünket.** Hivatkozhat az Alma 30:53-ra, amely további részleteket ír erről az igazságról.)

Oszd három csoportra az osztályt. Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat, és add feladatul az egyes csoportoknak egy-egy utalás tanulmányozását: Jákób 7:1–7; Alma 1:2–6; vagy Alma 30:12–18. Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg Sérem, Nehór és Korihór néhány hamis tanítását, és írd fel azokat a táblára a hozzájuk tartozó oszlopba.

Sérem (Jákób 7:1–7)	Nehór (Alma 1:2–6)	Korihór (Alma 30:12–18)
---------------------	--------------------	-------------------------

- Tapasztaltatok-e már, hogy napjainkban is befolyásolják a felsoroltakhoz hasonló hamis tanítások vagy elképzelések az egyház tagjait? Fejtsétek ki!

Kérd meg a tanulókat, hogy hasonlítsák össze a Jákób 7:5, 8–12-t és az Alma 30:39–44-et, hogy megnézzék, mi erősítette meg Jákóbot és Almát Sérem és Korihór hamis tanításaival szemben. (Megjegyzés: Az összehasonlítás egy szentírás-tanulmányozási készség. „Ha számba vesszük az adott tanítások, személyek vagy események közötti hasonlóságokat..., azzal élesebb fókuszba állíthatjuk az evangéliumi igazságokat” [Az evangélium tanítása és tanulása: *Kézikönyv ifjúsági és felsőfokú hitoktatók és vezetők számára* [2012]. 22.]).

- Mi erősítette meg Jákóbot és Almát a hamis tanításokkal szemben? (A válaszok között szerepeljenek a következők: korábbi lelki élmények, a szentírások ismerete, a Szentlélektől kapott tudás, és a Krisztusról való bizonyosság.)
- Milyen tantételt szűrhetünk le abból, ahogyan Jákób és Alma ezekre a hamis tanításokra reagált? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Amikor a Krisztusról vallott bizonyosságunkra támaszkodunk, és a Szentlélek iránymutatását keressük, akkor képesek vagyunk leküzdeni a hitünket érő kihívásokat.**)
- Hogyan erősített meg benneteket a bizonyosságotok a hamis tanításokkal vagy a hitelveiteket érő bírálatokkal szemben?

Bátorítsd a tanulókat, hogy beszéljenek arról, mit tesznek annak érdekében, hogy megvédjék magukat a hamis tanításoktól, amelyek elkoptathatják a Jézus Krisztusba és az Ő visszaállított evangéliumába vetett hitüket.

2 Nefi 26:29; 3 Nefi 18:24; 27:27

Felismerni a papi mesterkedések veszélyeit

Mondd el a tanulóknak, hogy az egyházra leselkedő lelki veszélyek némelyike az egyház saját tagjaitól ered. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 26:29-et, az osztály pedig figyelje meg, milyen lelki veszélyről beszél Nefi.

- Mik azok a papi mesterkedések az elolvasott vers szerint? (Amikor az emberek a személyes hírnevük vagy vagyonuk növelése céljából, nem pedig Isten gyermekeinek jóléte végett prédikálják az evangéliumot.)
- Miképpen jelenthet a papi mesterkedés lelki veszélyeket az egyház tagjaira?

Hogy segíts megválaszolni ezeket a kérdéseket, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet M. Russell Ballard eldertől:

„[Ő]vakodjunk a hamis prófétáktól és hamis tanítóktól, akár férfiakról, akár nőkről legyen szó, olyanokról, akik az egyház tanainak önjelölt kinyilvánítói, és akik igyekeznek a hamis evangéliumukat terjeszteni, és követőket magukhoz vonzani azzal, hogy olyan előadói esteket, könyveket és újságokat támogatnak anyagilag, amelyeknek tartalma ellentmond az egyház alapvető tanainak! Óvakodjatok azoktól, akik Isten igaz prófétái ellen szólnak és publikálnak, és akik tevékenyen térítenek másokat, meggondolatlanul semmibe véve azok örökös jólétét, akiket tévútra visznek!” (vö. Óvakodjatok a hamis prófétáktól és a hamis tanítóktól! *Liahóna*, 2000. jan. 74.).

- Hogyan óvhatjátok meg magatokat és másokat a papi mesterkedésektől?
- Hogyan védelmezhetitek meg az egyház tanait, amikor mások Isten utolsó napi prófétái ellen szólnak?

Mondd el a tanulóknak, hogy a Szabadító arról is tanította a tanítványait, hogy miképpen tanítsanak másokat az Ő képviselői, és milyen hatással legyenek az emberekre. Kérd meg a tanulókat, hogy magukban olvasva a 3 Nefi 18:24-et és a 3 Nefi 27:27-et keressék ki, miben különbözik az igazi evangéliumi szolgálat a papi mesterkedéstől.

- Miben különböznek az igazlelkű tanítók és vezetők indítékai és tettei azoknak az indítékaitól és tetteitől, akik papi mesterkedésben vétkesek? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságot: **Jézus Krisztus tanítványai arra törekednek, hogy Őhöz iránítva szolgáljanak és áldjanak meg másokat.**)

Moróni 7:12–17; Ether 4:11–12

Különbséget tenni igazság és tévedés között

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor valaki megkérdőjelezte vagy bírálta a vallási hitelveiket. Kérj fel egy vagy két tanulót, hogy röviden ossza meg ezt az élményt.

Kérj meg több tanulót, hogy egymást felváltva olvassák fel a Moróni 7:12–17-et és az Ether 4:11–12-t. Az osztály kövesse az olvasottakat, és figyelje meg, hogyan lehet megkülönböztetni, hogy valami az Úrtól vagy az ördögtől jön-e.

- Mit tudtok meg ezekből a versekből arra vonatkozóan, hogyan tehetünk különbséget jó és gonosz között? (Győződj meg róla, hogy a tanulók értik a következő tantételt: **Minden, ami Istentől származik, arra hív bennünket, hogy jót tegyünk, higgyünk Jézus Krisztusban, valamint szeressük és szolgáljuk Istent.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel Ezra Taft Benson elnök következő kijelentését:

„Javasolnék három rövid próbát a megtévesztés elkerülésére. [...]

1. Mit mondanak erről az alpművek? [...]

2. A második útjelző: mit mondanak erről a témáról az egyház utolsó napi elnökei – különös tekintettel a most élő elnökre? [...]

3. A harmadik és utolsó próba pedig a Szentlélek. A Lélek próbája. [...] Ez a próba csak akkor lehet teljes mértékben eredményes, ha tiszták és érényesek az ember Istennel fenntartott kapcsolatának csatornáit, és nem tömíti el ezeket a bűn” (in Conference Report, Oct. 1963, 16–17).

Zárásként kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miként használhatnák jobban a szentírásokat, a próféták szavait és a Szentlelket arra, hogy felismerjék a hamis tanításokat, és elkerüljék a megtévesztést. Buzdíthatod őket a Jákób 7, az Alma 1 és az Alma 30 alaposabb tanulmányozására, illetve annak átgondolására, hogyan segíthetik őket e fejezetek az igazság és a tévedés jobb megkülönböztetésében.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 26:29; 28:3–9, 12–15; Jákób 7:1–12; Alma 1:2–6; 30:12–18, 39–44; 3 Nefi 18:24; 27:27; Ether 4:11–12; Moróni 7:12–17; Joseph Smith – Máté 1:22.
- Neil L. Andersen: Lelki forgószelek. *Liahóna*, 2014. máj. 18–21.

12. LECKE

Lelki újjászületésre van szükségünk

Bevezetés

A Mormon könyvből tudjuk, hogy „a természetes ember ellensége Istennek” (Móziás 3:19). Ebből a leckéből a tanulók megtanulják, hogy a bűnbánat tartása és a Jézus Krisztusba vetett hit gyakorlása révén legyőzhetjük magunkban a

természetes embert, „újjászülethetünk” és hatalmas szívbeli változást tapasztalhatunk meg. Ez a változás elengedhetetlen az Isten királyságába való belépéshez.

Háttérolvasmányok

- David A. Bednar: Az engesztelés és a halandóság útja. *Liahóna*, 2012. ápr. 40–47.
- D.Todd Christofferson: Újjászületve. *Liahóna*, 2008. máj. 76–79.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 3:19; 16:2–5; Alma 41:10–11

Levetkőzni a természetes embert

Írd fel a táblára a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994) (“To ‘the Rising Generation,’” *New Era*, June 1986, 5):

„Nem cselekedhettek helytelenül úgy, hogy azt helyesnek érezték. Ez lehetetlen!”
(Ezra Taft Benson elnök)

- Miért lehetetlen, hogy a helytelen döntések boldogságot eredményezzenek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 41:10–11-et, az osztály pedig figyelje meg, milyen következményei vannak a gonoszságnak. (Hangsúlyozd ki a következő igazságot: **A gonoszság sohasem volt boldogság.**)

- Milyen megtévesztéseket alkalmaz Sátán, hogy meggyőzzön bennünket, hogy a parancsolatok megszegése boldogsághoz vezet?
- A 11. vers szerint mit jelent „a természetes ember állapotában” lenni? (Annyi mint „egy testi állapotban”, „a keserűség gubacsában... és a gonoszság kötelékeiben”, illetve „Isten nélkül [létezni] a világban”.)
- Miként segít az Alma 41:10–11 elmagyarázni, miért nem vezethet a bűnös lét boldogsághoz? (Mert ellentétes „Isten természetével”, vagyis „a boldogság természetével”, amely Isten természete.)

Emlékeztess a tanulókat hogy mindannyian megörököltük Ádám bukásának hatásait. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 16:2–5-öt, az osztály

pedig közben azonosítsa be az emberiség bukott állapotát leíró szavakat és kifejezéseket.

- Milyen szavakkal és kifejezésekkel írta le Abinádi az emberiség bukott állapotát?
- Mit a jelentősége az 5. versben található „kitart” szónak? *(Megjegyzés: A kulcsszavak beazonosítása egy fontos szentírás-tanulmányozási készség, amelyre itt kiemelt hangsúlyt fektethetsz.)*
- Mi teszi lehetővé számunkra azt, hogy megváltassunk bűnös és bukott állapotunkból?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Móziás 3:19-et, és találják meg, hogyan győzhetünk a bukott állapotunk felett.

- Mit jelent az, hogy valaki „enged a Szent Lélek hívásainak”?
- Mit kell tennünk ahhoz, hogy „[levetkőzzük] a természetes embert”? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Amikor követjük a Szent Lélek késztetéseit, és merítünk az engesztelés hatalmából, akkor le tudjuk vetkőzni a természetes embert.**)

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, milyen bizonyítékát láttak annak, hogy a Szabadító képes jobb emberré változtatni minket, mint amilyené saját magunktól bármikor is válhatnánk. Kérj meg pár tanulót, hogy osszák meg a meglátásaikat.

Kérd meg a tanulókat, hogy válaszolják meg magukban a következő kérdéseket:

- Mit tehettek annak érdekében, hogy teljesebb mértékben „enged[jetek] a Szent Lélek hívásainak”?
- Melyek azok a gyermeki tulajdonságok a Móziás 3:19-ben, amelyeket a leginkább ki kellene fejlesztenetek?

Móziás 5:1–5, 7–8; 27:24–26

Újjászületve

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel olyan embereket a Mormon könyvből, akiknek a természete Jézus Krisztus engesztelésének köszönhetően változott meg.

Emlékeztess a tanulókat, hogy az ifjabbik Alma és Móziás fiai egy ideig Zarahemla hitetlenjei közé tartoztak, akik üldözték az egyház tagjait (lásd Móziás 27:8). Egy anyagi látogatást követően Almát elhagyta az ereje, és képtelen volt megszólalni. Három nap elteltével Alma visszakapta az erejét, és bizonyosságot tett egy olyan csodás változásról, amely végbement benne (lásd Móziás 27:11–24).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 27:24–26-ot, az osztály pedig figyelje meg, milyenek írta le Alma ezt a csodás változást.

- E versek mely szavai és kifejezései segítenek meghatározni, hogy mit jelent újjászületni?
- Miként segít a 26. vers elmagyarázni, hogy miért kell újjászületnünk? (Győződj meg arról, hogy a tanulók értik ezt az igazságot: **Csak akkor örökölhettük Isten királyságát, ha új teremtménnyé válunk Krisztusban.**)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni, mi történik, amikor lelkiileg újjászületünk, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a Móziás 5:1–5, 8-at, miközben az osztály olyan szavakat vagy kifejezéseket keres, amelyek arra utalnak, hogy Benjámín király népe lelki újjászületést élt át.

- Milyen bizonyítékait látjátok annak, hogy Benjámín király népe lelki újjászületést élt át? (A válaszok között szerepeljenek a következők: többé már nem volt hajlandóságuk arra, hogy gonosz dolgokat tegyenek; arra vágytak, hogy folyton jót cselekedjenek; elméjük megvilágosodott; öröm töltötte el őket, és hajlandóak voltak szövetségeket kötni Istennel.)
- A 2. és 4. vers szerint mit kell tennünk a „hatalmas szívbéli változás” elnyeréséért? (A tanulók fogalmazzák meg ezt a tantételt: **Amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban és befogadjuk a Szent Lelket, hatalmas szívbéli változást tapasztalhatunk meg.**)

Tedd ki a következő idézetet David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel, az osztály pedig figyelje meg, milyenek írja le Bednar elder ezt a hatalmas szívbéli változást.

„Kérek, figyeljétek meg, hogy [a Móziás 5-ben] említett megtérés hatalmas, nem pedig apró, az pedig egy lelki újjászületést jelent, amikor teljes mértékben megváltozik, hogy mit érzünk, mire vágyunk, mit gondolunk és teszünk, és kik vagyunk. Valójában Jézus Krisztus evangéliumának lényege alapvető és maradandó változást von maga után a természetünkben, mely »a Szent Messiás érdemei[re], és irgalm[ára] és kegyelm[ére]« támaszkodva lehetséges (2 Nefi 2:8)” (David A. Bednar: Újjá kell születnetek. *Liahóna*, 2007. máj. 20.).

- Mi az, ami számotokra a leginkább szembeütő volt abban, ahogy Bednar elder a hatalmas szívbéli változásról beszélt?

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, mit tehetünk annak érdekében, hogy továbbra is hatalmas szívbéli változást tapasztaljunk meg.

A tanulók olvassák el magukban a Móziás 5:7-et, és keressék ki, hogyan változik meg a kapcsolatunk Jézus Krisztussal, amikor újjászületünk.

- Hogy kell érteni azt, hogy Jézus Krisztus gyermekeivé válunk?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkodjanak el, mi a jelentősége annak, hogy „Krisztus gyermekei[vé]” válunk. Osszák meg a gondolataikat arról, hogyan kellene ennek ösztönöznie minket, miközben arra törekszünk, hogy újjászülessünk.

Alma 5:14, 26–27; Ether 12:27

A lelki újjászületéshez időre és erőfeszítésre van szükség

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet D. Todd Christofferson eldertől, a Tizenkét Apostol Kvóruma tagjától. Az osztály eközben figyelje meg, hogy miképpen írja le Christofferson elder a szívbéli változás elnyerésének folyamatát.

„Feltehetitek a kérdést: »Miért nem megy végbe gyorsabban ez a hatalmas változás bennem?« Emlékeznetek kell, hogy Benjámin király népének, Almának, és egyéb szentírásbeli személyeknek a rendkívüli példája ennyi – rendkívüli, de nem jellemző. Legtöbbünk számára a változások fokozatosan és hosszú idő alatt történnek. Az újjászületés, fizikai születésünkkel ellentétben, nem egy esemény, inkább egy folyamat. És az ebben a folyamatban való részvétel a halandóság

központi célja.

Ugyanakkor ne érzjük be nemtörődöm erőfeszítésekkel! Ne hagyjuk, hogy gonosztetre való bármiféle hajlandóság maradjon bennünk! Érdemesen vegyünk hetente az úrvacsorából, és a [Szent Lélekre] támaszkodva vessük ki a bennünk lévő tisztátalanság utolsó maradványát is! Bizonyosságomat teszem, hogy miközben a lelki újjászületés ösvényén haladtok, Jézus Krisztus engesztelő kegyelme elveszi bűneiteket és azon bűnök rajtatok ejtett foltjait, a kísértések elvesztik vonzerejüket, és Krisztus által szentté váltok, amiként Ő és Atyánk is szent” (vö. Újjászületve. *Liahóna*, 2008. máj. 78.).

- Christofferson elder szerint miért inkább folyamat az újjászületés, mintsem egy esemény?
- Miként segít nekünk a lelki újjászületés folyamata szentté válni, mint amilyen a Mennyei Atyánk és az Ő Fia, Jézus Krisztus? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni ezt az igazságot: **Jézus Krisztus kegyelme által bocsánatot nyerhetünk, és segítséget kaphatunk ahhoz, hogy a lelki újjászületés ösvényén haladjunk tovább.**)

Ha úgy látod, hogy ez segíthet a tanulóknak jobban megérteni a *kegyelem* jelentését, akkor oszd meg ezt a magyarázatot a tanulmányi segédletekből:

„...az Úr kegyelméből adatik meg, hogy az egyének a Jézus Krisztus engesztelésébe vetett hitük és bűneik megbánása által, hogy az egyének erőt és segítséget kapnak olyan jó cselekedetek elvégzésére, melyeket egyébként a saját eszközeikre hagyatkozva nem tudnának megtenni. Ez a kegyelem egy olyan képessé tevő hatalom, mely lehetővé teszi a férfiak és nők számára, hogy örök életre és felmagasztosulásra tegyenek szert, miután kifejtették a saját legnagyobb erőfeszítésüket” (vö. Bible Dictionary, "Grace"; lásd még Kalauz a szentírásokhoz: kegyelem).

A tanulók olvassák el magukban az Alma 5:14, 26–27-et, és keressék ki, mit tanított Alma azoknak, akik már elindultak a lelki újjászületés útján, és megtapasztalták a szívbeli változást. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miként válaszolnának Alma kérdéseire.

- A 27. vers szerint mit kell tennünk, miután megtapasztaljuk a szívbeli változást? (Továbbra is makulátlanul kell járnunk Isten előtt, alázatosnak kell lennünk, és a bűneink bocsánatára kell törekednünk.)
- Szerintetek miért tanította Alma, hogy az alázatosság ennyire fontos részét képezi a szívbeli változásunk fenntartásának?

Mondd el a tanulóknak, hogy az Úr arról tanította Ethert, hogy miért olyan fontos az alázatosság ereje, amikor szívbeli változásra törekszünk. Emlékeztess őket, hogy a szentírásbeli tantételek gyakran alkalmazzák a *ha* és az *akkor* szavakat; azután kérd meg őket, hogy magukban tekintsék át az Ether 12:27-et ilyen „ha-akkor”

szerkezeteket keresve. Beszéljétek meg a következő tantételeket, amint a tanulók rájuk bukkannak: **Ha Jézus Krisztushoz jövünk, akkor Ő megmutatja nekünk a gyengeségeinket. Ha alázatosak vagyunk és hiszünk az Úrban, akkor Ő erőssé teszi számunkra a gyenge dolgokat.**

- Szerintetek miért fontos felismerni a gyengeségeinket?
- Szerintetek mit jelent az a kijelentés, hogy „kegyelmem elegendő minden[kinek], aki megalázkodik előttem”?

Tedd ki a következő idézetet Bruce C. Hafen eldertől a Hetvenektől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„[H]a problémáitok vannak az életben, ne feltételezzétek, hogy bennetek van a hiba! A problémákkal való küszködés az élet céljának alapjaiban keresendő. Ahogy közelebb kerülünk Istenhez, Ő megmutatja gyengeségeinket, és általuk bölcsébbé, erősebbé válunk. Ha többet láttok gyengeségeitekből, az még azt is jelentheti, hogy egyre közelebb kerültök Istenhez, nem pedig távolabb” (A kiengesztelés: mindent mindenkiért. *Liahóna*, 2004. máj. 97.).

- Mit tehetünk azért, hogy elkerüljük a csüggedést, amikor felismerjük gyengeségeinket?

Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy Jézus Krisztus kegyelme segít nekünk legyőzni a gyengeségeinket, amikor lelki újjászületésre törekszünk.

Tanulói olvasmányok

- Móziás 3:19; 5:1–5, 7–8; 16:2–5; 27:24–26; Alma 5:14, 26–27; 41:10–11; Ether 12:27.
- David A. Bednar: Az engesztelés és a halandóság útja. *Liahóna*, 2012. ápr. 40–47.

13. LECKE

A keresztelési szövetség, a sabbat és az úrvacsora

Bevezetés

A keresztelés szertartása által Jézus Krisztus követői szövetséget kötnek arra, hogy magukra veszik az Ő nevét. Ebből a leckéből a tanulók megtanulják, hogy a Mormon könyve tanítása szerint Krisztus egyháza tagjainak össze kell

gyűlniük a sabbatnapon, hogy örömmel részesülhessenek az úrvacsoravétel szent kiváltságából. Amikor az úrvacsorából veszünk, akkor megújítjuk a keresztelési szövetségeinket, és meghívjuk a Szentlelket a társaságunkba.

Háttérolvasmányok

- L. Tom Perry: A sabbat és az úrvacsora. *Liahóna*, 2011. máj. 6–9.
- Russell M. Nelson: A sabbat gyönyörűség. *Liahóna*, 2015. máj. 129–132.
- Dallin H. Oaks: Az úrvacsoragyűlés és az úrvacsora. *Liahóna*, 2008. nov. 17–20.

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 18:8–10; 25:23–24

Magunkra venni Krisztus nevét

Kérj meg néhány tanulót, hogy meséljenek valami jelentőségteljes, emlékezetes részletet a saját keresztelőjükéről – például a keresztelési gyűlést, magát a szertartást, vagy a közben felmerült gondolataikat és érzéseiket. Adj egy percet a tanulóknak, hogy átgondolhassák, vajon mennyire tartották és tartják meg a keresztelési szövetségeiket.

Emlékeztess őket, hogy Alma a Mormon vizénél tanított a keresztelési szövetségről. Ezután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 18:8–10-et, az osztály pedig kövesse a szöveget, és figyeljék meg, mire kötünk szövetséget a keresztelkedésünkkor.

Írd fel a táblára a következőt:

Amikor megkeresztelkedünk, szövetséget kötünk, hogy...

- Mire kötünk szövetséget a keresztelkedésünkkor? (A tanulók válaszait írd fel a táblára, kiegészítve ezzel a tanbéli kijelentést: **Amikor megkeresztelkedünk, szövetséget kötünk, hogy viseljük egymás terheit, Isten tanújaként állunk, szolgáljuk Őt, és megtartjuk az Ő parancsolatait.**)

Segíts a tanulóknak megérteni a következő szentírásrészlet háttérét annak elmagyarázásával, hogy miután Alma és népe csatlakoztak a zarahemlai hívekhez, Alma a hívek számos gyülekezetét hozta létre. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Móziás 25:23–24-et, az osztály pedig keressen benne

a keresztelési szövetségünkre vonatkozó további részleteket. Miután a tanulók megbeszélnek a találatokat, kérdezd meg:

- Hogyan áldottak meg az emberek annak eredményeként, hogy megkeresztelkedtek és csatlakoztak Isten egyházához? (Segíts a tanulóknak rájönni a következő tantétellel: **Amint magunkra vesszük Jézus Krisztus nevét és aszerint élünk, az Úr kitölti ránk a Lelkét.**)
- Milyen hatással volt az életerekekre, hogy az Úr kitöltötte rátok a Lelkét, amikor a keresztelési szövetségeiteknek megfelelően éltetek?

Kérd meg a tanulókat, gondolkodjanak el azon, hogyan erősítheti meg a keresztelési szövetségük azt az elkötelezettségüket, hogy döntéseikben és tetteikben Jézus Krisztus követői legyenek.

2 Mózes 31:13, 16–17; Móziás 18:17, 23–25; Moróni 6:4–6

Hódolat a sabbatnapon

Magyarázd el, hogy a Mormon könyve több olyan módot is szemléltet, ahogyan Krisztus egyházának tagjai megtarthatják keresztelési szövetségüket.

Az osztály egyik fele tanulmányozza a Móziás 18:17, 23–25-öt, a másik fele pedig a Moróni 6:4–6-ot. Javasold a tanulóknak, hogy jelöljék meg azokat a szavakat vagy kifejezéseket, amelyek a Krisztus követői által gyakorolt hódolati szokásokra vonatkoznak, azután kérd meg őket, mondják el, mit találtak.

- Milyen okok indokolták azt, hogy az egyháztagok gyakran gyűltek össze? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságokat: **Amikor Krisztus egyházának tagjaivá válunk, azt a parancsolatot kapjuk, hogy tartsuk meg a sabbatnapot és őrizzük azt meg szentnek. Egyháztagokként gyakran össze kell gyűlnünk, hogy Isten jó szavával tápláljanak bennünket, hogy bőjtöljünk, hogy imádkozzunk, hogy megerősítsük egymást, és hogy vegyünk az úrvacsorából.**)

Olvasd el a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldortól a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A legtöbb ember nem azért jön az egyházba, hogy csupán néhány új evangéliumi tényrt keressen, vagy régi barátokkal találkozzon, bár mindez fontos. Lelki élmény után kutatva jönnek. Békességet akarnak. Az akarják, hogy hitük megerősödjön, és reményük megújuljon. Röviden, Isten jó szavával akarnak táplálkozni; azt szeretnék, hogy a menny hatalmai megerősítsék őket” (vö. Jeffrey R. Holland: „Istentől jöttél tanítól”. *Liahóna*, 1998. júl. 28.).

- Amikor összegyűltök más egyháztagokkal a sabbatonon, az miként segít az érzeteket, hogy „a menny hatalmai megerősít[enek]” titeket?
- Mit tesznek vasárnaponként az egyházban annak érdekében, hogy közelebb kerüljete a Mennyei Atyához és Jézus Krisztushoz, és hogy megfelelően hódoljatok nekik?

Hogy segíts a tanulóknak részletesebben megérteni, miért kapták az egyház tagjai azt a parancsolatot, hogy tartsák meg a sabbatnapot, és hogy őrizzék azt meg szentnek, kérd meg őket, hogy olvassák el a 2 Mózes 31:13, 16–17-et, és készítsenek a Móziás 18:23-hoz kapcsolódó keresztutalást.

- Mit jelent az, hogy a sabbat „jel” köztünk és az Úr között?

Olvasd fel a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Vajon hogyan *szenteljük meg* a sabbat napját? Amikor még sokkal fiatalabb voltam, azt tanulmányoztam, mit soroltak fel mások, mit tegyünk és mit *ne* tegyünk a sabbaton. Később azonban a szentírásokból megtanultam, hogy a sabbat napját illető viselkedésem és hozzáállásom egy *jel* közttem és Mennyei Atyám között. Ezt megértve már nem volt szükségem engedélyezett és tiltott tevékenységek listájára. Amikor el kellett döntenem, vajon egy tevékenység megfelel-e a sabbat napjának, egyszerűen csak feltettem magamnak a kérdést: »Milyen *jelet* küldök ezzel Istennek?« Ez a kérdés kristálytiszttá tette a sabbat napjával kapcsolatos választási lehetőségeimet” (A sabbat gyönyörűség. *Liahóna*, 2015. máj. 130.).

- Miként segít nekünk jobb döntéseket hozni a sabbati tevékenységeinket illetően, ha feltesszük magunknak a kérdést: „Milyen *jelet* küldök ezzel Istennek?”
- Szerintetek milyen hatással vannak a sabbatnap szentként való megőrzésére tett erőfeszítéseitek a hét többi napjára?

Kérd meg a tanulókat, hogy értékeljék ki a sabbatnap szentként való megőrzésére tett saját erőfeszítéseiket. Fontolják meg, hogy vajon a gondolataik és tetteik az Atya iránti őszinte hódolatról tanúskodnak-e azon a napon. Kérd meg a tanulókat, hogy tűzzenek ki egy konkrét célt a sabbatnapi hódolatuk javítására.

3 Nefi 18:1–11; 20:3–9; Moróni 4:3; 5:2

Úrvacsoravétel

Írd fel a táblára a következő idézetet L. Tom Perry eldertől (1922–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából (forrás: „Míg vesszük az úrvacsorát”. *Liahóna*, 2006. máj. 39.).

„Amikor vesszünk az úrvacsorából, szent pillanat részesei lehetünk egy megszentelt helyen.” (L. Tom Perry elder.)

- Milyen hatással lehet az úrvacsoravétel során a gondolatainkra és tetteinkre az a felvetés, mely szerint ez „szent pillanat” és „megszentelt hely”?

Emlékeztess a tanulókat, hogy a feltámadt Jézus Krisztus vezette be a nefitáknál az úrvacsorát, amikor ellátogatott hozzájuk a Bóség földjére. Kérj meg több tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 18:1–11-et, miközben az osztály megfigyeli, hogy mit tanított a Szabadító az úrvacsora rendeltetéséről.

- Milyen tantételt tanított a Szabadító az úrvacsora rendeltetéséről? (Miközben a tanulók válaszolnak, írd fel a következő tantételt a táblára: **Amikor veszünk az úrvacsorából, és mindig emlékezünk Jézus Krisztusra, akkor az Ő Lelke velünk lesz.**)
- Mit tesznek annak érdekében, hogy az úrvacsoravétel során és a hét többi részében is emlékezzenek a Szabadítóra?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Moróni feljegyezte a Jézus Krisztus követői által az úrvacsora megáldásakor használt szavakat. Érdeemes lehet megkérned a tanulókat, hogy fussák át az úrvacsorai imákat a Moróni 4:3-ban és 5:2-ben, és húzzák alá azokat a részeket, amelyek a táblára írt tantételhez kapcsolódnak.

- Milyen következménnyel járhat, ha elmulasztunk „őrá mindenkor emlékezni”? (Moróni 4:3; 5:2).

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor Jézus az úrvacsora bevezetését követő napon meglátogatta a nefitákat, ismét elvégezte számukra a szertartást. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 20:3–9-et, az osztály pedig keressen további áldásokat, amelyek az úrvacsoravételből származnak.

- Mit jelent az, hogy a lelkünk „soha meg nem éhezik, se nem szomjazik, hanem eltöltetik”?
- Miként elégítette ki a lelki éhségeket és szomjúságokat az úrvacsoravétel?
- Miként segíthet jobban emlékezni a Szabadítóra a hét többi napján, ha alázattal és hálával veszünk az úrvacsorából?

Miközben egyikük felolvassa a következő idézetet Dallin H. Oaks eldertől, kérj meg a tanulókat, hogy gondolják át, hogyan szoktak viselkedni az úrvacsora szertartása alatt.

„Az úrvacsorai gyűlés közben – és főleg az úrvacsora szertartása alatt – a hódolatra összpontosítsunk, és tartózkodjunk minden más tevékenységtől, különösen az olyan viselkedéstől, amely megzavarhatja mások hódolatát. [...] A könyvek és folyóiratok olvasgatásának nem az úrvacsorai gyűlésen van a helye. Fialatok, nem ilyenkor van itt az ideje annak, hogy a mobiltelefonjainkon sutyorogva beszéljünk, vagy hogy SMS-eket küldjünk egymásnak.

Amikor veszünk az úrvacsorából, szent szövetséget kötünk, hogy mindig emlékezni fogunk a Szabadítóra. Milyen szomorú látni, amikor egyesek nyilvánvalóan megszegik ezt a szövetséget – éppen azon a gyűlésen, ahol megkötik azt!” (vö. Az úrvacsoragyűlés és az úrvacsora. *Liahóna*, 2008. nov. 18–19.).

Átgondolva a tanulóid szükségleteit, illetve a Lélek készítéseit, elolvashatod velük együtt a Márk 14:37-et, és kiemelheted, hogy e vers egyik vonzata az, hogy félretesszünk mindent, ami elterelné a figyelmünket, és az úrvacsorai hódolatunk során minden héten maradéktalanul az Úrnak szenteljük a figyelmünket.

Kérj meg a tanulókat, gondolják át, mit tehetnek annak érdekében, hogy szentebb élmény legyen számukra az úrvacsoravétel. Kérdezd meg, van-e köztük valaki, aki szeretne megosztani egy bizonyosságot a sabbatnap és az úrvacsora fontosságáról. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy az Úr megáld bennünket az Ő Lelkével,

amikor tiszteletben tartjuk a keresztelési szövetségeinket és arra törekszünk, hogy mindig emlékezzünk Őrá.

Tanulói olvasmányok

- 2 Mózes 31:13, 16–17; Móziás 18:8–10, 23; 25:23–24; 3 Nefi 18:1–11; 20:3–9; Moróni 4:3; 5:2; 6:4–6.
- Russell M. Nelson: A sabbat gyönyörűség. *Liahóna*, 2015. máj. 129–132.

14. LECKE

Isten megszabadító hatalma

Bevezetés

A Mormon könyve számos olyan egyénről és társadalomról számol be, akiket valamilyen módon rabságba vetettek. E beszámolók közül sok azt szemlélteti, hogy Jézus Krisztus a nagy Megszabadító, valamint a segítség forrása olyankor,

amikor lehetetlennek tűnik a kimenekülés vagy a kimenekítés. Amint közelebb kerülünk az Úrhoz bűnbánat, alázatosság és ima által, lelkileg felkészültebbé válunk arra, hogy kérjük és megkapjuk Isten megszabadító hatalmát.

Háttérolvasmányok

- L. Tom Perry: Hatalom a szabadulásra. *Liahóna*, 2012. máj. 94–97.
- Dallin H. Oaks: Meggyógyítja a súlyos terhet cipelőket. *Liahóna*, 2006. nov. 6–9.
- David A. Bednar: Hogy könnyen el tudják viselni a terheiket. *Liahóna*, 2014. máj. 87–90.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 1:20; Alma 36:1–3, 27–29

Istennek hatalmában áll biztosítani a szabadulást

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor nagy benyomást tett rájuk olyasvalakinek a bátorsága és ereje, aki nagy kihívásokkal vagy nehézségekkel nézett szembe. Röviden meséljék el a megfigyeléseiket.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 1:1-et, és keressék ki, mit mondott Nefi az élete során addig megtapasztalt nehézségekről.

- Hogyan összegezte Nefi az érzéseit, miután már „sok megpróbáltatást” tapasztalt meg?
- Mit gondoltok, miért érezheti valaki „az Úr nagy jóindulatát” akkor is, ha kihívásokat vagy nehézségeket él át?

A tanulók készítsenek keresztutalásokat az 1 Nefi 1:1 és az 1 Nefi 1:20 között, valamint keressenek egy okot, amiért Nefi azt mondta, hogy „az Úr nagy jóindulatát” érezte.

- Mi az a tantétel ebben a versben, amely segíthet reményt érezni annak, aki kihívásokat vagy nehézségeket él át? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Amikor hitet gyakorolunk Jézus Krisztusban, elnyerhetjük Isten irgalmát és szabadítását.**)

Magyarázd el, hogy az „én, Nefi meg fogom mutatni nektek” kifejezés arra utal, hogy Nefinek szándékában állt feljegyezni Isten megszabadító hatalmának megnyilvánulásait. Kérd meg a tanulókat, hogy fussák át az 1 Nefi 1–8-as és 16–18-as fejezeteit, olyan példákat keresve Nefi életében, amelyek Isten megszabadító hatalmát szemléltetik. Kérd meg a tanulókat, hogy röviden mondják el, mit találtak. Ha a tanulóknak nehezükre esik példákat találni, akkor a

figyelmükbe ajánlhatsz egy vagy több verset az alábbiak közül: 1 Nefi 3:23–31; 4:1–18; 7:16–19; 8:7–12; 16:10, 18–31, 36–39; 17:48–55; és 18:1–3, 11–21.

Olvasd fel a következő idézetet L. Tom Perry eldertől (1922–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A Mormon könyvében számos történet szól valamilyen megszabadulásról. Lehinek a családjával a vadonba menekése a Jeruzsálem pusztulásától való megmenekülésről szól. A járediták és a mulekiták története szintén a megszabadulásról szól. Az ifjabb Alma is megszabadult a bűntől. Hélamán ifjú harcosai megszabadultak a csatában. Nefi és Lehi kiszabadultak a börtönből. A megszabadulás témája tehát az egész Mormon könyvében nyilvánvalóan jelen van” (Hatalom a szabadulásra. *Liahóna*, 2012. máj. 94.).

Másik példaként a lelki megszabadulásra felhozhatod azt, amikor Alma a fiának, Hélamánnak meséli el a saját bűneitől való megszabadulásának történetét. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 36:1–3-at; majd kérj meg egy másik tanulót, hogy olvassa fel az Alma 36:27–29-et (megjegyzendő, hogy az Alma 5:1–12 is hasonló tanácsot tartalmaz). Kérd meg az osztályt, hogy kövessék az olvasottakat, és keressenek olyan meglátásokat, amelyek segíthetnek azoknak, akik megpróbáltatásokkal vagy nehézségekkel küszködnek.

- Milyen meglátásokat találtak ezekben a részekben, amelyek segíthetnek olyasvalakinek, aki fizikai vagy lelki nehézségekkel néz szembe?
- Milyen fizikai vagy lelki rabságot szenvedhetnek el az emberek napjainkban? (A példák között lehet a rossz egészségi állapot, a kábítószer és pornográfia miatti függőség, a szegénység, a bántalmazás, a kirekesztés, a bűn, a hitetlenség és a lázadás.)

Rakd ki és olvasd el a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Egy ördögi függőséggel harcolsz – dohányzással, kábítószerrel, szerencsejátékkal, vagy korunk pusztító járványával, a pornográfiával? Gondok vannak a házasságoddal, vagy veszélyben van a gyermeked? Zavarodott vagy nemi hovatartozásoddal kapcsolatban, vagy keresed az önbecsüléset? Akár te, vagy egy szeretted, éppen betegséggel, lehangoltsággal vagy a halállal néz szembe? Bármilyen más lépést is kell tenned, hogy felülkerekedj ezeken az aggodalmakon, *legelőször* jöjj Jézus Krisztus evangéliumához. Bíz a mennyei ígéretekben. Ebben a tekintetben Alma biznysága az én biznyságom is: »Én tudom – mondja ő –, hogy aki Istenbe helyezi bizalmát, az támogatva lesz a próbatételeiben, és a gondjaiban és a megpróbáltatásaiban« [Alma 36:3]” (A javításra szoruló dolgok. *Liahóna*, 2006. máj. 70.).

- Mit mondott Holland elder, mi segíthet elkezdni felülkerekedni az aggodalmainkon és kihívásainkon?

**1 Nefi 6:4; Móziás 21:2–5, 14–16; 23:23–24; 24:13–15, 21; Alma 34:9;
Hélamán 5:9**

Jézus Krisztus a megszabadulás forrása

Kérd meg a tanulókat, hogy soroljanak fel különböző indokokat, amelyek könyv írására indíthatnak egy szerzőt. (Például a szerző ismertetni szeretne egy történetet, meg akarja osztani a szakértelmét valamely témában, vagy ebből akar megélni.) Miután néhányan megosztották a gondolataikat az osztállyal, a tanulók olvassák el magukban az 1 Nefi 6:4-et, azokat az okokat keresve, amelyek Nefit indították írásra.

- Mit mondott Nefi próféta, milyen célból írta le a feljegyzéseit? (Szerette volna meggyőzni az embereket, hogy jöjjenek Istenhez és legyenek megszabadítva.)

Tedd bizonyosságodat a tanulóknak, hogy Isten szabadító hatalma a megszabadítás hatalma.

Írd át a táblára a következőket, és magyarázd el a tanulóknak, hogy ezek a szentírásrészek olyanokról szólnak, akiknek megszabadulásra volt szükségük:

<i>Limhi népe</i>	<i>Alma népe</i>	<i>Minden nép</i>
<i>Móziás 21:2–5, 14–16</i>	<i>Móziás 23:23–24; 24:21</i>	<i>Alma 34:9; Hélamán 5:9</i>

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a felírt verseket, és keressék ki, mit tanítanak az egyes szakaszok a kihívásokból és nehézségekből való megszabadulás forrásáról.

- Mit tudtok meg ezekből a versekből a megszabadulás forrásáról? (Miközben a tanulók válaszolnak, hangsúlyozd ki a következő tant: **Jézus Krisztusnak hatalmában áll megszabadítani bennünket elveszett és bukott állapotunkból, valamint a halandóság egyéb kihívásaiból.**)

Tedd ki a következő idézetet Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Isten megszabadító hatalmáról szeretnék tanúságot tenni. Mindannyiunk életében eljön az a pillanat, amikor szükségünk lesz erre a hatalomra. Minden élő személy egy próbatétel részese éppen. [...] Két dolog... mindannyiunk esetében azonos. Ezekkel együtt lett megtervezve a halandó élet.

Először, a próbák időnként eléggé megerőltetőek lesznek számunkra ahhoz, hogy szükségét érezzük egy saját magunkat meghaladó, külső segítségnek. Másodszor pedig, Isten az Ő jóságában és bölcsességében mindannyiunk számára elérhetővé tette a megszabadító hatalmat” (“The Power of Deliverance” [a Brigham Young Egyetem áhítata, 2008. jan. 15.], 1; speeches.byu.edu).

- Részesültetek már saját magatokat „meghaladó, külső segítség[ben]” a nehézségek idején? Fejtsétek ki!

Ha jut rá idő, megemlítheted az Alma népéről szóló beszámolót a Móziás 24:13–15-ben, annak az elgondolásnak a szemléltetésére, hogy Isten nem mindig úgy szabadít meg, hogy elveszi a terheinket. Gyakran inkább úgy szabadít meg, hogy megerősíti bennünk a terheink viselésének képességét. Türelemre és kitartásra van szükség az ilyen helyzetekben, például amikor valakinek az egészségügyi gondjai egy életen át tartanak. A megszabadítás Isten saját módján, az Ő saját menetrendje szerint történik.

Móziás 7:33; 29:20; Alma 58:10–11; 3 Nefi 4:33

Hozzáférés a megszabadító hatalomhoz

Tégy bizonyosságot, hogy akkor is van remény bármelyikünk számára, amikor olyan helyzetben találjuk magunkat, ahonnan a kimenekülésünk vagy a kimenekítésünk lehetetlennek tűnik. Emlékeztess a tanulókat, hogy a szentírások útmutatót tartalmaznak arra vonatkozóan, hogyan férjünk hozzá a Szabadító megszabadító hatalmához.

Sorold fel a táblán a következő hivatkozásokat. (A zárójelben lévő tudnivalókat ne írd fel, mert ezek csak az oktatónak szólnak.) Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az egyes szentírásrészeket, és keressenek olyan lépéseket, amelyek segítenek nekünk hozzáférni a Szabadító megszabadító hatalmához.

Móziás 7:33 (Forduljatok az Úrhoz szívetek minden szándékával, helyezzétek Őbelé a bizalmatokat, szolgáljátok Őt szorgalmasan)

Móziás 29:20 (Legyetek alázatosak, buzgón fohászkodjatok Istenhez)

Alma 58:10–11 (Imádságban öntsétek ki a lelketeket, reménykedjétek a megszabadulásban)

3 Nefi 4:33 (Tartsatok bűnbánatot, legyetek alázatosak)

Elegendő idő eltelte után a tanulók mondják el és beszéljék meg a találtakat, te pedig írd fel a táblára a válaszaikat. Hangsúlyozd ki a következő tantételt: **Amikor a szívünk minden szándékával Istenhez fordulunk és a segítségéért imádkozunk, rendelkezve a bűnbánat és alázatosság lelkületével, akkor hozzáférhetünk az Ő megszabadító hatalmához.**

Tedd ki a következő idézetet Henry B. Eyring elnöktől:

„Az Úr mindig megszabaduláshoz akar vezetni bennünket azáltal, hogy igazlelkűbbé válunk. Ez bűnbánatot igényel, amihez pedig alázatosságra van szükség. A megszabaduláshoz vezető út tehát mindig alázatosságot igényel annak érdekében, hogy az Úr képes legyen kézen fogva vezetni bennünket oda, ahova Ő el akar minket vinni, keresztül a mi gondjainkon, egészen a

megszentelődésig" ("The Power of Deliverance" [a Brigham Young Egyetem áhítata, 2008. jan. 15.], 4; speeches.byu.edu).

- Hogyan segít nekünk a bűnbánat, az alázatosság és az ima hozzáférni az Úr megszabadító hatalmához?
- Előfordult-e már veletek vagy egy ismerősötökkel az, hogy az Úrhoz fordultatok megszabadulásért, és az meg is érkezett? Fejtsétek ki! Hogyan növelte a Jézus Krisztusba vetett bizalmatokat ez az élmény?

Biztasd a tanulókat, hogy gondolkodjanak el egy olyan alkalmon, amikor megtapasztalták az Úr megszabadító hatalmát az életükben. Buzdítsd őket, hogy jegyezzék fel az ilyen élményeiket a későbbi időkre. Megkérheted a tanulókat, hogy osszanak meg olyan élményeket, amelyek nem túl szent vagy személyes természetűek.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 1:20; 6:4; Móziás 7:33; 21:2–5, 14–16; 23:23–24; 24:13–15, 21; 29:20; Alma 34:9; 36:1–3, 27–29; 58:10–11; Hélamán 5:9; 3 Nefi 4:33.
- L. Tom Perry: Hatalom a szabadulásra. *Liahóna*, 2012. máj. 94–97.

15. LECKE

Eszközzé válni Isten kezében

Bevezetés

Jézus Krisztus evangéliuma a békesség üzenete egy gondokkal teli világnak. Akik eszközzé válnak Isten kezében, megoszthatják az evangéliumot és segíthetnek másoknak megtérni. E leckében a tanulók olyan Mormon könyvebeli

misszionáriusokról szóló elbeszélésekből vett tantételeket fognak tanulmányozni és alkalmazni, akik eszközzé váltak Isten kezében, és segítettek másoknak elnyerni az örök életet.

Háttérolvasmányok

- M. Russell Ballard: Helyezzétek bizalmatokat az Úrba! *Liahóna*, 2013. nov. 43–45.
- Don R. Clarke: Eszközzé válni Isten kezében. *Liahóna*, 2006. nov. 97–99.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 13:37; Móziás 15:14–19, 26–28

Áldások ígértét kapják azok, akik megosztják az evangéliumot

Írd fel a táblára a következő idézetet Joseph Smith prófétától (1805–1844). Forrás: *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* (2008). 347.

„Mindazok után, ami elhangzott, a legnagyobb és legfontosabb munka az evangélium prédikálása.” (Joseph Smith próféta)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban ezt a kijelentést. Ezután kérdezd meg:

- Miért a legnagyobb és legfontosabb kötelességünk az evangélium másokkal való megosztása?
- Milyen áldásokat kaptatok már e kötelesség elfogadása és teljesítése nyomán?

Magyarázd el, hogy Nefi előre látta az evangélium visszaállítását és a Mormon könyve előjövételét (lásd 1 Nefi 13:34–36). Leírta továbbá azokat az áldásokat, amelyek azok rendelkezésére állnak, akik hirdetni fogják az evangéliumot és segítenek másoknak Krisztushoz jönni.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az 1 Nefi 13:37-et, és biztasd őket arra, hogy jelöljék meg vagy emeljék ki az azoknak ígért áldásokat, akik az evangélium megosztására törekednek az utolsó napokban.

- Milyen áldásokat kapnak azok, akik Sion létrehozására törekednek és békességet hirdetnek? (A tanulók értsék meg a következő tantételt: **Amikor az**

evangélium megosztására törekszünk, megáldatunk a Szentlélekkel, és megszabadulhatunk Isten királyságában.)

Mondd el a tanulóknak, hogy Abinádi Éσαιást idézve kifejtette, mit jelent békességet hirdetni, és miért kell az evangélium megosztására törekednünk (lásd Éσαιás 52:7). Kérj meg néhány tanulót, hogy olvassák fel a Móziás 15:14–19, 26–28-at, miközben a többiek megfigyelik, mit tanított Abinádi.

- Mit jelent békességet és szabadulást hirdetni? (lásd a 14. verset).
- Miért szükséges szabadulást hirdetni minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek?

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni Abinádi szavait, kérd meg az egyiküket, hogy olvassa fel a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Békesség és jó hírek; jó hírek és békesség. Ezek is ama legfőbb áldások közé tartoznak, melyeket Jézus Krisztus evangéliuma hoz a gondokkal teli világba és az abban élő gondterhelt embereknek; megoldások a személyes küzdelmekre és az emberi bűnteltségre, az erő forrásai a kimerült napokon és az igazi csüggedés óráiban. [M]agának Istennek az Egyszülött Fia az, aki megadja nekünk ezt a segítséget és ezt a reményt. [...]

A békesség keresése az emberi lélek egyik legfőbb törekvése. [M]indannyiunk életében vannak időszakok, amikor a mélységes bánat vagy szenvedés, félelem vagy magány miatt ama békességért kiáltunk, melyet csak maga az Isten hozhat. A mardosó lelki éhség időszakai ezek, amikor még a legkedvesebb barátaink sem képesek maradéktalanul segíteni” (“The Peaceable Things of the Kingdom,” *Ensign*, Nov. 1996, 82).

- Milyen értelemben képezi Jézus Krisztus evangéliuma a békesség üzenetét?

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, megbeszélheted velük a következő idézetet Marion G. Romney elnöktől (1897-1988) az Első Elnökségből:

„[A] békesség elhozatalához Sátán befolyásának megsemmisítése szükséges. Ahol ő ott van, ott soha nem lehet békesség. Továbbá, vele a békés együttélés is lehetetlen. [...] Ő semmi mást nem segít elő, mint a test cselekedeteit. [...]

A békesség bevezetéseként tehát Sátán befolyását teljes mértékben le kell igazni. [...]

Miként a test cselekedetei is egyetemesen alkalmazhatók, éppen úgy van ez a békesség evangéliumával is. Ha egy ember él a szerint, békesség van benne. Ha két ember él a szerint, békesség van bennük és egymás között. Ha a polgárok élnek a szerint, a nemzet házában van békesség. Amikor elegendő nemzet élvezi a Lélek gyümölcsét ahhoz, hogy a világ dolgait irányítsák, akkor – és csak akkor – szűnik majd meg a harci dobok dübörgése” (“The Price of Peace,” *Ensign*, Oct. 1983, 4, 6).

- Tapasztaltatok-e már, hogy az evangélium békességet hozott valakinek az életébe? Mikor?
- Milyen módokon tudjuk mi is eredményesen megosztani az evangéliumot?

Buzdítsd a tanulókat, hogy gondolják át, vajon ismernek-e valakit, akinek segíthetnének megtapasztalni az evangéliumból fakadó békességet. Kérd meg őket, hogy kezdjenek el tervet készíteni arra vonatkozóan, hogyan fogják megosztani az evangéliumot azzal az emberrel, és buzdítsd őket, hogy gondolják át, miként alkalmazhatják a lecke során elsajátított tantételeket.

Móziás 28:3; Alma 17:2–3, 6, 9–12, 16, 25; 18:10; 21:16; 22:1, 12–14; 26:11–12, 26–29; 31:30–34

Eszközzé válni Isten kezében

Megmutathatod a tanulóknak a fenti képek (hegedű, szerszámok, orvosi eszközök) valamelyikét vagy mindegyikét, vagy hasonló képeket. Azután kérdezd meg:

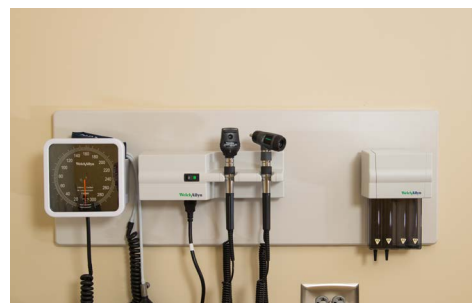
- Mire képesek ezek az eszközök egy hozzáértő kézben?
- Mit jelent szerintetek eszköznek lenni Isten kezében?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 17:2–3, 9–11-et, a többiek pedig figyeljék meg, mit tettek Móziás fiai, hogy eszközzé váljanak Isten kezében.

- Mit tanulhatunk Móziás fiainak példájából arról, hogyan válhatunk eszközzé Isten kezében? (Miközben a tanulók válaszolnak, írd fel a következő tantételt a táblára:

Amikor imádkozunk, böjtölünk, kutatjuk a szentírásokat és jó példát mutatunk másoknak, eszközzé válhatunk Isten kezében.)

Magyarázd el, hogy a Mormon könyve számos egyéb példát tartalmaz arra vonatkozóan, hogy Alma és Móziás fiai mit tettek azért, hogy eredményes eszközzé váljanak Isten kezében. Írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat (a zárójelben található szövegrészek nélkül), majd jelölj ki minden tanulóknak egy vagy több szentírásrészletet. Kérd meg a tanulókat, figyeljék meg, mit tettek az Úr szolgái, ami hozzájárult az evangélium megosztása terén elért sikereikhez.

Móziás 28:3 (Vágytak rá, hogy szabadítást hirdessenek, hogy egyetlen lélek se vesszen el.)

Alma 17:6 (Hajlandóak voltak feladni a világi elismerést, hogy az evangéliumot prédikálják.)

Alma 17:11–12 (Türelmesek, bátrak és példamutatóak voltak.)

Alma 17:16 (Vágytak arra, hogy segítsenek másoknak bűnbánatot tartani és a megváltás tervéről tanulni.)

Alma 17:25; 18:10 (Arra vágytak, hogy szolgák lehessenek.)

Alma 21:16; 22:1 (A Lélek vezette őket.)

Alma 22:12–14 (A szentírásokból tanítottak Krisztusról és a megváltás tervéről.)

Alma 26:11–12 (Alázatosak voltak, elismerve, hogy Isten az erejük forrása.)

Alma 26:26–29 (Nem adták fel, amikor elcsüggedtek. Hajlandóak voltak türelmesen szenvedni Krisztus ügyéért. Különböző körülmények között tanították az evangéliumot.)

Alma 31:30–34 (Segítségért imádkoztak, hogy másokat Krisztushoz hozhassanak.)

Elegendő idő eltelté után kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg, amit megtudott. A tanulók válaszait érdemes lehet úgy összegezned, hogy felírod a táblára a szentírásrészekhez tartozó összefoglalókat. Buzdíthatod a tanulókat, hogy írják le ezeket a szentírásutalásokat, és az óra után hozzanak létre belőlük egy szentírásláncot Az evangélium megosztásának fontos elemei címmel.

- Ha adódott már lehetőségek megosztani másokkal az evangéliumot, elmesélnétek egy ilyen élményt, vagy bizonyosságot tennétek arról, hogyan járultak hozzá ezek az elemek a sikerekhez?
- Hogyan vonatkoztathatók az e részekben feljegyzett tantételek más elhívásokra, vagy arra, hogy jó barátok és szomszédok legyünk?
- Volt már alkalmatok Isten eszközeként segíteni másoknak? Mikor?

Alma 18:33–35; 23:5–6; 26:2–5, 15; 29:9–10

Segíteni mások megtérését

Emlékeztess a tanulókat, hogy a Mormon könyve nemcsak arra tanít bennünket, hogyan válhatunk eszközzé Isten kezében, hanem arról a hatásról is, amelyet másokra gyakorolhatunk, ha ilyen eszközök vagyunk.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 18:33–35-öt, a többiek pedig figyeljék meg, mit kellett Ammonnak megvalósítania Isten eszközeként. Kérd meg a tanulókat, hogy egy tantételbeli kijelentés formájában foglalják össze, amit találtak. (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következőt: **Amikor eszközzé válunk Isten kezében, Ő megadja nekünk a hatalmat, hogy segítsünk másoknak eljutni az igazság megismeréséhez.**)

Hogy segíts a tanulóknak meglátni, milyen hatása van annak, ha segítünk másoknak eljutni az igazság megismeréséhez, kérd meg az osztályt, hogy magukban olvassák el az Alma 23:5–6-ot. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg, mi történt a lámánitákkal, amikor eljutottak az igazság megismeréséhez.

- Mely szavak vagy kifejezések írják le azt a hatást, melyet az evangélium prédikálása fejtett ki a lámánitákra?
- Milyen tantételt tanulhatunk ebből azt illetően, hogy mi történik, amikor másokat az igazság megismeréséhez vezetünk? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságot: **Amikor elvezetünk másokat az igazság ismeretéhez, segítünk nekik megtérni az Úrhoz.**)

Magyarázd el, hogy Ammon és Alma is tanúbizonyságot tett ezekről az igazságokról. Kérj meg néhány tanulót, hogy felváltva olvassák fel az Alma 26:2–5, 15-öt és az Alma 29:9–10-et, miközben a többiek megfigyelik, milyen hatással lehetünk másokra, amikor eszközök vagyunk Isten kezében az evangélium megosztására.

- Mi tett rátok mély benyomást az Ammon és Alma által összefoglalt érzésekkel kapcsolatban?

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljék el, milyen élményeik voltak, amikor megosztották másokkal az evangéliumot.

Buzdítsd őket, hogy gondolkodjanak el azon, milyen lehetőségeik vannak arra, hogy segítsenek másoknak az evangélium megismerésében és a megtérésben. Kérd meg őket, hogy gondolják át, miként tehetnék a mostani lecke során tanult tantételeket és gyakorlati példákat az evangélium megosztására irányuló mindennapi erőfeszítéseik részévé.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 13:37; Móziás 15:14–19, 26–28; 28:3; Alma 17:2–3, 6, 9–12, 16, 25; 18:10, 33–35; 21:16; 22:1, 12–14; 23:5–6; 26:2–5, 11–12, 15, 26–29; 29:9–10; 31:30–34.
- M. Russell Ballard: Helyezzétek bizalmatokat az Úrba! *Liahóna*, 2013. nov. 43–45.

16. LECKE

Bűnbánat és megbocsátás

Bevezetés

Ahhoz, hogy megtisztuljunk a bűntől, bűnbánathoz vezető hitet kell gyakorolnunk Jézus Krisztusban. Amikor őszinte bűnbánatot tartunk, elnyerhetjük bűneink bocsánatát, ami a lelkünkben örömet és békés lelkiismeretet eredményez. Egész

életünk során megőrizhetjük bűneink bocsánatát, amint hithűen betartjuk Isten parancsolatait, valamint szeretjük és szolgáljuk egymást.

Háttérolvasmányok

- D. Todd Christofferson: A bűnbánat isteni ajándéka. *Liahóna*, 2011. nov. 38–41.
- Neil L. Andersen: „Bánjátok meg bűneiteket, ... hogy meggyógyíthassalak benneteket”. *Liahóna*, 2009. nov. 40–43.
- Craig A. Cardon: A Szabadító meg akar bocsátani. *Liahóna*, 2013. máj. 15–17.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 34:15–17; 3 Nefi 9:13–14, 19–22

Bűnbánathoz vezető hitet gyakorolni Krisztusban

Kérd meg a tanulókat, képzeljék el, hogy felkérték őket egy beszédre a bűnbánatról az úrvacsorai gyűlésen. Kérj meg néhány tanulót, osszák meg, hogy mit mondanának, amivel segíthetnének az egyháztagoknak jobban megérteni ezt a tant. Miután megosztották a válaszaikat, tedd ki és olvasd fel a következő idézetet Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből:

„Krisztusba vetett erős hitre van szükségünk ahhoz, hogy bűnbánatot tudjunk tartani” (A biztonságos visszatérés pontja. *Liahóna*, 2007. máj. 100.).

- Miért igaz ez a kijelentés?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 34:15–17-et, amely Amuleknek a zarárnitákhoz intézett tanítását tartalmazza a bűnbánat kapcsán. Buzdítsd a többieket, hogy kövessék a szöveget, és figyeljék meg, mit tanított Amulek, mit kell tennünk, hogy bűnbocsánatot nyerjünk.

- Milyen tantételt tanítanak ezek a versek a bűnbocsánat elnyeréséről? (Miközben a tanulók válaszolnak, írd fel ezt a tantételt a táblára: **Ahhoz, hogy elnyerjük a bűnbocsánat irgalmas áldásait, bűnbánathoz vezető hitet kell gyakorolnunk Jézus Krisztusban.** Mutass rá, hogy a „bűnbánathoz vezető hit” kifejezés négyszer szerepel ezekben a versekben. Ez egyúttal arra is alkalmat ad, hogy felhívd a figyelmet a szóismétlés-felismerés szentírás-tanulmányozási készségére.)

- Miért kell hitet gyakorolnunk Jézus Krisztusban ahhoz, hogy bűnbánatot tartsunk és bűnbocsánatot nyerjünk? (Hitünk kell legyen az Ő engesztelő áldozatában ahhoz, hogy ez az áldozat kifejthesse hatását az életünk során. Csak az Ő engesztelése által nyerhetünk bűnbocsánatot, hogy a szívünk megváltozzon és megtisztuljon a bűntől [lásd Móziás 5:2].)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, miként jöhetünk a Szabadítóhoz és tarthatunk bűnbánatot, magyarázd el, hogy ama kiterjedt pusztítást követően, amely az amerikai földrészen tanúságot tett az Ő keresztre feszítéséről, a Szabadító arról tanította a népet, mit kell tenniük ahhoz, hogy bűnbánatot tartsanak, és hogy bűnbocsánatot nyerjenek Őtőle. Kérd meg a tanulókat, hogy párokban tanulmányozzák a 3 Nefi 9:13–14-et és 19–22-t, és figyeljék meg, milyen kifejezésekkel írta le a Szabadító mindazt, amit ahhoz kell tennünk, hogy Őhozzá jöjjünk és bűnbánatot tartsunk. Elegendő idő eltelte után kérj meg néhány tanulóat, hogy mondják el, mit találtak.

- Milyen tantételt tanít az Úr ezekben a versekben arról, hogy mit kell tennünk a bűnbánathoz? (A tanulók más szavakat is használhatnak, de fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha megtört szívvel és töredelmes lélekkel jövünk Krisztushoz, Ő befogad bennünket, és megvált minket a bűneinktől.**)
- Hogyan segíthet a Szabadító hívása – „j[ö]jj hozzám, mint egy kisgyermek” (22. vers), illetve „tér[j] vissza hozzám” (13. vers) – jobban megértenünk, mit jelent megtört szívvel és töredelmes lélekkel rendelkezni?
- Milyen élettapasztalatok okozhatják, hogy valakinek megtört legyen a szíve és töredelmes a lelke?

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a következő idézetet Bruce D. Porter eldertől, a Hetvenek tagjától. Az idézetről érdemes lehet minden tanuló számára másolatot készítened. Buzdítsd a tanulókat, hogy figyeljék meg, a felolvasott szöveg meglátásai szerint miként ajánlunk fel megtört szívet és töredelmes lelket, amikor bűnbánatot tartunk.

„Mit jelent a megtört szív és a töredelmes lélek? [...] A Szabadító tökéletes engedelmissége az Örökkévaló Atya iránt – ez a megtört szív és a töredelmes lélek igazi lényege. Krisztus példája azt tanítja nekünk, hogy a megtört szív az isteni mivolt örökkévaló tulajdonsága. Amikor megtört a szívünk, akkor tökéletesen nyitottak vagyunk Isten Lelkére, és felismerjük, hogy mindenben, amink van és amik vagyunk, Tőle függünk. Az áldozat így a kevélység minden formájának feláldozását jelenti. A Mester kezében úgy gyúrható és formázható a megtört szívű, mint a gyakorlott fazekas kezében a képlékeny agyag.

A megtört szív és a töredelmes lélek a bűnbánatnak is előfeltétele [lásd 2 Nefi 2:6–7]. [...] Amikor vétkezünk és megbocsátásra vágyunk, a megtört szív és a töredelmes lélek az »Isten szerint való szomorúság« megtapasztalását jelenti, ami »megtérést szerez« (2 Korinthusbeliek 7:10). Ez akkor következik be, amikor a vágyunk, hogy megtisztuljunk a bűntől, annyira kínzó, hogy a szívünk sajog a szomorúságtól, és sóvárgunk az után, hogy megbékéljünk Mennyei Atyánkkal. Azok, akiknek megtört a szívük és töredelmes a lelkük, képesek mindent ellenállás és bosszankodás nélkül megtenni, amit Isten csak kér tőlük. Felhagyunk azzal, hogy a magunk módján tegyük a dolgokat, és ehelyett megtanuljuk azokat Isten módján tenni. Amikor ilyen

engedelmesek vagyunk, az engesztelés érvénybe léphet, és megtörténhet a valódi bűnbánat” (vö. *Megtört szív és bűnbánó lélek. Liahóna, 2007. nov. 32.*).

- Mit jelent Porter elder szerint megtört szívvel és töredelmes lélekkel jönni Krisztushoz?

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, mit tehetnek azért, hogy még teljesebben gyakoroljanak hitet Jézus Krisztusban azáltal, hogy megtört szívet és töredelmes lelket ajánlanak fel Neki. Adhatsz nekik néhány percet, hogy leírják a Lélek által kapott benyomásaikat.

Tégy bizonyosságot arról, hogy mindannyiunk számára elérhető a Szabadító irgalmas ajándéka, a bűnbánat. Kérj meg néhány tanulót, hogy mondják el érzéseiket a Szabadító engesztelő áldozatával és a bűnbánat ajándékával kapcsolatosan.

Énós 1:4–8; Móziás 4:1–3; Alma 19:29–30, 33–36; 36:19–21

A bűnök bocsánata az öröm és a békesség érzését hozza el

- Hogyan válaszolnátok valakinek, aki azt szeretné tudni, hogy vajon megbocsátást nyert-e egy múltbéli bűne?

Kérd meg a tanulókat, hogy az Énós 1:4–8, a Móziás 4:1–3 és az Alma 36:19–21-ben keressék meg, honnan tudhatják az emberek, hogy a bűneik bocsánatát tapasztalják meg.

- A felolvasott versek szerint honnan tudhatjuk, hogy a bűneink bocsánatát tapasztaljuk meg? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Amikor őszinte bűnbánatot tartunk és elnyerjük bűneink bocsánatát, a büntudatunk eltöröltetik, eltölt bennünket az Úr Lelke, továbbá örömet és békességet érzünk.** A Lélek készítésének függvényében felolvashatod a következő idézetet Neil L. Andersen eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából: „Azok számára, akik igazán megbánták bűneiket, de képtelenek megnyugvást találni, annyit mondok: továbbra is tartsátok be a parancsolatokat! Megígérem nektek, hogy a megnyugvás az Úr ideje szerint el fog jönni. A gyógyuláshoz is időre van szükség” [vö. „Bánjátok meg bűneiteket, ...hogy meggyógyíthassalak benneteket”. *Liahóna, 2009. nov. 42.*].)

E tantétel további szemléltetése céljából kérj meg néhány tanulót azoknak a verseknek a felolvasására, amelyek Lamóni király és népe megtérését beszélik el az Alma 19:29–30 és 33–36-ban. Az osztály keresse ki azokat az áldásokat, amelyekben az emberek a bűnbánatuknak és hitüknek köszönhetően részesültek.

- Milyen konkrét áldásokat kapott Lamóni király, a felesége, valamint számos más lámánita a bűnbánatuknak és a hitüknek köszönhetően? (Szívük megváltozott, angyalok szolgálattételében volt részük, megkeresztelkedtek, megalapították közöttük az egyházat, és az Úr kiárasztotta rájuk az Ő Lelkét.)
- Láttátok már, amint másoknak is hasonló áldásokban volt része, amikor bűnbánatot tartottak és közelebb kerültek az Úrhoz? Mikor?

Hogy segíts a tanulóknak átérezni e tantétel igaz voltát és fontosságát, kérd meg az egyiküket, hogy olvassa fel a következő bizonyosságot Boyd K. Packer elnöktől (1924–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Szoktak jönni levelek olyanoktól, akik tragikus hibákat követtek el. Azt kérdezik: »Nyerhetek-e *valaha* is bűnbocsánatot?«

A válasz: *igen!*

Az evangélium arra tanít bennünket, hogy a gyötrődéstől és a bűntudattól való szabadulás bűnbánat által nyerhető el. Azon kevesek kivételével, akik a kárhozát felé fordulnak a teljesség megismerése után, nincs semmilyen szokás, függőség, lázadás, bűnbeesés vagy sérelem, amelyre ne vonatkozna a teljes megbocsátás ígérete.

»No jertek, törvénykezzünk, azt mondja az Úr! ha bűneitek skarlátpirosak, hófehérek lesznek, és ha vérszínűek, mint a karmazsin, olyanok lesznek, mint a gyapjú.« Mindez pedig akkor történhet meg, folytatja Ésaías, ha készségesek és engedelmesek vagyunk [lásd Ésaías 1:18–19]” (vö. A Szabadító önzetlen és szent áldozata. *Liahóna*, 2015. ápr. 36., 38–39.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak vissza olyan élményeikre, amikor érezték azt az örömet és békés lelkiismeretet, amely a maradéktalan bűnbánat kísérője.

Móziás 4:11–12, 26

Megtartani bűneink bocsánatát

Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel a Móziás 4:11–12, 26-ot, a többiek pedig keressék meg, mit tanított Benjámin király arról, hogyan tarthatjuk meg bűneink bocsánatát.

- Hogyan tarthatjuk meg bűneink bocsánatát egész életünkön át Benjámin király e szavai szerint? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha emlékezetben tartjuk Isten irántunk való szeretetét és jóságát, ha állhatatosan állunk a hitünkben, valamint ha szeretünk és szolgálunk másokat, megtarthatjuk bűneink bocsánatát.**)

Hogy a tanulók még mélyebben megértsék ezt a tantételt, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a következő idézetet D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„[A] bűnbánat a változásra való törekvést jelenti. Gúny tárgyává tenné a Szabadító [értünk] való szenvedését a Gecsemáné kertjében és a kereszten, ha elvárnánk, hogy a mi részünkről tanúsított bármiféle erőfeszítés nélkül anyagi lényekké változtasson minket. Inkább törekednünk kell az Ő kegyelmére, hogy kiegészítse és megjutalmazza igyekvő erőfeszítéseinket (lásd 2 Nefi 25:23). Talán épp annyira kellene imádkoznunk időért és lehetőségért a munkálkodásra, a törekvésre és a diadalmaskodásra, mint irgalomért. Bizonyos, hogy az Úr mosollyal tekint arra, aki érdemesen szeretne az ítélethez eljutni, aki nap mint nap eltökélten munkálkodik azon, hogy a gyengeséget erőre cserélje. A valódi bűnbánat, a valódi változás talán többszöri próbálkozást kíván, de van valami finomító és szent az effajta törekvésben” (A bűnbánat isteni ajándéka. *Liahóna*, 2011. nov. 39.).

- Mi jut eszetekbe és mit éreztek, ha arra gondoltok, hogy az Úr „mosollyal tekint” rátok, amikor azon munkálkodtok, hogy leküzdjétek a bűnt és a halandó gyengeségeket?

Oszd meg bizonyosságodat Jézus Krisztus engeszteléséről. Biztosítsd a tanulókat arról, hogy amikor bűnbánatot tartanak, örömet és békés lelkiismeretet tapasztalnak majd meg. Biztasd őket arra, hogy vizsgálják meg az életüket, és gyakoroljanak bűnbánathoz vezető hitet Jézus Krisztusban.

Tanulói olvasmányok

- Énós 1:4–8; Móziás 4:1–3, 11–12, 26; Alma 19:29–30, 33–36; 34:15–17; 36:19–21; 3 Nefi 9:13–14, 19–22.
- Neil L. Andersen: „Bánjátok meg bűneiteket, ... hogy meggyógyíthassalak benneteket”. *Liahóna*, 2009. nov. 40–43.

17. LECKE

Az ige hatalma

Bevezetés

A Mormon könyve prófétái nagy erőfeszítéseket tettek annak érdekében, hogy elkészítsék és megőrizzék ama szentírásokat, melyek napjainkban megáldanak bennünket. E lecke arra emlékezteti a tanulókat, hogy amikor

tanulmányozzák és megfogadják a próféták szavait, akkor hatalmat nyerhetnek Sátán legyőzésére, eligazodhatnak a halandó utazásuk során, végül pedig örök életet nyerhetnek.

Háttérolvasmányok

- Richard G. Scott: A szentírások ereje. *Liahóna*, 2011. nov. 6–8.
- D. Todd Christofferson: A szentírás áldása. *Liahóna*, 2010. máj. 32–35.
- Az ige hatalma. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* (2014). 8. fejezet, 125–134.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 3:19–20; 5:21–22; Omni 1:14–17; Móziás 1:3–5; Alma 37:3–4, 8

A szentírások fontossága

Tedd ki a következő idézetet D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérdezd meg az osztályt, hogyan válaszolnák meg az általa feltett kérdést:

„[Nagy] hálával tartozunk [azoknak], akik az évszázadok során hűen feljegyezték és megőrizték az igét, gyakran gyötrelmes munka és áldozatok árán, mint Mózes, Ésaías, Ábrahám, János, Pál, Nefi, Mormon, Joseph Smith és sokan mások. Vajon mit tudtak a szentírások fontosságáról, amit nekünk is tudnunk kell?” (A szentírás áldása. *Liahóna*, 2010. máj. 32.).

- Mit gondoltok, vajon mit tudtak ezek a szerzők a szentírások fontosságáról, amit nekünk is tudnunk kell?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Nefi és fivérei parancsot kaptak az Úrtól, hogy térjenek vissza Jeruzsálembe és szerezzék meg a rézlemezeket. Kérj meg néhány tanulóat, hogy egymást váltva olvassák fel az 1 Nefi 3:19–20-at és 5:21–22-t, miközben a többiek annak okait keresik, hogy miért voltak olyan fontosak a rézlemezek Lehi és családja számára.

- Miért oly fontosak a szentírások a felolvasott versek szerint? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságot: **A szentírások megőrzik Isten igéjét és parancsolatait, amint azokat a prófétáin keresztül közli.**)

Ezen igazság megerősítése érdekében idézd fel a tanulóknak, hogy évszázadokkal azután, hogy Lehi családja megérkezett a megígért földre, a leszármazottaik

találkoztak Zarahemla népével (mulekiták), akik röviddel Lehi családja után hagyták el Jeruzsálemet.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Omni 1:14–17 és a Móziás 1:3–5-öt, miközben figyeljék meg a szentírásokkal rendelkező nefiták és az ilyennel nem rendelkező mulekiták közötti különbséget. (Megjegyzés: Az „összehasonlítás és szembeállítás” szentírás-tanulmányozási készségét illetően lásd *Az evangélium tanítása és tanulása: Kézikönyv ifjúsági és felsőfokú hitoktatók és vezetők számára* [2012]. 23.)

- Milyen következményekkel járt a mulekitákra nézve, hogy nem rendelkeztek a szentírásokkal? (Lásd még 1 Nefi 4:13.)
- Milyen áldások származtak a nefiták számára abból, hogy rendelkeztek a szentírásokkal?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 37:3–4, 8-at, az osztály pedig figyelje meg, milyen áldásokat kaptak a nefiták a rézlemezek révén.

- Milyen áldásokat sorol fel a 8. vers, amelyeket a nefiták a rézlemezek révén kaptak?
- Szerintetek mire gondolt Alma, amikor azt mondta, hogy a szentírások „kitágították ezen nép emlékezetét”?

Hogy a tanulók világosan értsék e kifejezés jelentését, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a következő idézetet D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, a többiek pedig figyeljék meg, milyen további meglátásokat tartalmaz azzal kapcsolatosan, ahogyan a szentírások kitágítják az emlékezetünket:

„A szentírások kitágítják az emlékezetünket, mert segítenek mindig emlékeznünk az Úrra, valamint az Óhoz és az Atyához fűződő kapcsolatunkra. Emlékeztetnek minket arra, amit már a halandóság előtti életben is tudtunk. Abban az értelemben is kitágítják az emlékezetünket, hogy általunk személyesen nem ismert korokról, emberekről és eseményekről tanítanak bennünket. [...]

A szentírások azáltal is kitágítják az emlékezetünket, hogy segítenek abban, hogy ne felejtjük el az általunk és a korábbi generációk által megtanult dolgokat. Akik nem rendelkeznek Isten feljegyzett szavával, vagy pedig figyelmen kívül hagyják [azt], azok végül megszűnnek hinni Őbenne, és elfelejtik létezésük célját” (A szentírás áldásai. 33.).

- Milyen módokon tágítják ki emlékezetünket a szentírások?
- Mely szentírásbeli tanok, tantételek vagy történetek tágították már ki az emlékezeteteket az Urat és az Ővele fennálló kapcsolatokat illetően?

1 Nefi 8:21–24, 29–30; 15:23–24; 2 Nefi 3:12; 32:3; 33:4–5; Jákób 2:8; 7:10–11; Alma 5:10–13; 31:5; 37:2, 8–10; Hélamán 3:29–30; 15:7–8

Isten igéje áldásokat hoz

Kérj meg egy tanulót, hogy röviden foglalja össze Lehi látomását az élet fájáról (lásd 1 Nefi 8). Azután kérdezd meg az osztályt, mit jelképez a vasrúd, és miért

játszott ilyen fontos szerepet a látomásban. Szükség esetén kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 8:21–24, 29–30-at.

Kérd meg őket, hogy nézzék át az 1 Nefi 15:23–24-et, és keressenek olyan áldásokat, melyekben azok részesülnek, akik ragaszkodnak Isten igéjéhez. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg, amit találnak.

- Szerintetek mit jelent „ragaszkodni” Isten igéjéhez?
- Milyen áldásokban részesülhetünk e versek szerint, ha ragaszkodunk Isten igéjéhez? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha ragaszkodunk Isten igéjéhez, soha nem veszhetünk el lelkileg, az ellenség pedig nem fog tudni a hatalmába keríteni minket.**)

Tedd ki a következő idézetet David A. Bednar eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Hadd vessem fel azt, hogy a vasrúdba való szilárd kapaszkodás nagyon is magában foglalja a szentírások imádságos lelkű, rendszeres és őszinte használatát, mert a kinyilatkoztatott igazság biztos forrását jelentik, és megbízható kalauzként szolgálnak az élet fájához – meghozzá az Úr Jézus Krisztushoz – vezető szoros és keskeny ösvényen haladó úton” (Lehi álma: Szilárdan kapaszkodni a rúdba. *Liahóna*, 2011. okt. 36.).

Magyarázd el, hogy több Mormon könyvebeli próféta is tanított azokról a további áldásokról, melyekben azok részesülnek, akik ragaszkodnak Isten igéjéhez. Írd fel a táblára a következő utalásokat. Kérd meg mindegyik tanulót, hogy tanulmányozzon ezek közül egyet vagy kettőt, azokat az áldásokat keresve, amelyek Isten igéjének tanulmányozásából fakadnak. Ezután kérd meg a tanulókat, hogy írják fel a beazonosított áldásokat a táblára, a megfelelő szentírásutalás mellé:

2 Nefi 3:12

2 Nefi 32:3

2 Nephi 33:4–5

Jákób 2:8

Jákób 7:10–11

Alma 5:10–13

Alma 31:5

Alma 37:2, 8–10

Hélamán 3:29–30

Hélamán 15:7–8

- Ti megtapasztaltátok-e már valamelyik áldást ezek közül? Mikor?

Kérd meg a tanulókat, mondják el, mit tehet egy fiatal egyedülálló felnőtt a mindennapi életben annak érdekében, hogy ragaszkodjon a vasrúdhoz.

Kérd meg őket, gondolják át, hogy vajon a vasrúdhoz való ragaszkodásnak nevezhető-e az, ahogyan ők maguk használják a szentírásokat.

Javasold, hogy vegyenek fontolóra és írjanak le olyan konkrét teendőket, melyek révén erősebben ragaszkodhatnak a vasrúdhoz, és teljesebb mértékben részesülhetnek ezekben az áldásokban.

Alma 37:38–46

Isten igéje az örök élethez vezet

Emlékeztess a tanulókat, hogy Lehi próféta egy Liahónának nevezett eszközt kapott az Úrtól. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 37:38–42-t, az osztály pedig figyelje meg, hogyan áldotta meg a Liahóna Lehi családját.

- Hogyan áldotta meg Lehi családját a Liahóna?
- Mit követelt meg Lehi családjától a Liahóna megfelelő működtetése? (Az iránytű csak akkor működött, amikor megfogadták az utasításait, valamint hitet gyakoroltak és szorgalmasak voltak. Lásd még 1 Nefi 16:28.)

Magyarázd el, hogy Alma tanítása szerint a Liahóna használata a „mintaképe” és az „árnyékképe” – vagyis a jelképe – volt annak, ahogyan nekünk kell használnunk Isten igéjét. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 37:43–46-ot, az osztály pedig azonosítsa be azokat a párhuzamokat, amelyeket Alma állított fel a Liahóna és Krisztus szavai (igéje) között.

- Milyen tantételeket tanított Alma Krisztus szavairól (igéjéről) ezekben a versekben? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha megszívleljük Krisztus szavát, az egyenes úton az örök élethez vezet majd bennünket.** Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg a *ha* szócska előfordulásait a 45–46. versekben. Mondd el a tanulóknak, hogy az ilyen ok-okozati összefüggések felismerése egy olyan fontos készség, melynek segítségével jobban tudják tanulmányozni a szentírásokat.)
- Szerintetek mit jelent az, hogy „egyenes úton” az örök élethez vezetve?
- Milyen dolgokat tehetünk annak érdekében, hogy ne csak olvassuk Krisztus szavait, hanem elkezdjük „megszívlelni” is azokat?

A lecke lezárásaként tedd ki a következő idézetet David A. Bednar eldertől; kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el azt, és gondolkodjanak el Bednar elder kérdésein.

„Az élő víz folyamatos áramlása sokkal többet ér az időkénti kortyoknál.

Ti és én oly módon olvassuk, tanulmányozzuk és kutatjuk-e naponta a szentírásokat, hogy képesek legyünk szilárdan a vasrúdba kapaszkodni...? Ti és én törekszünk-e előre az élő víz forrása felé – Isten szavára támaszkodva? Ezek fontos kérdések, melyeken mindannyian imáságos lélekkel elgondolkozhatunk” (vö. Az élő víz tározói. [EOSZ esti beszélgetés fiatal felnőttek számára, 2007. feb.

4.], 7–8., lds.org/broadcasts).

Kérdezd meg, van-e a tanulók között valaki, aki szeretné megosztani a bizonyosságát arról, hogyan áldotta meg őt Isten igéjének tanulmányozása. Biztasd a tanulókat, hogy továbbra is gondolkodjanak a Bednar elder által feltett kérdéseken, és kérd meg őket, hogy cselekedjenek a lecke során kapott gondolatok és benyomások szerint, annak érdekében, hogy eredményesebben és jelentőségteljesebben tanulmányozhassák Isten igéjét.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 3:19–20; 5:21–22; 8:21–24, 29–30; 15:23–24; 2 Nefi 3:12; 32:3; 33:4–5; Jákób 2:8; 7:10–11; Omni 1:14–17; Móziás 1:3–5; Alma 5:10–13; 31:5; 37:2–4, 8–10, 38–46; Hélamán 3:29–30; 15:7–8.
- Richard G. Scott: A szentírások ereje. *Liahóna*, 2011. nov. 6–8.

18. LECKE

Felkészülni az ítélet végső napjára

Bevezetés

A halandó élet a felkészülésünk ideje az Istennel való találkozásra. A Mormon könyve elmagyarázza, mi történik a lelkünkkel a halál és a feltámadás között. Miután pedig a

lelkünk visszaállítatik halhatatlan testünkhöz, Isten ítélőszéke elé állunk, ahol a tetteink és a szívünk vágyai fogják meghatározni örökkévaló jutalmunkat.

Háttérolvasmányok

- Dallin H. Oaks: Feltámadás. *Liahóna*, 2000. júl. 16–19.
- D. Todd Christofferson: Jézus Krisztus feltámadása. *Liahóna*, 2014. máj. 111–114.
- A halál és a feltámadás megértése. *Az egyház elnökeinek tanításai: Brigham Young* (1997). 37. fejezet, 273–278.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 34:32–34; 40:6–7, 11–14

A halál után az igazlelkűek a paradicsomba, a gonoszok a lélekbörtönbe kerülnek

Óra előtt írd fel a táblára a következő kérdést:

Miben élhetik másként az életüket azok, akik nem értik halandó életük célját, és nem hisznek a halál utáni életben, illetve azok, akik értik mindezt?

Kérj meg néhány tanulót, hogy válaszoljanak erre a kérdésre, majd emlékeztessd őket arra, hogy a Mormon könyve segít megértenünk a földi élet célját, és arról tanít bennünket, hogy az élet a halál után is folytatódik.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Alma 34:32–34-et, az osztály pedig figyelje meg, mit tanított Amulek Ammoniha népének az élet célját illetően.

- Milyen fontos tanokat tanított Amulek a földi élet céljáról? (A tanulók több tant is fogalmazzanak meg ebben a részben, többek között az alábbi: **Ez az élet a felkészülés ideje számunkra az Istennel való találkozásra.**)
- Milyen módokon segít ez a tan megérteneteket, hogyan éljétek a mindennapi életeteket a halandóságban?

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a tant, felolvashatod a következő idézetet Thomas S. Monson elnöktől:

„Tisztában vagyunk vele, hogy azért jöttünk a földre, hogy tanuljunk, éljünk és fejlődjünk a tökéletességhez vezető örökkévaló utunk során. Egyesek csupán egy pillanatig maradnak, míg mások hosszan élnek a földön. Nem az a mérce, hogy milyen hosszan élünk, hanem az, hogy milyen helyesen élünk” (“He Is Risen,” *Ensign*, Nov. 1981, 18).

- Miért figyelmeztetett bennünket Amulek, hogy ne halogassuk bűnbánatunk napját?

Tedd ki a következő idézetet Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel, miközben a többiek megfigyelik, miért veszélyes a halogatás:

„Veszélyt hordoz magában az *egy napon* kifejezés, amikor azt jelenti, hogy »nem a mai napon«. »Egy napon majd bűnbánatot tartok.« »Egy napon majd megbocsátok neki.« »Egy napon majd beszélék a barátomnak az egyházzól.« »Egy napon majd elkezdek tizedet fizetni.« »Egy napon majd visszatérek a templomba.« »Egy napon majd...« A szentírások rávilágítanak a halogatás veszélyére [lásd Alma 34:33–34]. [...] A mai nap Isten becses ajándéka. Az »Egy napon majd« gondolata elorozhatja tőlünk az idő adta lehetőségeket és az örökkévalóság áldásait” (vö. A mai napon. *Liahóna*, 2007. máj. 89.).

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 40:6–7, 11–14-et. Az osztály kövesse a szemével, és keresse ki, mit tanított Alma a fiának, Koriántonnak arról, mi történik a lelkünkkel a halálunk után. (Segíthet, ha rámutatsz, hogy amikor Alma a „külső sötétség” kifejezést használta, akkor nem Sátán és az elkárhozottak végső állapotára utalt vele, hanem a gonoszok állapotára a haláluk és a feltámadásuk közötti időben. Mi erre az állapotra rendszerint lélekbörtönként utalunk.)

- Mi a különbség az igazlelkűek és a gonoszok halál utáni állapota között? (Bár a tanulók más szavakat is használhatnak, de fogalmazzák meg a következő tant: **A halál és a feltámadás között az igazak lelke a paradicsomban lakozik, a gonoszok lelke pedig a lélekbörtönben.**)
- Miért fontos megérteni, hogy a halandó tetteink hatással vannak arra, hogy miben lesz a halál után részünk?

2 Nefi 9:12–13; Móziás 15:21–26; 16:6–11; Alma 11:40–45; 40:4–5, 19–24

A feltámadás során a lelkünk visszaállítatik a testünkhöz

Idézd fel a tanulóknak, hogy amikor Abinádi próféta Noé királyt és az ő papjait tanította, kifejtette nekik, hogy mi történik velünk a halálunk után. Az általa tanított tanok elmagyarázzák, mi fog történni velünk a lélekvilágban (akár a paradicsomban, akár a lélekbörtönben) töltött időt követően. Kérj meg néhány tanulót, hogy olvassák fel a Móziás 16:6–11-et, miközben a többiek megfigyelik, mit tanított Abinádi.

- Milyen tanokat tanított Abinádi arról, hogy mi fog történni velünk a lélekvilágban töltött időt követően? (Hangsúlyozd ki a következő igazságokat: **Mivel Jézus Krisztus szétszakította a halál kötelékeit, mindannyian fel fogunk támadni és halhatatlan testet kapunk. Az igazlelkűek vég nélküli boldogságot örökölnek, a gonoszok pedig örök kárhozatra vitetnek.**)

Mondd el a tanulóknak, hogy számos Mormon könyvebeli próféta tette bizonyosságát a feltámadásról, és magyarázta el, hogy milyen is lesz az. Írd fel a táblára az alábbi szentírásrészeket (a kísérő összefoglalók nélkül), és add feladatul minden egyes tanulóknak egy-egy rész elolvasását. Ügyelj arra, hogy mindegyik részhez ki legyen jelölve valaki. Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a kijelölt részeket, és keressenek további, a feltámadásra vonatkozó részleteket.

2 Nefi 9:12–13 (A paradicsom az igaz lelkeket engedi ki, a lélekbörtön pedig a gonoszokat. A lelkek visszaállítatnak a testükhöz, és halhatatlan lényekké válnak.)

Móziás 15:21–26 (Az igazlelkűek az első feltámadáskor jönnek elő, azokkal együtt, akik tudatlanságban vagy kisgyermekként hunytak el. A gonoszoknak nem lesz része az első feltámadásban.)

Alma 11:40–45 (Minden ember lelke – a gonoszoké és az igazaké egyaránt – újraegyesül a testével, tökéletes alakjukban, és Isten elé állnak, hogy cselekedeteik szerint megítéltessenek.)

Alma 40:4–5, 19–24 (Van egy időszak a halál és a feltámadás között, amikor a lelkek a lélekvilágban tartózkodnak. Azután pedig van minden ember lelke számára egy kijelölt időpont, amikor örökre visszaállítatik a tökéletes testéhez, és Isten elé áll, hogy megítéltessen.)

Adj időt a tanulóknak, hogy kifejtsék, mit tanultak a kijelölt részekből a feltámadást illetően. Néhány választ érdemes lehet felírnod a táblára a megfelelő szentírásutalások mellé. Ha szükség van rá ahhoz, hogy a tanulók mélyebben megértsék ezeket a szakaszokat, akkor feltehetsz egy vagy több, az alábbiakhoz hasonló kérdést:

- Miként erősítik meg ezek az igazságok az abba vetett hiteteket, hogy a feltámadás valóságos és a Mennyei Atya tervének fontos részét képezi?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából. Az osztály többi tagja figyelje meg, hogyan áldhat meg bennünket a halandóságban a feltámadásról való bizonyosság.

„... Péter apostol utalt arra a tényre, hogy az Atyaisten, az Ő mérhetetlen irgalmában »újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámadása által« (1 Pét. 1:3; lásd még 1 Thess. 4:13–18).

Az »élő reménység«, melyet a feltámadás által kapunk, az a meggyőződés, hogy a halál nem egyéni létünk befejezése, hanem csupán a halandóságból a

halhatatlanságba való átmenet szükséges lépése. Ez a remény teljesen megváltoztatja azt, ahogyan a halandó életet szemléljük. [...]

A feltámadás bizonyossága erőt és perspektívát ad nekünk ahhoz, hogy átvészeljük a halandó kihívásokat, amelyekkel nekünk mindannyiunknak és a szeretteinknek is szembe kell nézniük, köztük azokat a fizikai, mentális és lelki hiányosságokat, amelyeket születésünkkel hozunk magunkkal vagy a halandó élet során szerzünk. Tudjuk, hogy a feltámadásnak köszönhetően ezek a halandó hiányosságok csak átmenetiek!

A feltámadás bizonyossága erőteljes ösztönzést is biztosít, hogy halandó életünk során betartsuk Isten parancsolatait. [...]

Biztos tudásunk a halhatatlanságba való feltámadásról ahhoz is bátorságot ad nekünk, hogy szembenézzünk a saját halálunkkal – még az olyan halállal is, melyet esetleg idő előttinek nevezünk. [...]

A halhatatlanság bizonyossága segít elviselnünk a szeretteink halálából következő halandó elválásokat is. [...] Mindannyiunknak dicsőítenünk kell Istent a biztos feltámadásért, amely halandó elválásainkat időlegessé teszi, valamint reményt és erőt ad a továbblépéshez” (vö. Feltámadás. *Liahóna*, 2000. júl. 18–19.).

- A feltámadás bizonyossága adott-e már nektek erőt ahhoz, vagy ösztönzött-e már benneteket arra, hogy igazlelkűbben éljete? Mikor?

Oszd meg a saját bizonyosságodat a feltámadás valóságáról.

Alma 5:15–21; 7:21–25; 41:2–6

Felkészülni a végső ítéletre

Magyarázd el, hogy Alma azáltal bátorította az egyház zarahemlai tagjait a végső ítéletre való felkészülésre, hogy megkérte őket, képzeljék el, amint Isten előtt állnak az ítéletre várva. Kérj meg néhány tanuló, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 5:15–21-et, az osztály pedig figyelje meg, minek az átgondolását kérte Alma a hallgatóságától.

- Alma kérdései közül melyek azok, amelyek különösen jelentőségteljesek a számotokra? Miért?
- Milyen tantételt tanulhatunk Alma bizonyosságából a 21. versben, ami a szabadulásunkhoz elengedhetetlen teendőket illeti? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Nem szabadulhatunk meg, ha nem lettünk tisztára mosva Jézus Krisztus megváltó vére által.**)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni e tantételt, tedd ki a következő idézetet Joseph Fielding Smith elnöktől, és kérj meg egy tanuló, hogy olvassa fel:

„Nem ismerek napjainkban fontosabb vagy szükségesebb feladatot, mint hogy bűnbánatot hirdessünk még az utolsó napi szentek között is, és én felszólítom őket..., hogy szívleljék meg a Megváltó[unk] e szavait. Nos, Ő egyértelműen kijelentette, hogy semmilyen tisztátalan dolog nem léphet a színe elé. Kizárólag azok, akik bizonyítják hithűségüket, és ruhájukat hitük és bűnbánatuk által tisztára mosták vérében, csak ők találják meg Isten királyságát – és rajtuk kívül senki más” (Az egyház elnökeinek tanításai: *Joseph Fielding Smith* [2013]. 95–96.).

Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák magukban az Alma 7:21–25-öt, továbbá keressenek és jelöljenek meg benne olyan tulajdonságokat, amelyeket igyekeznünk kell kifejleszteni ahhoz, hogy ruháink folt nélkül valónak találtassanak.

- Milyen jellemvonásokat vagy tulajdonságokat sikerült beazonosítanotok ezekben a versekben, amelyeket életbevágóan fontos kifejleszteniünk, amint felkészülünk az Úr ítéletére?

Buzdítsd a tanulókat, gondolják át, vajon a tetteik és a szívük vágyai felkészítik-e őket arra, hogy találkozzanak Istennel a végső ítéletkor. Biztasd őket, hogy tegyenek meg minden szükséges változtatást, hogy az ítéletnap boldog lehessen számukra.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 9:12–13; Móziás 15:21–26; 16:6–11; Alma 5:15–21; 7:21–25; 11:40–45; 16:6–11; 34:32–34; 40:4–7, 11–14, 19–24; 41:2–6.
- Dallin H. Oaks: Feltámadás. *Liahóna*, 2000. júl. 16–19.

19. LECKE

A vallásszabadság védelmezése

Bevezetés

A vallásszabadság annak szent kiváltsága, hogy a saját választásunk szerint higgyünk és cselekedjünk, vagyis hogy a lelkiismeretünk parancsa szerint határozzuk meg magunkat, majd pedig annak megfelelően éljünk, mindeközben tiszteletben tartva mások jogait (lásd T&S 134:4). Ebben a leckében a tanulók olyan Mormon könyvebeli beszámolókat

fognak tanulmányozni, amelyekben egyének és csoportok Isten egyházának megdöntésére, valamint a vallási jogok és szabadságok aláaknázására törekedtek. A tanulók arról is hallanak majd, hogy ma is meg kell óvni és meg kell őrizni a vallásszabadságot.

Háttérolvasmányok

- Robert D. Hales: Az önrendelkezés megőrzése, a vallásszabadság védelme. *Liahóna*, 2015. máj. 111–113.
- Dallin H. Oaks, "Balancing Truth and Tolerance," *Ensign*, Feb. 2013, 24–31.
- Miért szükséges a vallásszabadság? <http://www.mormon-sajtoszoba.hu/cikkek/miert-szukseges-a-vallasszabadsag->
- Előljáróban a vallásszabadság témája kapcsán. <http://www.mormon-sajtoszoba.hu/cikkek/eloljaroban-a-vallasszabadsag-temaja-kapcsan>

Javaslatok a tanításhoz

Móziás 29:10–11, 16–18, 25–26, 32; Alma 30:7–9

Az önrendelkezés és a vallásszabadság fontossága

Emlékeztess a tanulókat, hogy mielőtt a földre jöttünk, részt vettünk a mennyei tanácsban. Kérd meg őket, hogy mondják el e tanács néhány főbb célját és eredményét. Azután tedd ki és olvasd fel a következő idézeteket Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994):

[2014]. 67.).

„A halandóság előtti tanács központi témája a következő volt: Legyen-e Isten gyermekeinek korlátlan önrendelkezése, hogy megválaszthassák, milyen úton járnak, legyen az jó vagy gonosz, vagy pedig kényszerrel és erővel bírják őket engedelmességre? Krisztus és mindenki, aki Őt követte, az előbbi javaslat mellett foglalt állást – a választás szabadsága mellett; Sátán pedig az utóbbi mellett – a kényszer és az erő mellett” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson*

„A szentírások egyértelműen kijelentik, hogy hatalmas háború dúlt a mennyben a szabadság, a választás jogának tantétele kapcsán” (*Tanítások: Ezra Taft Benson*. 67.).

„A háború, mely ebben az ügyben kitört a mennyben, még nem ért véget. A konfliktus a halandóság csatamezején is tovább dúl” (*Tanítások: Ezra Taft Benson. 67.*).

- Milyen bizonyítékát láttátok már annak, hogy a szabadság és a választás körüli, halandóság előtti konfliktus a halandóságban is folytatódik?
- Mit gondoltok, miért próbálja Sátán lerombolni a szabadságot?

A tanulók válaszainak függvényében megoszthatod a következő idézetet David O. McKay elnöktől (1873–1970):

„Magának az életnek adományozása mellett Isten legnagyobb ajándéka az ember számára ezen élet irányításának a joga” (vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: David O. McKay [2003]. 225.*).

Emlékeztess a tanulókat, hogy miután Lehi megérkezett a megígért földre, évszázadokon át királyok uralkodtak a nefiták felett. Móziás király azonban a kormányzat egy új formájának bevezetésére tett javaslatot. Kérd meg a tanulókat, hogy tanulmányozzák a Móziás 29:10–11, 16–18, 25–26-ot, és keressék meg bennük, hogy miért javasolta Móziás a kormányzat egy új formáját.

- Milyen okokat sorolt fel Móziás király arra, hogy miért szeretné bevezetni a kormányzat egy új formáját?

Magyarázd el a tanulóknak, hogy a bírák rendszere arra volt jó és ahhoz kellett, hogy megőrizze a nefita társadalomban a szabadságot. Más társadalmakban is voltak hasonló törekvések a szabadság megvalósítására és megőrzésére, bár a kormányzati rendszereik felépítése adott esetben eltérhetett a nefitákétól. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 29:32-t, miközben az osztály megfigyeli, hogy miért akarta Móziás megőrizni népe szabadságát.

- Miért volt szükséges megőrizni a nefiták szabadságát?
- Kinek a felelőssége, hogy segítse jogaink és kiváltságaink megőrzését? Hogyan lehet ezt megvalósítani?

Magyarázd el, hogy az egyéni szabadságjogok gyakorlása nem írhatja felül az ország törvényeinek való engedelmesség tantételét.

Kérd meg a tanulókat, hogy az Alma 30:7–9-ből keressék ki az egyik olyan jogot, amelyet az új nefita kormányzat biztosított.

Elmagyarázhatod, hogy ez a rész azt mutatja, hogy az Úr megtiltja mások hátrányos megkülönböztetését az Istenbe vetett hitük vagy annak hiánya alapján (lásd még T&S 134:4).

- Hogyan válik a társadalom javára a vallásszabadság megóvása?

Hogy segíts megválaszolni ezt a kérdést, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következőket:

„A vallásszabadság, vagy a lelkiismereti szabadság, alapvető fontosságú a sokszínű társadalom egészségéhez. Lehetővé teszi, hogy a különböző hitek és meggyőződések virulhassanak. A vallásszabadság védelmezi minden csoport és egyén jogát – ideértve a legsebezhetőbb csoportokat és egyéneket is –, legyenek akár vallásosak, akár nem” (Vallásszabadság. <http://www.mormon-sajtoszoba.hu/cikkek/vallasszabadsag>).

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni a vallásszabadság alapvető elemeit, tedd ki a következő idézetet Robert D. Hales eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A vallásszabadságnak négy olyan szegletköve van, melyekre utolsó napi szentekként támaszkodnunk kell, és amelyeket meg kell védenünk.

Az első a hit szabadsága. [...]

A vallásszabadság második szegletköve az, hogy szabadon megoszthatjuk másokkal a hitünket és a hitelveinket. [...]

A vallásszabadság harmadik szegletköve az a szabadság, hogy vallási szervezetet, egyházat hozhatunk létre és békében hódolhatunk másokkal együtt. [...]

A vallásszabadság negyedik szegletköve az a szabadság, hogy a hitünk szerint élhetünk – nemcsak otthon és a kápolnában gyakorolhatjuk szabadon a hitünket, hanem közterületen is” (Az önrendelkezés megőrzése, a vallásszabadság védelme. *Liahóna*, 2015. máj. 112.).

E négy szegletkő összegzéseként írd fel a következőket a táblára:

A hit, a megosztás, a szervezés és az életvitel szabadsága.

- Miként gátolja lelki fejlődésünk lehetőségeit e négy szegletkő bármelyikének korlátozása?
- Milyen hatással voltak már a ti életetekre a vallásszabadság ezen elemei?

Alma 2:1–10, 12, 27–28; 44:1–5; 46:4–5, 10–16, 19–22

A vallásszabadság megőrzése

Írd fel a táblára a következő utalásokat, és magyarázd el, hogy ezek a szentírásrészek a vallásszabadságot fenyegető veszélyekre hoznak fel példákat:

Alma 2:1–4

Alma 46:4–5, 10

Az osztály egyike fele tanulmányozza az első szentírásrészét, a másik fele pedig a másodikat. Kérd meg a tanulókat, keressék ki azoknak a céljait, akik a vallásszabadságot fenyegették.

- E versek szerint mik voltak Amlici és Amalikiás céljai?
- Milyen hatással lett volna e társadalmakra a vallásszabadság elvesztése?

Írd fel a táblán szereplő szentírásutalások mellé a következő, vastagon szedett részt is:

Alma 2:1–4, 5–10, 12, 27–28

Alma 46:4–5, 10, 11–16, 19–22

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a most felírt verseket is, és keressék ki, mit tettek az igazlelkű emberek vallásszabadságuk védelmében.

- Milyen igazságokat tanulhatunk ezekből a szentírásrészekből a vallásszabadság megőrzésének fontosságáról? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságokat: **Kötelességünk megvédeni a családjunkat, a vallásunkat és a szabadságunkat. Amikor Istent szólítjuk, és szövetségben fogadjuk, hogy betartjuk a parancsolatait, Ő megerősít minket a jogaink és a vallásunk megvédésében.**)

Ha jut rá idő, az osztállyal közösen felolvashatjátok az Alma 44:1–5-öt, és megbeszélhetitek, hogyan erősítette meg a nefitákat a hitük Zerahemnával és a lámánitákkal szemben.

- A Mormon könyvében gyakran fenyegette üldöztetés és háború a vallásszabadságot. Hogyan fenyegetik ma a vallásszabadságot egyes egyének és csoportok?

Ha segítség kell a tanulóknak e kérdés megválaszolásához, olvasd fel a következő idézetet a vallásszabadság növekvő fenyegetettségéről az Amerikai Egyesült Államokban. Mutass rá, hogy bár ez az állásfoglalás konkrétan az amerikai egyesült államokbeli helyzetről szól, számos más országban is hasonló kihívások érik a vallásszabadságot. (Megjegyzés: Ezt az állásfoglalást csak annak példaként használd fel, hogy milyen kihívások érnek egyes vallási szabadságjogokat. Ne menjetek bele melegjogi vagy egyéb politikai vitákba.)

„Számptalan forrásból támadják a vallásszabadságot. A homoszexuálisok jogainak egyre fokozódó támogatása különféle korlátozásokkal fenyegeti a vallásszabadságot. Az egészségügyi ellátásban bekövetkezett változások fenyegetik azok jogait, akik bizonyos erkölcsi meggyőződéseket táplálnak az emberi élet vonatkozásában. Ezek és más tendenciák konfliktusokat szülnek, és kezdenek beavatkozni a vallási szervezetek és a lelkiismeretük parancsai szerint élni kívánó emberek életébe. Korlátozással fenyegetnek azt illetően, hogy a vallási szervezetek miként gazdálkodhatnak alkalmazottaikkal és javaikkal. Korlátozásokat hoznak a felekezeti egyetemek, iskolák és szociális intézmények életébe. [...] Ilyen és ehhez hasonló körülmények közepette tanúi vagyunk a vallásszabadság és a lelkiismereti szabadság

finoman, de kitartóan zajló mállasztásának” (Elöljáróban a vallásszabadság témája kapcsán. <http://www.mormon-sajtoszoba.hu/cikkek/eloljaroban-a-vallasszabadsag-temaja-kapcsan>).

Mutass rá, hogy az egyház a mindenkit megillető igazságosság és méltányosság mellett áll ki. Összhangban a Hittételek 1:11-gyel, olyan igazságos és kiegyensúlyozott módon kell igényt formálnunk a vallásszabadsághoz való jogunkra, amellyel mások jogait és érdekeit is tiszteletben tartjuk (lásd A vallásszabadságot védő törvényeket sürgetnek a mormon vezetők.

<http://www.mormon-sajtoszoba.hu/cikkek/>

a-vallásszabadságot-vedő-törvényeket-sürgetnek-a-mormon-vezetők).

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Joseph Smith prófétától (1805–1844):

„Ha bebizonyosodott az, hogy hajlandó vagyok meghalni egy »mormonért«, bátran kijelentem a menny előtt, hogy ugyanígy kész vagyok meghalni egy presbiteriánus, egy baptista vagy bármely más felekezethez tartozó jó embernek a jogai védelmében; mert az a tantétel, amely az utolsó napi szentek jogait eltaposná, eltaposná a római katolikusok vagy bármely más felekezethez tartozók jogait is, akik esetleg népszerűtlenek, vagy túl gyengék ahhoz, hogy megvédjék magukat.

A szabadság szeretete az, ami lelkeimet inspirálja – az egész emberi faj polgári és vallási szabadsága” (Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith [2007]. 362.).

- Miért fontos oltalmaznunk minden ember vallási szabadságát, és nem csupán az utolsó napi szentekét? (Az ilyen védelem lehetővé teszi másoknak, hogy Isten tervének megfelelően használják az önrendelkezésüket, valamint elősegít egy békés és igazságos társadalmat. Ha azt szeretnénk, hogy a mi vallásos hitünk védelemben és elismerésben részesüljön, akkor nekünk is védenünk és tisztelnünk kell mások hitét.)
- Milyen helyénvaló lépéseket tehetünk a vallásszabadság megőrzéséért és megerősítéséért?

Hogy segíts megválaszolni ezt a kérdést, kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Robert D. Hales eldertől:

„Testvérek! Felelősek vagyunk azért, hogy megvédjük ezeket a szent szabadságjogokat mind magunk, mind pedig a leszármazottaink számára. Ti és én vajon mit tehetünk?

Először is, tájékozódhatunk. Figyeljete oda azokra az ügyekre a közösségekben, amelyek hatással lehetnek a vallásszabadságra.

Másodszor, a személyes körötökön belül fogjatok össze azokkal, akik ugyanígy el vannak kötelezve a vallásszabadság mellett. Munkálkodjatok vállvetve a vallásszabadság megvédésén.

Harmadszor, éljetez úgy, hogy szóban és tettben is jó példái legyetek annak, amiben hisztek. Ahogy a vallásunk szerint élünk, az sokkal fontosabb annál, mint amit a vallásunkról esetleg mondunk” (Az önrendelkezés megőrzése. 112.).

- Hogyan lehetnek kellően tájékozottak azokat a kérdéseket illetően, amelyek a ti közösségetekben hatással vannak a vallási szabadságjogokra?
- Milyen csoportok vannak még a környéketeken, amelyek osztják a vallásszabadság iránti elkötelezettségeket?
- Mi olyat tettetek már, vagy láttatok másokat megtenni, ami a vallásszabadságot segíti elő?

Tájékoztasd a tanulókat a mormon-sajtoszoba.hu oldalon elérhető, vallásszabadsággal kapcsolatos forrásanyagokról. Buzdítsd a tanulókat, gondolják át, mit tehetnének a vallásszabadság elősegítéséért és megvédéséért. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy a Mennyei Atya vezetni fogja őket az erőfeszítéseikben.

Tanulói olvasmányok

- Móziás 29:10–11, 16–18, 25–26, 32; Alma 2:1–10, 12, 27–28; 30:7–9; 44:1–5; 46:4–5, 10–16, 20–22.
- Robert D. Hales: Az önrendelkezés megőrzése, a vallásszabadság védelme. *Liahóna*, 2015. máj. 111–113.

20. LECKE

Hitünk és bizonyágunk erősítése

Bevezetés

A Jézus Krisztusba és az Ő evangéliumába vetett hit erőt és lelki védelmet ad Isten gyermekeinek. A Mormon könyve számos olyan hozzáállásra és viselkedésre hoz fel példákat, amelyek ahhoz vezethetnek, hogy egyes emberek

hitetlenségbe süllyedjenek. A Mormon könyvebeli próféták figyelmeztettek az ilyen viselkedésre és hozzáállásra, és olyan evangéliumi tantételeket tanítottak, amelyek megszilárdítják és megerősítik a hitünket és a bizonyágunkat.

Háttérolvasmányok

- Neil L. Andersen: Lelki forgószelek. *Liahóna*, 2014. máj. 18–21.
- L. Whitney Clayton: Válaszd a hitet! *Liahóna*, 2015. máj. 36–39.
- Larry S. Kacher: „Ne űzz tréfát szent dolgokból!” *Liahóna*, 2014. nov. 104–106.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 1:10–11; 9:28; Móziás 2:36–37; 26:1–4; Alma 12:9–11; 31:8–11; 46:7–8; Hélamán 4:11–13; 13:24–26; Mormon 9:7–8

Olyan hozzáállás és viselkedés, amely alááshatja a hitet és a bizonyágot

Tedd ki a következő kérdést, és kérd meg a tanulókat, hogy röviden válaszolják meg:

- Miként lehetséges, hogy azok, akik megtapasztalták az evangélium áldásait, elveszítik a hitüket és a bizonyágukat?

Emlékeztess a tanulókat Lehi próféta azon figyelmeztetésére, mely szerint az utódai egy nap elveszítik majd hitüket Jézus Krisztusban és az Ő evangéliumában. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 1:10–11-et, a többiek pedig figyeljék meg, végül milyen hatást gyakorolt a hitetlenség Lehi utódaira. (Esetleg segíthet, ha elmagyarázod, hogy a „hitetlenségbe süllyed” kifejezés a hitetlenség okozta lelki leépülésre utal.)

- Milyen hatással volt végül a hitetlenség Lehi leszármazottaira?

Mutass rá, hogy bár számos tényező vezetett a nefita civilizáció pusztulásához, a nefiták hanyatlásának eredendő oka a Jézus Krisztusba és az Ő evangéliumába vetett hitük elvesztése volt. Emiatt a Mormon könyvebeli szerzők többször is figyelmeztettek az olyan hozzáállásra és viselkedésre, amely gyengíti az Úrba vetett hitet, és folyamatosan arról tanítottak, hogyan lehet felépíteni és megerősíteni a bizonyágot.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 26:1–4-et. Biztasd az osztályt, hogy figyeljék meg, milyen hozzáállás és viselkedés ásta alá egyes személyek hitét Móziás király uralma idején.

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg egy olyan tantételt, amelyet e versek tanítanak arról, hogy mi történik azokkal, akik úgy döntenek, hogy nem hisznek az igazságban, és nem cselekszenek annak megfelelően. A tanulók megnevezhetik többek között a következő tantételt: **Amikor az emberek úgy döntenek, hogy nem hisznek a nekik tanított igazságokban és nem cselekszenek azok szerint, a szívük megkeményedik, és nem élvezhetik a hit és a bizonyosság áldásait.**

- Mit gondoltok, miért van az, hogy amikor az emberek úgy döntenek, hogy nem hisznek a nekik tanított igazságokban és nem cselekszenek azok szerint, akkor szívük megkeményedik a Lélekkel szemben?

Hogy segíts a tanulóknak a hozzáállás és a viselkedés olyan további fajtáinak felismerésében, amelyek a hit és a bizonyosság elvesztéséhez vezethetnek, írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat. Mindegyik tanulóknak add ki feladatul, hogy olvasson el közülük egyet vagy kettőt, és ügyelj arra, hogy mindegyik részhez ki legyen jelölve valaki. Kérd meg a tanulókat, hogy a nekik kijelölt részekben keressenek példát olyan hozzáállásra és viselkedésre, amely a hit és a bizonyosság elvesztését eredményezheti az embereknél.

2 Nefi 9:28

Móziás 2:36–37

Alma 12:9–11

Alma 31:8–11

Alma 46:7–8

Hélamán 4:11–13

Hélamán 13:24–26

Mormon 9:7–8

Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, milyen hozzáállásra és viselkedésre találtak példát, és fejtsék ki, hogyan gyengíthetik ezek a hitet és a bizonyosságot. A tanulók válaszait összegezd a táblán a megfelelő szentírásutalások mellett.

- E hozzáállások és viselkedések közül szerintetek melyek a legveszélyesebbek ma az egyház fiatal felnőtt tagjaira nézve? Miért?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak ki egyet-egyet a táblán szereplő hozzáállások vagy viselkedések közül, és fejtsék ki, hogy milyen óvintézkedéseket lehet tenni ellene.

Adj nekik egy kis időt, hogy átgondolhassák, mely hozzáállások vagy viselkedések jelentettek már fenyegetést a saját hitükre és bizonyosságukra nézve, és mit tehetnek, hogy megerősítsék magukat.

2 Nefi 28:21–23; Mormon 5:16–18

A hit és a bizonyosság elvesztésének következményei

Emlékeztess a tanulókat, hogy míg Mormon próféta a nefita seregek élén állt, eljött az az idő, amikor tanúja lett népe gonosz és reménytelen állapotának. Az osztály tanulmányozza a Mormon 5:16–18-at, és keressék meg, milyenek írta le népe lelki állapotát Mormon.

- Szerintetek mit jelent „Krisztus és Isten nélkül [élni] a világban”?
- Milyen tantételt tanulhatunk Mormon szavaiból, melyeket azokról mondott, akik elveszítik az Úrba vetett hitüket, és elutasítják, hogy bűnbánatot tartsanak? (A tanulók más szavakat is használhatnak, de fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha engedjük, hogy elveszzen a hitünk, és elutasítjuk, hogy bűnbánatot tartsunk, a Lélek visszahúzódik tőlünk, mi pedig elveszítjük az Úr iránymutatását.**)
- Milyen hatással jár az Úr iránymutatásának elvesztése Mormon figyelmeztetése szerint, melyet a 18. versben találunk?

Magyarázd el, hogy Nefi tanítása szerint a Lélek elvesztésének és az ördög általi fogságba hurcoltatásnak a folyamata gyakran lassú és fokozatos. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 2 Nefi 28:21–23-at, az osztály pedig keressen benne olyan szavakat és kifejezéseket, amelyek ezt a fokozatos lelki hanyatlást írják le.

- Milyen hozzáállásokat ismert fel Nefi, amelyek az emberek lelki hanyatlását idézhetik elő?
- Szerintetek miért különösen veszélyesek ezek a hozzáállások a hitünkre nézve?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő történetet Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből:

„Ahogy az igazság sorról sorra adatik nekünk, a fény pedig lassan válik ragyogóbbá, amint engedelmessé válnak – engedetlenségünk idején az igazságról való bizonyosságunk éppen úgy fogyatkozik szinte észrevehetetlenül, apránként, és ereszkedik le a sötétség oly lassan, hogy a kevélyek mindenféle változást könnyedén tagadhatnak.

Hallottam egy olyan ember kérdését, aki lassan távolodott el az egyháztól. Először csak a vasárnapi iskolai tanítást hagyta abba, majd elmaradt az egyházi gyűlésekről, azután pedig időnként elfelejtett tizedet fizetni. [...] Ő nem volt képes érzékelni a különbséget, de én igen. A fény a szemében, de még az arcának ragyogása is egyre tompult. Ő ezt nem láthatta, mert úgy tűnik, hogy az Isten iránti engedetlenség egyik hatása az éppen elégséges lelki érzéstelenítő kitermelése, mely elrekeszt mindenféle érzést, miközben az Istenhez fűződő kötelékek elvágása folyik. Nemcsak az igazságról való bizonyosság kopott el fokozatosan, de a világosságban töltött idő emlékei is kezdtek káprázatnak tűnni számára” (“A Life Founded in Light and Truth” [a Brigham Young Egyetem áhítata, 2000. aug. 15.], 3; speeches.byu.edu).

- Szerintetek milyen jelei lehetnek annak, hogy valaki kezdi elveszíteni a hitét és a bizonyosságát?

1 Nefi 15:7–11; 2 Nefi 25:28–29; Móziás 4:11–12; 15:11; Hélamán 15:7–8

A hit és a bizonyág erősítése

Tedd ki a következő idézetet Neil L. Andersen eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A természetben azok a fák, amelyek szeles környéken nőnek, erősebbé válnak. Amikor a szél újra és újra lecsap a facsémére, a növény belsejében működő erők két dolgot tesznek. Először is, arra serkentik a gyökereket, hogy gyorsabban nőjenek és jobban szétterüljenek. Másodsor, a fában működő erők olyan sejtstruktúrákat kezdenek létrehozni, amelyek vastagabbá teszik a törzset és az ágakat, valamint rugalmasabbá a szél nyomásával szemben. Ezek az erősebb gyökerek és ágak védik a fát a törvényszerűen visszatérő szelektől.

Összehasonlíthatatlanul becsebbek vagytok Istennek, mint egy fa. Mindannyian Isten egy-egy fia vagy lánya vagytok. Erősnek alkotta meg a lelketeket, és olyannak, hogy ellenállhasson az élet forgószeleinek. Ifjúságotok forgószelei, akárcsak a fiatal fát érő szél, megnövelhetik a lelki erőteket, felkészítve benneteket az eljövendő évekre” (Lelki forgószelek. *Liahóna*, 2014. máj. 18.).

- Mit tehetünk annak érdekében, hogy lelki erőre tegyünk szert, és ellenálljunk a hitünket és a bizonyágunkat próbára tévő kihívásoknak?

Emlékeztessd a tanulókat, hogy a Mormon könyve olyan evangéliumi tantételeket tartalmaz, amelyek az azokat keresőket erősebb hithez és erősebb bizonyághoz vezethetik.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 25:28–29-et, és magyarázd el, hogy e versek egy Nefi által tanított erőteljes prédikációt foglalnak össze, melyet a népének tartott arról, hogyan szabadulhatnak meg. Kérd meg az osztály tagjait, keressék ki, hogy Nefi tanítása szerint mi a legfontosabb döntés, melyet az életünk során meg fogunk hozni.

- Nefi tanítása szerint mi a legfontosabb döntés, melyet az életünk során meg fogunk hozni? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Ha azt választjuk, hogy hiszünk Jézus Krisztusban és teljes lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel hódolunk Neki, akkor lelkileg erősek maradunk, és nem vetnek ki bennünket.**)

Tedd ki a következő idézetet L. Whitney Clayton eldertől a Hetvenektől, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Az idők folyamán minden próféta arra buzdított, sőt esdekelve kért bennünket, hogy higgyünk Krisztusban. [...] Az, hogy hiszünk, a valaha meghozott legfontosabb döntésünk lesz. Minden más döntésünket ez formálja. [...]

A meggyőződés, a hit és a bizonyág nem passzív tantételek. Ezek nem csak úgy megtörténnek velünk. A hit olyan valami, amit mi magunk választunk – reméljük, hogy elnyerjük, megdolgozunk érte és áldozatot hozunk érte. Nem véletlenszerűen kezdünk el hinni a Szabadítóban és az Ő evangéliumában, ahogyan imádkozni és tizedet fizetni sem valamilyen véletlen folytán fogunk. A hit melletti döntésünk aktív

közreműködést feltételez, csakúgy, mint más parancsolatok betartása is” (Válaszd a hitet! *Liahóna*, 2015. máj. 38.).

- Szerintetek mit jelent az, hogy „a meggyőződés, a hit és a bizonyosság nem passzív tantételek”?
- Szerintetek miért az a hitünk és a bizonyosságunk megerősítésének legjobb módja, ha igyekszünk az evangélium tantételei szerint élni?

Hogy segíts a tanulóknak felismerni, milyen erőfeszítéseket tehetünk a hitünk és a bizonyosságunk megerősítéséért, írd fel a táblára a következő szentírásutalásokat, és mindegyik tanulót kérd meg, hogy ezekből legalább egyet olvasson el magában. Kérd meg őket, keressenek olyan tantételeket, amelyek segíthetnek megerősíteni a Jézus Krisztusba és az Ő evangéliumába vetett hitünket.

1 Nefi 15:7–11

Móziás 4:11–12

Móziás 15:11

Hélamán 15:7–8

(Kérd meg a tanulókat, osszák meg az e szentírásrészekből általuk levont tanulságokat. Arra is megkérheted őket, hogy tegyenek bizonyosságot arról, hogyan alkalmazták ezeket vagy más tantételeket az életükben, és miként áldattak meg nagyobb hittel Jézus Krisztusban és az Ő evangéliumában. Biztasd a tanulókat, hogy tegyék meg az Ő evangéliumába vetett hitük megerősítéséhez szükséges erőfeszítéseket.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 15:7–11; 2 Nefi 1:10–11; 9:28; 25:28–29; 28:21–23; Móziás 2:36–37; 4:11–12; 15:11; 26:1–4; Alma 12:9–11; Alma 31:8–11; 46:7–8; Hélamán 4:11–13; 13:24–26; 15:7–8; Mormon 5:16–18; 9:7–8.
- L. Whitney Clayton: Válaszd a hitet! *Liahóna*, 2015. máj. 36–39.

21. LECKE

Jézus Krisztus eljövetele

Bevezetés

Jézus Krisztusnak az amerikai földrészen tett látogatását övező körülmények és események mintaként szolgálhatnak az Ő második eljöveteléhez. Ez a lecke segíteni fogja a tanulókat

abban, hogy a Mormon könyve tantételeinek alkalmazása révén felkészültebbek legyenek arra a „nagy és félelmetes” napra (3 Nefi 25:5), amikor Krisztus ismét eljön.

Háttérolvasmányok

- Dallin H. Oaks: Felkészülés a második eljövetelre. *Liahóna*, 2004. máj. 7–10.
- Jeffrey R. Holland, “Preparing for the Second Coming,” *New Era*, Dec. 2013, 2–5.

Javaslatok a tanításhoz

Hélamán 14:20–30; 16:1–5; 3 Nefi 9:1–5, 12–14; 10:12

Jeleket kapunk, hogy segítsenek hinnünk az Úr második eljövetelében, és felkészülnünk arra

Kérd meg a tanulókat, hogy meséljenek olyan alkalmakról vagy tevékenységekről a saját életükből, amelyek valamiféle felkészülést kívántak (például egy misszió), majd kérdezd meg:

- Összességében mennyiben lett más az élmény a felkészültségeteknek köszönhetően?
- Miben lett volna más szerintetek ez az élmény, ha nem lettetek volna felkészültek?

Tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel. Az osztály többi tagja figyelje meg, hogy Benson elnök tanítása szerint mire segíthet nekünk felkészülni a Mormon könyve.

„A Mormon könyvében... mintára lelünk a második eljövetelre való felkészüléssel kapcsolatosan. A könyv nagy része a Krisztus amerikai látogatását közvetlenül megelőző néhány évtizedre összpontosít. Ha figyelmesen tanulmányozzuk ezt az időszakot, meghatározhatjuk, miért pusztultak el némelyek az eljövetelét megelőző borzalmas csapásokban, és mi juttatott el másokat oda, hogy a Bőség földjén ott állhassanak a templomnál, és kezeikkel megérinthessék az Úr kezein és lábain a sebeket” (*Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* [2014]. 150.).

- Miért kell Benson elnök szerint figyelmesen tanulmányoznunk a Mormon könyve elbeszélését Jézus Krisztusnak az Ő amerikai földrészen élő népe körében tett látogatásáról? (Ügyelj, hogy a tanulók megértsék, hogy a Mormon könyve azon beszámolójának tanulmányozása révén, amely Jézus Krisztusnak

az amerikai földrészen tett látogatása körülményeiről szólnak, megtanulhatjuk a második eljövételre való felkészülés mintáját.)

Kérd meg a tanulókat, hogy miközben a Szabadítónak az amerikai földrészen tett látogatásáról szóló elbeszélést tanulmányozzák, keressenek olyan tantételeket és tanokat, amelyek segítenek nekik felkészülni a második eljövételre.

Emlékeztess a tanulókat, hogy a Szabadító születését megelőzően a lámánita Sámuel megjövendölte azokat a jeleket, amelyek a Szabadító születését és halálát fogják kísélni. Kérd meg őket, hogy fussák át a Hélamán 14:20–27-et, és keressék ki Krisztus halálának jeleit.

- Milyen jeleket említett Sámuel a nefitáknak, amelyek Jézus Krisztus halálát fogják kísélni?

Az osztály egyik fele tanulmányozza a Hélamán 14:28–30-at, a másik fele pedig a Hélamán 16:4–5-öt. Kérd meg őket, hogy keressenek olyan okokat, amelyek miatt a nefiták megkapják majd ezeket a jeleket. Buzdíthatod a tanulókat, hogy kiemelten figyeljenek az „azért, hogy” szókapcsolat előfordulásaira.

- E versek szerint miért ad az Úr jeleket? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tant: **Az Úr jeleket és csodákat ad, hogy higgyünk Benne és megszabaduljunk.** Ezt a tant fel is írhatod a táblára.)
- Mi fog történni a Hélamán 14:29 szerint azokkal, akik nem hisznek a jelekben és csodákban? (Igazlelkű ítéletben lesz részük.)

Magyarázd el, hogy a 3 Nefiben található elbeszélésben a megígért jelek és csodák – beleértve a Szabadító halálát előrevetítő pusztulást is – már elkezdtek beteljesedni. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 9:1–5, 12–14 és 10:12-t, miközben a többiek megfigyelik, hogy mi történt azokkal, akik hittek Sámuel és Nefi üzeneteiben, illetve mi történt azokkal, akik nem.

- E versek szerint miért pusztult el az emberek egy része? Miért menekültek meg egyesek?

Mutass rá, hogy Jézus Krisztus mai követőit megtanították arra, hogy figyeljenek az Ő második eljövételét megelőző jelekre. Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, miként segíthet ma az egyháztagnak jobban felkészülni az Ő eljövételére, ha megértik és felismerik a második eljövétel próféták által megjövendölt jeleit.

3 Nefi 11:1–17

Felkészülni a Szabadítóval való találkozásra

Tegyél ki egy képet arról, amikor Jézus Krisztus megjelenik a nefitáknak. Buzdítsd a tanulókat, hogy miközben átnézik a Szabadítónak a nefiták között tett látogatásáról szóló elbeszélést, keressék meg az azok által elnyert áldásokat, akik hittek az Úr halálának jeleiben, és felkészültek az Ő eljövételére.

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel a 3 Nefi 11:1–12-t.

- Hogyan készítette fel az embereket az Úr eljövételének megígért jeleibe vetett hit erre az eseményre?

- Milyen értelemben emlékeztethetnek minket ezek a versek a saját felkészülésünk szükségességére?

Kérj meg tanulókat, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 11:13–17-et, és képzeljék el, milyen érzés lehetett személyesen jelen lenni akkor.

- Vajon hogyan mutathatja ez az élmény meg azt, amit az Úr Jézus Krisztus mindannyiunk számára szeretne? (A válaszok tükrözzék a következő igazságot: **Jézus Krisztus mindenkit arra hív, hogy jöjjenek Őhozzá, és nyerjenek tanúbizonyságot arról, hogy Ő az egész föld Istene.**)
- Miben hasonlíthatnak ezek az események ahhoz, ami Jézus második eljövetelkor fog történni?
- Mit tehettek, hogy kövessék a Szabadító hívását, és készen álljatok egy napon elé állni?

Zárásként tedd ki a következő idézetet Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Mi lenne, ha holnap lenne eljövételének napja? Ha tudnánk, hogy holnap találkozunk az Úrral – idő előtti halálunk, vagy az Ő váratlan eljövele miatt –, mit tennénk ma? Milyen bűnököt vallanánk be? Mely cselekedeteinkkel hagynánk fel? Miféle kötelezettségeinknek tennénk eleget? Mit bocsátanánk meg másoknak? Miről tennénk bizonyosságunkat?

Ha akkor megtennénk azokat a dolgokat, akkor miért ne [tegyük] meg most? Miért nem törekszünk békességre, míg a békesség elérhető?” (Felkészülés a második eljövételre. *Liahóna*, 2004. máj. 9.).

- Miért fontos, hogy úgy készüljünk fel, mintha az Úr holnap jönne el?

Biztasd a tanulókat, hogy az Úrral való találkozásukra készülve törekedjenek a Lélek késztetéseire, és kövessék is azokat.

Tanulói olvasmányok

- Hélamán 14:20–30; 16:1–5; 3 Nefi 9:1–5, 12–14; 10:12; 11:1–17.
- Dallin H. Oaks: Felkészülés a második eljövételre. *Liahóna*, 2004. máj. 7–10.

22. LECKE

„Olyannak, amilyen én vagyok”

Bevezetés

A feltámadt Jézus Krisztus azt kérte a tanítványaitól, hogy kövessék a példáját. Ha tanulmányozzuk azokat a tantételeket, amelyeket a nefitáknak tanított a Bőség földjén lévő templomnál, megtudhatjuk, hogyan válhatunk hasonlónak Őhöz. A Szabadító azért imádkozott, hogy

mindenki, aki hisz Őbenne, megtapasztalhatta az egységet Ővele és Mennyei Atyánkkal. E lecke úgy lett megtervezve, hogy segítsen a tanulóknak megérteni, mit tehetnek, hogy hasonlóbbakká váljanak Jézus Krisztushoz.

Háttérolvasmányok

- Henry B. Eyring: A mi tökéletes példánk. *Liahóna*, 2009. nov. 70–73.
- Lynn G. Robbins: Milyen embereknek kell hát lennetek? *Liahóna*, 2011. máj. 103–105.

Javaslatok a tanításhoz

3 Nefi 27:21–22, 27

Jézus Krisztushoz hasonlónak válni

Az óra kezdetekor tedd ki a következő idézetet Lynn G. Robbins eldertől a Hetvenek Elnökségéből, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Sokan szoktunk listát írni a *tennivalókról*, ami emlékeztet az elvégzendő dolgokra. *Lennivalókról* azonban csak ritkán készítenek listát az emberek. Miért? A *tennivalók* olyan tevékenységek vagy események, melyeket ki lehet pipálni, amikor *megtörténtek*. A *lenni* részt azonban soha nem lehet késznek jelölni. A *lennivalók* mellé nem lehet pipát tenni. Elvihetem a feleségemet egy kellemes péntek esti randevúra, mely egy *tennivaló*. Jó férjnek *lenni* azonban nem egy esemény; természetem, jellemem részének kell *lennie*, vagyis annak, aki vagyok” (Milyen embereknek kell hát lennetek? *Liahóna*, 2011. máj. 104.).

- Szerintetek mit szeretne az Úr, hogy mivé váljunk az Ő egyháza tagjaiként?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 27:21–22, 27-et, és keressék ki, milyen utasításokat adott Jézus Krisztus a nefita tanítványainak.

- Mit parancsolt a Szabadító, hogy mit tegyenek és milyenekké legyenek a tanítványai? (Írd fel a táblára a következő igazságot: **Az Úr azt kéri a tanítványaitól, hogy végezzék az Ő munkáját, és váljanak olyannak, mint amilyen Ő.**)
- Szerintetek hogyan válhatunk hasonlóbbakká a Szabadítóhoz?
- Milyen munkája van, amelyet ti is végezhettek már?

Kérd meg a tanulókat, hogy beszéljék meg, miként segíthetnek nekünk a Mormon könyve tanításai, hogy hasonlóbbá váljunk Jézus Krisztushoz. A tanulók válaszait fel is írhatod a táblára. Oszd meg a bizonyosságodat arról, hogy a Mormon könyve tanulmányozása és tanításainak alkalmazása segíteni fog nekünk, hogy hasonlóbbá váljunk a Szabadítóhoz.

3 Nefi 12:1–16, 43–45; 13:1, 5–7, 16–18, 22–24, 33; 14:1–5, 21–27

Krisztus prédikációja a Bőség földjén lévő templomnál arra tanít, hogyan válhatunk hasonlónak Őhöz.

Tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Az [az ember] a legnagyobb, legáldottabb és legörömtelibb, akinek élete a legjobban megközelíti Krisztus példáját. Ennek semmi köze a földi gazdasághoz, hatalomhoz vagy tekintélyhez. A nagyság, az áldottság, az örömteliség egyetlen igazi fokmérője az, hogy az illető élete mennyire közelíti meg a Mesterét, Jézus Krisztusét. Ő a helyes út, a teljes igazság és a bővelkedő élet” (“Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Dec. 1988, 2; lásd még *Az egyház*

elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson [2014]. 6. fejezet, 109.).

- Mi történik Benson elnök szerint, amikor úgy döntünk, hogy Jézus Krisztust állítjuk a saját életünk példájának?

Emlékeztess a tanulókat, hogy amikor a feltámadt Szabadító megjelent népének a Bőség földjén álló templomnál, elmondott egy, a bibliai hegyi beszédhez hasonló prédikációt. Azoknak a szent tantételeknek, amelyeket a Szabadító a hegyi beszédben, valamint a Bőség földjén lévő templomnál tanított, az a céljuk, hogy segítsenek hasonlónak válnunk Őhöz.

Tedd ki a következő idézetet Harold B. Lee elnöktől (1899–1973). Szükség esetén magyarázd el, hogy a *tervrajz* egy adott épület felépítéséhez használt tervet jelent.

„A hegyi beszédben a Mester valamelyest kinyilatkoztatta nekünk saját jellemét, amely tökéletes, ...és ennek megtételével tervrajzot adott nekünk a saját életünkhöz” (vö. *Az egyház elnökeinek tanításai: Harold B. Lee* [2001]. 199–200.).

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat:

3 Nefi 12:1–12

3 Nefi 12:13–16; 43–45

3 Nefi 13:1, 5–7, 16–18

3 Nefi 13:22–24, 33

3 Nefi 14:1–5

3 Nefi 14:21–27

Mindegyik tanuló olvasson el egyet a felírt szentírásrészekből, és nevezzen meg egy olyan tantételt, amely segíthet neki hasonlóbba válni Jézus Krisztushoz.

Buzdíthatod a tanulókat, hogy jelöljék meg vagy emeljék ki ezeket a tantételeket a szentírásukban. Kérd meg őket, hogy gondolják végig, ismernek-e olyan embert, aki jó példája az általuk megnevezett tantételnek.

Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak. Ha szükségét látod, a Lélek készítéseinek megfelelően feltehetsz a következőkhöz hasonló további kérdéseket:

- Hogyan segíthet krisztusibbá válnotok, ha következetesen e tantételek szerint éltek?
- Milyen élményekben volt már részetek, amelyek szemléltetik az általatok megnevezett tantételek fontosságát?

Kérd meg a tanulókat, tűzzék ki célul, hogy hasonlóbba válnak a Szabadítóhoz azáltal, hogy az életük részévé tesznek egy vagy több tantételt ezek közül.

János 17:9–11, 20–23; 3 Nefi 19:19–23, 28–29

Az Atyával és a Fiúval eggyé válni

Magyarázd el, hogy a nefiták közt tett látogatása során Jézus Krisztus imádkozott az Őáltala kiválasztott tizenkét tanítványért és mindazokért, akik majd hisznek a szavaikban. Kérj meg néhány tanulót, hogy olvassák fel a 3 Nefi 19:19–23, 28–29-et. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, milyen áldások elnyeréséért imádkozott Jézus azok számára, akik hisznek Őbenne.

- Milyen tantételt szűrhetünk le a Szabadító értünk mondott imájából, mely szerint legyünk egyek az Atyával és a Fiúval? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Hit által megtisztulhatunk és eggyé válhatunk Jézus Krisztussal, ahogyan Ő is egy az Atyával.**)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt a tantételt, magyarázd el, hogy az Újszövetségben is feljegyeztek egy ahhoz hasonló imát, mint amelyet Krisztus a Bőség földjén álló templomnál mondott. Kérd meg a tanulókat, hogy készítsenek keresztutalást e versek és a János 17:9–11, 20–23 között. Magukban olvassák el e verseket, és gondolják át, hogyan vonatkoznak ránk.

- Milyen hatással van rátok, ha tudjátok, hogy Jézus Krisztus *értetek* imádkozott az Atyához?
- Milyen módokon tapasztalhatjuk meg azt az egységet, amely az Atya és a Fiú között áll fenn?

Az egyik tanuló olvassa fel a következő idézetet D. Todd Christofferson eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, a többiek pedig figyeljék meg, mit kell tennünk, hogy egygé váljunk Jézus Krisztussal és a Mennyei Atyával.

„Jézus tökéletes egységet valósított meg az Atyával azáltal, hogy alávetette önmagát – testileg és lelkileg is – az Atya akaratának. Szolgálatát mindig tisztán céltudatos volt, mert nem volt Őbenne semmiféle elgyengítő vagy figyelemelterelő kétszívűség. Jézus ezt mondta Atyjára utalva: »Én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek« (János 8:29). [...]

Természetesen addig nem leszünk egyek Istennel és Krisztussal, amíg nem az Ő akarata és szándékuk lesz a mi leghőbb vágyunk. Ez a fajta alázatosság nem érhető el egy nap alatt, de a Szent Lelken keresztül az Úr tanítani fog minket, ha mi is akarjuk, addig, amíg idővel valóban azt nem mondhatjuk, hogy Ő bennünk van, mint ahogy az Atya Őbenne” (vö. Hogy ők is egyek legyenek mi bennünk. *Liahóna*, 2002. nov. 72–73.).

- Mit kell tennünk Christofferson elder szerint ahhoz, hogy egyek legyünk az Atyával és a Fiúval?

Írd fel a táblára a következő kérdéseket, és adj a tanulóknak pár percet, hogy leírják a saját válaszaikat:

Miként mutatta meg Jézus, hogy tökéletesen aláveti magát a Mennyei Atya akaratának?

Miként vethetitek alá ti magatokat még inkább a Mennyei Atya akaratának?

Zárásként oszd meg a bizonyágodat arról, hogy amikor még inkább alávetjük magunkat az Atya akaratának, az lehetővé teszi, hogy hasonlóbbá váljunk a Szabadítónkhoz, Jézus Krisztushoz.

Tanulói olvasmányok

- János 17:9–11, 20–23; 3 Nefi 12:1–16, 43–45; 13:1, 5–7, 16–18, 22–24, 33; 14:1–5, 21–27; 19:19–23, 28–29; 27:21–22, 27.
- Henry B. Eyring: A mi tökéletes példánk. *Liahóna*, 2009. nov. 70–73.

23. LECKE

Izráel szétszóratása és összegyűjtése

Bevezetés

Az Úr szétszórta Izráel házát, mert megkeményítették szívüket Óellene; megígérte azonban, hogy az utolsó napokban sor kerül majd az összegyűjtésükre. A Mormon könyvebeli prófeciákból világos, hogy már megkezdődött ez a

régen megígért összegyűjtés. Az egyház tagjainak felelőssége, hogy Jézus Krisztus evangéliumának megosztása által megáldják a föld családjait.

Háttérolvasmányok

- Russell M. Nelson: A szétszórt Izráel összegyűjtése. *Liahóna*, 2006. nov. 79–82.
- C. Scott Grow: Mormon könyve – a szétszóratott Izráel összegyűjtésének eszköze. *Liahóna*, 2005. nov. 33–35.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 22:3–5; 2 Nefi 25:15–17; 3 Nefi 5:24–26; 20:13, 29–31; 30:2

Izráel házána szétszóratása és összegyűjtése

Kérj fel a tanulók közül egy megtértet vagy egy olyan tanulót, aki segített valaki másnak az egyházhoz csatlakozni, hogy meséljen az élményéről. Biztasd a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan ismerősükre, aki nyitott lehet az evangélium üzenetének meghallgatására. Kérd őket, hogy a mai lecke során keressenek olyan evangéliumi igazságokat, amelyek bátoríthatják és segíthetik őket, miközben igyekeznek megosztani másokkal az evangéliumot.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el az 1 Nefi 22:3–5-öt, és keressék ki, mit jövendölt Nefi Izráel házát illetően.

- Mit jelent az, hogy Izráel háza szétszóratott?

Magyarázd el, hogy Izráel házána szétszóratása fontos témát jelentett Nefi számára, mivel a saját családját is érintette ez a szétszóratás. Ők a Júda földjén élő nép gonoszsága miatt lettek szétszórva Jeruzsálemből az amerikai földrészre.

Mondd el a tanulóknak, hogy számos Mormon könyvebeli prófécia tartalmazza azt a megnyugtató bizonyosságot, hogy az utolsó napokban Izráel háza ismét össze lesz gyűjtve. Írd fel a táblára az alábbi utalásokat, és add feladatul minden tanulóknak egy-egy utalás elolvasását. Ügyelj rá, hogy mindegyik szakasz ki legyen adva valakinek. Kérd meg a tanulókat, hogy keressék meg, mit kell megtanulniuk és megtenniük az embereknek ahhoz, hogy összegyűjtessenek Izráel házával.

2 Nefi 25:15–17

3 Nefi 5:24–26

3 Nefi 20:13, 29–31

3 Nefi 30:2

- Milyen dolgokat kell megtanulniuk és megtenniük az embereknek ahhoz, hogy összegyűjtessenek Izráel házával? (A tanulók több igazságot is megfogalmazhatnak, például a következő: **Az Úr akkor gyűjti össze Izráel házának tagjait, amikor hisznek Őbenne, bűnbánatot tartanak és Őhöz jönnék.**)

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni ezt az igazságot, felolvashatod a következő idézetet Bruce R. McConkie eldertől (1915–1985) a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Miért került sor Izráel szétszórására? A válasz világos, egyszerű, nincs felőle kétség. Azért került sor izráelita elődeink szétszórására, mert elutasították az evangéliumot, meggyalázták a papságot, elhagyták az egyházat és hátat fordítottak a királyságnak. [...]

Milyen tényezők játszanak tehát szerepet Izráel összegyűjtésében? Izráel összegyűjtése abból áll, hogy az emberek elhiszik, elfogadják és összhangban élnek mindazzal, amit az Úr egykor felajánlott ősi választott népének. [...] Abból, hogy hisznek az evangéliumban, csatlakoznak az egyházhoz és a királyságba jönnek. [...] Állhat ezen kívül abból, hogy összegyűlnek a hódolat valamely kijelölt helyén vagy földjén” (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 515).

- Mit kell tennie az embereknek McConkie elder szerint ahhoz, hogy összegyűjtessenek Izráel házával?

Kérd meg a tanulókat, gondolkozzanak el azon, hogy ők maguk miként gyűjtettek Izráel házába, amikor hittek a Szabadítóban, bűnbánatot tartottak és Őhöz jöttek.

1 Nefi 15:12–16; 22:8–12

Az utolsó napokban az egyház tagjai fogják elvinni az evangéliumot a föld családjaiknak

Emlékeztess a tanulókat, hogy Lehi az olajfa összetett hasonlatán keresztül tanította családját Izráel szétszórásáról és összegyűjtéséről (lásd 1 Nefi 10:12–14). Lámán és Lemuel azt mondták Nefinek, hogy nem értik, mit jelentenek apjuk tanításai (lásd 1 Nefi 15:7).

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az 1 Nefi 15:12–16-ot, az osztály pedig figyelje meg, mit tanulhatunk Nefi magyarázatából Izráel házáat illetően.

- Hogyan segít nekünk az olajfa hasonlata megérteni Izráel szétszórását és összegyűjtését?

- Ki fogja elvinni Lehi magja maradékának az evangélium teljességét a 13. vers szerint? (Olyan nemzsidók, akik részesültek az evangélium teljességében.)

Mondd el a tanulóknak, hogy a Mormon könyvében a *nemzsidó* szó általában azokra utal, akik nem Júda törzséből vagy földjéről származnak. A Mormon könyve olyan próféciákat tartalmaz, melyek szerint az utolsó napokban e nemzsidók némelyike megkapja az evangélium teljességét (lásd 1 Nefi 15:13) és Krisztus egyházának tagjává válik. A Mormon könyvebeli próféták tanítása szerint e nemzsidók feladata lesz elvinni az evangéliumot az egész földnek.

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a *nemzsidók* szó meghatározását, tedd ki és olvasd fel a következő magyarázatot Bruce R. McConkie eldertől:

„A korábbiakban meghatároztuk, hogy a zsidók Júda királyságának [lakosai], valamint az ő egyenes ági leszármazottaik... Azt is elmondtuk, hogy amikor használjuk e kifejezéseket, akkor mindenki más nemzsidó, beleértve ebbe Izrael királyságának elveszett és szétszórtot maradékait is... Az Efraim törzsebeli... Joseph Smith volt az a nemzsidó, kinek keze által napvilágra került a Mormon könyve, és Az Utolsó Napok Szentjeinek Jézus Krisztus Egyházának tagjai... azok a nemzsidók, akik szabadítást visznek a lámánitáknak és a zsidóknak” (*The Millennial Messiah* [1982], 233).

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az 1 Nefi 22:8–12-t, miközben az osztály megfogalmazza, hogy kik azok, akiket majd megáldanak és táplálnak a nemzsidók (az egyház tagjai) az utolsó napokban. Miközben a tanulók olvasnak, segítségükre lehet, ha elmagyarázod, hogy a 10–11. versekben szereplő „[felfedi] karját minden nemzet szemé előtt” kifejezés arra utal, hogy az Úr szerte a világon megmutatja az Ő hatalmát.

- Kik azok, akiket majd megáldanak és táplálnak a nemzsidók az utolsó napokban? (Lehi utódai, Izrael házána összesége, valamint „a föld minden nemzetsége”.)
- Hogyan fogja az Úr megáldani a föld „nemzetségeit” (családjait) az utolsó napokban a 9–11. versek szerint? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő igazságot: **Az utolsó napokban az Úr az Ő egyházának tagjain keresztül fog munkálkodni, hogy megáldja a föld családjait az Ő evangéliumával és szövetségével.**)

Tedd ki a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„A mi feladatunk az, hogy segítsünk beteljesíteni az ábrahámi szövetséget. Miénk az a mag, mely előre el lett rendelve és fel lett készítve arra, hogy világszerte minden embert megáldjon. [...] Mintegy négyezer évnyi várakozás és felkészülés után ez az a kijelölt nap, amikor az evangéliumot el kell vinni a föld nemzetségeihez. Ez Izrael megígért összegyűjtésének a kora. És mi részt vehetünk benne! Hát nem izgalmas? Az Úr számít ránk és a fiainkra – és rendkívül hálás a leányainkért is –, akik mind arra érdemesen szolgálnak misszionáriusokként Izrael összegyűjtésének e nagyszerű időszakában” (vö. Szövetségek *Liahóna*, 2011. nov. 88.).

- Mit gondoltok, az összegyűjtöttek (megtértek) hogyan éreznek azok iránt, akik összegyűjtötték őket (akik megosztották velük az evangéliumot)?
- Miként tudunk mi is részt venni Isten munkájában azáltal, hogy megosztjuk az evangéliumot a föld családjaival?

3 Nefi 16:4–5; 21:1–7

A Mormon könyve szerepe Izráel összegyűjtésében

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a 3 Nefi 21:1–7-et, és keressék ki azt a jelet, amely Izráel utolsó napokban történő összegyűjtésének kezdetét jelzi.

- A Szabadító „általam [nektek] kijelentett ...dolgok[ról]” (2. vers) beszél. Hol lesznek feljegyezve a nefitákhoz intézett szavai? (A Mormon könyvében.)
- Mi az a jel, amely Izráel utolsó napokban történő összegyűjtésének kezdetét jelzi? (A tanulók fogalmazzák meg a következő igazságot: **A Mormon könyvének napvilágra kerülése annak a jele, hogy Isten beteljesíti szövetségét, melyet Izráel utolsó napokban történő összegyűjtésére kötött.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 16:4–5-öt, az osztály pedig figyelje meg a Mormon könyvének és az evangélium üzenetének hatását az utolsó napokban.

- Hogyan segít a Mormon könyve megvalósítani Isten népének összegyűjtését az utolsó napokban? (A tanulók megfogalmazhatják többek között a következő igazságot: **A Mormon könyve segít elvezetni másokat a Megváltó ismeretéhez, hogy ezáltal ők is Őhozá gyűlhessenek.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Russell M. Nelson elnöktől, a többiek pedig figyeljék meg, milyen szerepet tölt be a Mormon könyve Izráel összegyűjtésében.

„A Mormon könyve [napvilágra] jövedele az egész világ számára egy jel arra, hogy az Úr megkezdte Izráel összegyűjtését, valamint az Ábrahámnak, Izsáknak és Jákóbnak adott szövetségek betöltését. Mi nem csupán tanítjuk ezt a tant, hanem részt is veszünk benne. Ezt úgy tesszük meg, hogy a fátyol mindkét oldalán segítünk összegyűjteni az Úr választottjait.

A Mormon könyve központi szerepet játszik e munkában. Kijelenti az összegyűjtés tanát. Arra indítja az embereket, hogy tanuljanak Jézus Krisztusról, higgyenek az Ő evangéliumában, és csatlakozzanak az Ő egyházához. Sőt, ha nem lenne a Mormon könyve, nem történne meg Izráel megígért összegyűjtése” (Russell M. Nelson: A szétszórta Izráel összegyűjtése. *Liahóna*, 2006. nov. 80.).

Kérd meg a tanulókat, hogy osszanak meg olyan élményeket, amikor tanúi voltak, hogy miként segített másoknak a Mormon könyve Jézus Krisztusról tanulni, és az Ő egyházába összegyűlni.

Kérd fel a tanulókat, hogy segítsék Izráel összegyűjtésének folyamatát azáltal, hogy megosztják a Mormon könyvét valakivel, aki nem a mi hitünkön van.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 15:12–16; 22:3–5, 8–12; 2 Nefi 25:15–17; 3 Nefi 5:24–26; 16:4–5; 20:13, 29–31; 21:1–7; 30:2.
- Russell M. Nelson: A szétszórt Izráel összegyűjtése. *Liahóna*, 2006. nov. 79–82.

24. LECKE

„Mindegyik egyforma Istennek”

Bevezetés

Annak érdekében, hogy Lehi halála után megvédjék magukat, Nefit és Lehi többi igazlelkű családtagját arra utasította az Úr, hogy váljanak külön Lámántól és Lemueltől, illetve az őket követőktől. Ettől fogva gyakran viszályok és

háborúk határozták meg a nefiták és a lámániták viszonyát. Ez a lecke azt tárgyalja, hogyan emelkedik felül Jézus Krisztus evangéliuma a vallási, etnikai, kulturális és egyéb különbségeken, hogy Isten gyermekeit egyesítse.

Háttérolvasmányok

- Dallin H. Oaks: Minden embernek, mindenhol. *Liahóna*, 2006. máj. 77–80.
- Howard W. Hunter, “The Gospel—A Global Faith,” *Ensign*, Nov. 1991, 18–19.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 26:23–28, 33; Jákób 7:24; Énós 1:11, 20

Isten minden gyermekét hívja, hogy jöjjenek Őhozzá

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak néhány eltérő vallású, etnikumú vagy kultúrájú csoportra a világban, illetve arra, hogy milyen ezen csoportok egyes tagjainak a hozzáállása más csoportok tagjaihoz.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Lehi halála után az utódai két csoportra oszlottak: a nefitákra és a lámánitákra (lásd 2 Nefi 5:1–7). Röviddel a szétválás után a két csoport viszálykodni és háborúskodni kezdett egymással (lásd 2 Nefi 5:34). E két csoport tapasztalatai azt szemléltetik, hogy amikor az emberek nem ismerik és nem követik Isten parancsolatait, akkor gyakran a köztük és mások között lévő különbségeket hangsúlyozzák ki, ami másoktól való elkülönülést és irántuk érzett gyűlöletet eredményez. Mutass rá, hogy ezzel szemben a Mennyei Atya és Jézus Krisztus azt szeretnék, ha minden ember szeretetet érezne a másik iránt, és egységes lenne.

Néhány tanuló egymást váltva olvassa fel a 2 Nefi 26:23–28, 33-at. A többiek figyeljék meg, hogyan használta Nefi a *senki, valaki*, illetve *minden és mindenki* szavakat. Javasolhatod, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a szavakat a szentírásukban.

- Milyen kulcsfontosságú tant tudunk meg ezekből a versekből? (Bár a tanulók más szavakat is használhatnak, fogalmazzák meg a következő tantételt: **Jézus Krisztus mindenkit szeret, és mindenkit hív, hogy jöjjön Hozzá és részesüljön a szabadításából.** Ezt a tant fel is írhatod a táblára. Javasolhatod azt is, hogy készítsenek keresztutalást a 2 Nefi 26:33, illetve az Alma 5:33–34 és az Alma 19:36 között.)

Adj a tanulóknak egy kis időt, hogy magukban elolvashassák a Jákób 7:24-et és az Énós 1:11, 20-at, megkeresve bennük, hogy mit kívántak a nefiták a lámánitáknak Jákób és Énós próféták idejében.

- Milyen hamis hagyományok tartották vissza a lámánitákat attól, hogy elfogadják a Jézushoz Krisztushoz szólító hívást?
- Tudva, hogy a lámániták gyakran gyűlölték a nefitákat, mik lehetettek azok a hozzáállások vagy hamis hagyományok, melyeket számos nefitának valószínűleg le kellett küzdenie, hogy megoszthassa velük az evangéliumot?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Dallin H. Oaks eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„A Mormon könyve megígéri, hogy mindazok, akik megkapják az Úr meghívását és reagálnak arra, vagyis akik »bűnbánatot tartanak és hisznek Fiában«, az »Úr szövetséges népe« lesznek (2 Nefi 30:2). Ez egy erőteljes emlékeztető, hogy sem a gazdagság, sem a származás, sem egyéb születési előjog nem hitetheti el velünk, hogy »jobbak vagy[unk], mint a másik« (Alma 5:54; lásd még Jákób 3:9). Mi több, a Mormon könyve azt parancsolja, hogy »ne tartsátok egyik testet többre a másiknál, avagy egyik ember ne gondolja magát feljebbvalónak a másiknál« (Móziás 23:7) (vö. Minden embernek, mindenhol. *Liahóna*, 2006. máj. 79.).

Kérd meg a tanulókat, hogy egy pillanatra gondolkozzanak el, milyen a hozzáállásuk azokhoz, akik tőlük eltérő környezetből jönnek. Buzdítsd őket, hogy – a Szabadító példáját követve – törekedjenek Isten minden gyermekét szeretni, beleértve azokat is, akiknek az etnikai, kulturális vagy vallási háttere eltér az övékétől.

Móziás 28:1–3; Hélamán 6:1–8

Szert tenni a vágyra, hogy az evangéliumot Isten minden gyermekével megosszuk

Emlékeztess a tanulókat, hogy a Mormon könyve olyan említésre méltó élmények feljegyzését is tartalmazza, melyeket a nefiták akkor tapasztaltak meg, amikor a lámánitáknak prédikálták az evangéliumot. Emlékeztess őket Móziás fiainak figyelemre méltó megtérésére (lásd Móziás 27), azután kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Móziás 28:1–3-at. Az osztály keresse ki, milyen okok ébresztettek Móziás fiaiban vágyat arra, hogy a lámánitáknak prédikálják az evangéliumot.

- Az általatok megtalált okok közül melyeket tartjátok a magatok számára a legjelentősebbeknek, amikor az evangélium másokkal való megosztására gondoltok?
- Az 1. vers mely szava fejezi ki azt, ahogyan Móziás fiai a lámánitákra tekintettek?
- Milyen hatással van az evangélium megosztása iránti vágyunkra, amikor a más vallásúakra, bőrszínűekre vagy származásúakra testvéreinkként tekintünk? (Miközben a tanulók válaszolnak, segíts nekik megfogalmazni a következő tantételt: **Amikor másokra testvéreinkként tekintünk, fokozódik az arra irányuló vágyunk, hogy megosszuk velük az evangéliumot.**)

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Howard W. Hunter elnöktől (1907–1995):

„Az összes férfi és nő nemcsak egy Ádámhoz és Évához, az első földi szüleihez visszavezető fizikai származással rendelkezik, hanem egy lelki örökséggel is, amely Istenhez, az Örökkévaló Atyához vezet vissza. Így hát a földön minden személy szó szerint fivér és nővér Isten családjában.

Isten ezen egyetemes atyai mivoltának megértése és elfogadása révén képes minden emberi lény a legjobban értékelni Isten velük való törődését, és az egymáshoz való viszonyukat. Ez az élet és a szeretet üzenete, amely egyértelműen szembemegy minden faji vagy nyelvi alapú, gazdasági vagy politikai státuszon vagy kulturális jellemzőkön alapuló fojtogató hagyománnyal, mivel mindannyian azonos lelki származással rendelkezünk” (Az egyház elnökeinek tanításai: Howard W. Hunter [2015]. 128.).

- Mi jut eszetekbe, amikor Hunter elnök e szavait halljátok?

Adj pár percet a tanulóknak, hogy elolvashassák a Hélamán 6:1–8-at. Mutass rá, hogy az e versekben leírt állapotok körülbelül 50 évvel azután álltak fenn, hogy Móziás fiai a lámániták között szolgáltak missziót. Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el, milyen volt a nefita-lámánita viszony a missziók idején, és figyeljék meg, hogy miként változott ez a viszony 50 év alatt.

- Mi változott meg a nefiták és a lámániták közti viszonyban? Miért változott meg ez a viszony?
- Mit tanulhatunk az evangélium megosztásáról Móziás fiainak hozzáállásából és a missziók eredményeiből?

Alma 27:1–2, 20–24; 53:10–11, 13–17; 4 Nefi 1:1–3, 11–13, 15–18

Jézus Krisztus evangéliuma felülemelkedik az emberek közti különbségeken

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdésen, majd osszák meg a gondolataikat:

- Szerintetek minek köszönhető, hogy az egyházban a békesség és a szeretet lelkületében gyűlik össze ilyen sok eltérő háttérű ember? Mi egyesíti az egyháztagokat?

Oszd ketté az osztályt. Az egyik csoport tanulmányozza az Alma 27:1–2, 20–24-et, és keresse meg, mivel segítették a nefiták Anti-Nefi-Lehi népét. A másik csoport tanulmányozza az Alma 53:10–11, 13–17-et, és keresse meg, mit tett Anti-Nefi-Lehi népe (Ammon népe) a nefitákért. Elegendő idő eltelte után kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

- Szerintetek minek köszönhető, hogy ez a két csoport ilyen fokú szeretetet és törődést érzett egymás iránt? (A beszélgetés részeként segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Amikor az emberek befogadják Jézus Krisztus tanításait, egységessé válnak.**)

Mondd el, hogy gyönyörűen szemlélteti ezt a tantételt, ami a 4 Nefiben van feljegyezve. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 4 Nefi 1:1–2-t. Hangsúlyozd ki, hogy miután a Szabadító az amerikai földrészre látogatott, az összes nefita és

lámánita bűnbánatot tartott, megkeresztelkedett, elnyerte a Szentlelket és megtért az Úrhoz. Jelölj ki néhány tanulót, hogy keressenek olyan áldásokat a 4 Nefi 1:3, 11–13, 15–18-ban, amelyeket a nép akkor tapasztalt meg, amikor mindenki megtért az evangéliumhoz.

- Milyen szavak vagy kifejezések írják le az akkori embereket?
- Miért vezetett a Jézus Krisztus evangéliuma szerinti élet ezekhez az áldásokhoz?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 4 Nefi 1:17-et.

- Szerintetek mit jelent az, hogy nem voltak semmilyen „-iták”? (Az emberek többé nem különböztették meg magukat nefitákként és lámánitákként, illetve más megnevezésekkel. Legyőzték a köztük lévő különbségeket, és egységben és békességben éltek.)
- Láttátok-e már, hogy az evangélium elsimítja az eltérő háttérű emberek közti különbségeket?

Hogy a tanulók jobban megértsék, miként egyesíti az evangélium szerinti élet az eltérő háttérű embereket, oszd meg a következő idézetet Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„Mennyei Atyád kijelölte számodra, hogy egy meghatározott származásba szüless, melyből a faj, a kultúra és a hagyományok örökségét nyerted. E származás gazdag örökséget nyújthat, és nagyszerű okokat adhat az örvendezésre. Mégis, a te felelősséged eldönteni, van-e ennek az örökségnek olyan része, melyet el kell vetni azért, mert az az Úr boldogságterve ellen dolgozik. [...]

Tanúbizonyosságomat teszem, hogy el fogod mozdítani a boldogság útjában álló akadályokat, és nagyobb békességre lelsz, amikor elsődlegesen a Jézus Krisztus Egyházában való tagságodat teszed meg hűséged tárgyává, az Ő tanításait pedig életed alapjává. Ahol a családi vagy nemzeti hagyományok vagy szokások ellentétbe kerülnek Isten tanításaival, tedd félre őket! Ahol a hagyományok és szokások összhangban vannak az Ő tanításaival, ott azokat becsben kell tartani és követni kell, hogy megőrizd kultúrádat és örökségedet” (vö. Elmozdítani az akadályokat a boldogság útjából. *Liahóna*, 1998. júl. 97., 99.).

- Szerintetek miért tűnnek el az eltérő háttérű emberek közti különbségek, amikor ezek az emberek elsődlegesen Jézus Krisztus evangéliumát teszik meg hűségük tárgyává?
- Miként segített nektek abban, hogy a töletek eltérő háttérű egyháztaggokkal is egységet érezzetek az, hogy az egyház tagjai vagytok?

Zárásként tedd bizonyosságodat, hogy a Mormon könyve valós példákat tartalmaz arról, ahogy eltérő háttérű emberek Jézus Krisztus evangéliuma szerint éltek, és legyőzték a különbségeiket. Jézus Krisztus engesztelése és evangéliuma felülemelkedik a vallási, etnikai, kulturális, kor- és nembéli különbségeken, hogy egyesítse Isten gyermekeit.

Biztasd a tanulót, hogy gondolják át, miként segíthet nekik Jézus Krisztus evangéliuma leküzdeni az esetleges hamis hagyományokat vagy elképzeléseket,

melyeket a családtagjaik vagy barátaik révén sajátítottak el; vagy miként segíthet megoldani a valamelyik ismerősükkel fennálló nézeteltérésüket. Buzdítsd őket arra, hogy keressék annak módját, miként válhatnak egységesebbé a helyi gyülekezetük tagjaival.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 26:23–28, 33; Jákób 7:24; Énós 1:11, 20; Móziás 28:1–3; Alma 27:1–2, 20–24; 53:10–11, 13–17; Hélamán 6:1–8; 4 Nefi 1:1–3, 11–13, 15–18.
- Dallin H. Oaks: Minden embernek, mindenhol. *Liahóna*, 2006. máj. 77–80.

25. LECKE

Igazlelkűen élni a gonoszság napjaiban

Bevezetés

A Mormon könyve feljegyzi olyan egyének és társadalmak pusztulását, akik magukévá tették a gonoszságot, és engedték, hogy titkos összeesküvések jöjjenek létre. Ugyanakkor a Mormon könyve azt is tanítja, hogy gonosz

környezetben élve is élhetünk igaz életet. E leckében a tanulók arról fognak tanulni, mit tehetnek, hogy igazlelkűek maradjanak a mai világban.

Háttérolvasmányok

- Quentin L. Cook: Learatni az igazlelkűség jutalmát. *Liahóna*, 2015. júl. 33–39.
- Dennis B. Neuenschwander: Egy a sokaság között. *Liahóna*, 2008. máj. 101–103.

Javaslatok a tanításhoz

Alma 37:21–22, 25–27; Hélamán 6:20–26, 37–40; Ether 8:18–26

A titkos összeesküvések elpusztíthatják a szabadságjogokat és a társadalmakat

Írd fel a táblára az *ellenséges terület* kifejezést, és kérdezd meg a tanulókat, hogy mit jelent.

Tedd ki a következő idézetet Boyd K. Packer (1924–2015) elnöktől a Tizenkét Apostol Kvórumából, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„[T]i, fiatalok, ellenséges területen nevelkedtek. A szentírásokból tudjuk, hogy háború volt a mennyben, Lucifer fellázadt, és követőivel együtt »vetteték a földre« [Jelenések 12:9]. Eltökélte, hogy romba dönti Mennyei Atyánk tervét, és mindenki elméjét és tetteit irányítani akarja” (Tanács a fiataloknak. *Liahóna*, 2011. nov. 16.).

- Milyen értelemben hasonlít a mostani időkben élt élet ahhoz, mint ha ellenséges területen lennénk?

Mondd el, hogy ez a lecke meg fogja vizsgálni, hogyan jellemezte a Mormon könyve azt a gonosz környezetet, amelyben egyes igazlelkű személyek éltek. Kérd meg a tanulókat, hogy miközben olyan személyek példáját tanulmányozzák, akik hithűek maradtak az őket körülvevő gonoszság ellenére is, keressenek olyan tantételeket és tanokat, amelyeket ők is alkalmazhatnak.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy Moróni tanúja volt a teljes nefita civilizáció pusztulásának. Leírta mindazt a gonoszságot, amely mind a nefiták, mind a járediták pusztulását okozta. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 8:18 és 21-et, az osztály pedig keresse meg e pusztulás okát. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak.

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat és kérdéseket:

Alma 37:21–22, 25–27

Hélamán 6:20–26

Ether 8:18–26

Mik azok a titkos összeesküvések?

Mik a céljaik és a rendeltetésük?

Hogyan biztosítják a folyamatos fennmaradásukat?

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el a táblára írt szentírásrészek egyikét, és keressenek választ a felsorolt kérdésekre. Mondd el nekik, hogy nem minden rész ad választ mindhárom kérdésre, de keressenek annyi választ, amennyit csak tudnak. Elegendő idő eltelte után beszéljétek meg a felírt kérdéseket az osztállyal, majd beszéljétek meg a következőket:

- Az olvasottak alapján milyen következményekkel jár a titkos összeesküvések létének és virágzásának engedélyezése? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **A titkos összeesküvések elpusztíthatják a szabadságjogokat, a kormányokat és a társadalmakat.**)
- Szerintetek milyen titkos összeesküvésekre találunk példákat napjainkban?

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, tedd ki a következő idézeteket M. Russell Ballard eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, valamint Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel azokat:

„Napjaink titkos összeesküvései közé tartoznak a bűnbandák, kábítószerkartellek és az alvilági bűnszövetkezetek. A jelenkor titkos összeesküvései nagyjából ugyanúgy működnek, mint a Mormon könyve idejében a Gadianton rablók. [...] Céljaik közé tartozik, hogy »gyilkolhassanak, és fosztogathassanak, és lophassanak, és paráznaságokat és mindenféle gonoszságokat követhessenek el« [Hélamán 6:23]” (vö. M. Russell Ballard: Az igazság és a jó védelmében. *Liahóna*, 1998. jan. 39.).

„Bizonyoságot teszem, hogy társadalmunk minden rétegében rohamosan terjed a gonoszság. (Lásd T&Sz 1:14–16; 84:49–53.) Jobban szervezett, ravaszabbul álcázott és erőteljesebben népszerűsített, mint korábban bármikor. Virágoznak a hatalomra, haszonra és dicsőségre áhítozó titkos összeesküvések. [...] (Lásd Ether 8:18–25.)” (Ezra Taft Benson, "I Testify," *Ensign*, Nov. 1988, 87).

- Szerintetek miért foglalták bele feljegyzéseikbe a Mormon könyvbeli próféták a titkos összeesküvésekről szóló részeket?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Hélamán 6:20, 37–40-et, az osztályt pedig kövesse az olvasottakat, és figyelje meg, milyen éles különbségeket fedeznek fel a lámániták és a nefiták között. (*Megjegyzés: Az összehasonlítás és szembeállítás egy olyan szentírás-tanulmányozási készség, melyre ebben a leckében hangsúlyt fektethetsz [lásd *Az evangélium tanítása és tanulása: Kézikönyv ifjúsági és felsőfokú hitoktatók és vezetők számára* (2012). 22.]*)

- Mit tanulhatunk ezekből a versekből a gonoszság és a titkos összeesküvések kiirtásáról?

Alma 62:41; 4 Nefi 1:42; Mormon 1:13–17, 19; 2:8, 14–15, 18–19; 3:2–3, 12, 22; Moróni 9:6, 22, 25–26

Gonoszsággal körülvéve is igaznak maradni

Mondd el a tanulóknak, hogy Mormon próféta olyan környezetben született, ahol ezek a titkos összeesküvések egyre növekvő gonoszságot eredményeztek. Kérd meg őket, hogy tanulmányozzák a következő szentírásrészeket, és keressék, illetve jelöljék meg benne Mormon környezetének leírásait: Mormon 1:13–14, 16–17, 19; 2:8, 14–15, 18. Kérd meg a tanulókat, hogy mondják el, mit találtak, azután tedd fel a kérdést:

- Milyen aggodalmaitok lennének, ha egy ilyen környezetben kellene élnetek?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Mormon 1:15 és 2:19-et.

- Mit tanulhatunk Mormon példájából a gonosz időkben? (Miközben a tanulók válaszolnak, írd fel a táblára ezt az igazságot: **Akkor is élhetünk igazlelkűen, ha gonoszság vesz minket körül.**)

Adj időt a tanulóknak, hogy elolvashassák a Mormon 3:2–3, 12, 22-t, és megnézhessek, hogy mit deríthetnek még ki arról, hogyan volt képes Mormon igazlelkűen élni a gonoszság idején. Miután a tanulók elmondták, mit derítettek ki Mormonnól, tedd fel a következő kérdéseket:

- Kik azok a Mormon könyvében, akik még példát mutatnak az igazlelkű életre, miközben gonoszság veszi őket körül? (A válaszok között lehet Ether, Moróni, Ábis, valamint mindazok, akik hittek Krisztus küszöbön álló születésében, amint azt a 3 Nefi 1 feljegyezi.)
- Milyen kihívásokkal szembesülünk, amikor igyekszünk igazlelkűen élni egy gonosz világban?

Emlékeztess a tanulókat, hogy Mormon fia, Moróni is ugyanekkor, a széles körben elterjedt gonoszság idején élt. Halála előtt Mormon megírta azt a levelet Moróninak, amelyet a Moróni 9 tartalmaz. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 9:6, 22, 25–26-ot, az osztály pedig gondolja át, hogyan segíthet nekünk Mormon e versekben található tanácsa abban, hogy igazlelkűen éljünk egy gonosz világban.

- Mit tanulhatunk ezekből a versekből, ami segíteni fog nekünk igazlelkűen élni a mai világban? (Segíts a tanulóknak megérteni a következő tantételt: **Ha van hitünk Krisztusban és az Ő engesztelésében, akkor lesz erőnk ahhoz, hogy igazlelkűen éljünk a minket körülvevő gonoszság ellenére is.**)

- Milyen példákat láttatok már arra, hogy valaki napjaink gonoszságának közepette is igazlelkűen él?
- Hogyan segített nektek felülemelkedni a gonosz vagy nehéz körülményeken az, amikor Jézus Krisztusra és az Ő engesztelésére összpontosítottatok?

Hogy segíts a tanulóknak átgondolni, mit tehetnének még annak érdekében, hogy szilárdan álljanak a hitben és az igazlelkűségben, oszd meg a következő idézetet Virginia U. Jensen nőtestvértől, a Segítőegylet általános elnökségének egykori tanácsosától:

„Hogy mi magunk továbbra is megtartsuk a saját hadállásainkat, és hogy segítsünk másoknak is megtartani az övéket, a visszaállított evangélium üzenete szilárdan el kell hogy legyen ültetve szívünkben, és tanítani kell azt az otthonunkban. [...] Tanítsátok meg szeretteiteknek, hogyan használják a menny hatalmait böjt és ima által. Tanítsátok meg nekik, hogy a sabbat megszentelése szigetelést nyújt nekik a világ ellen. Tanítsátok meg nekik, hogy legyenek engedelmesek. Tanítsátok arra őket, hogy Isten jóváhagyását keressék, ne az emberekét. Tanítsátok meg nekik, hogy egyedül a Szabadító iránti szereteten és az Ő követésén, valamint a szent szövetségek és parancsolatok megkötésén és betartásán keresztül vezet vissza az út mennyei otthonunkba. Az evangélium igazságai és a szabadítás tervének ismerete jelentik azokat a fegyvereket, melyeket a családtagjaitok felhasználhatnak Sátán gonosz erőinek legyőzéséhez” (vö. Tartsátok a pozíciókat! *Liahóna*, 2002. jan. 111.).

- Mi adott nektek elszántságot és erőt ahhoz, hogy az egyre gonoszabb világban is engedelmeskedjete az Úrnak?

Mondd el, hogy az Alma könyvében feljegyzett, hosszasan elhúzódó nefita-lámánita háború során az embereknek ellen kellett állniuk a gonosz erőinek, hogy megóvják az életüket. Az osztály tanulmányozza az Alma 62:41-et, és figyeljék meg, mennyire élesen eltért egymástól egyes emberek reagálása a veszedelemre és a gonoszságra. A tanulók mondják el, hogy mit találtak, ami segíthet nekik igazlelkűen élni egy gonosz világban.

Kérj meg egy tanulót, hogy ehhez a részhez kapcsolódóan olvassa fel a következő idézetet James E. Faust elnöktől (1920–2007) az Első Elnökségből:

„Egy egyre igazságtalanabb világban a túléléshez, sőt a boldogság és öröm megelégséhez – bármi történjék is – egyértelműen az Úr mellett kell állást foglalnunk. Minden nap minden órájában meg kell próbálnunk hűségessé lenni, hogy az Úrba vetett bizodalunk alapja soha ne rendüljön meg. [...]”

Nem az a lényeg, hogy mi történik velünk, hanem az, hogy hogyan kezeljük azt, ami történik. Ez Almatól juttat eszembe pár sort. Egy hosszú háború miatt »sokan makacsak lettek«, miközben »megpróbáltatásaik miatt sokan béketűrőek lettek« [Alma 62:41]. Ugyanaz a körülmény ellentétes reakciókat szült. [...] Mindannyiunknak szüksége van a hit tárházára, hogy segítsen felülkerekedni a gondokon, amelyek e halandó próbatétel részei” (vö. Mi mellett foglaljak állást? *Liahóna*, 2004. nov. 18, 20.).

Adj a tanulóknak pár percet, hogy leírják a következő kérdésre adott válaszukat:

- Milyen elhatározásokat tettetek annak érdekében, hogy „egyértelműen az Úr mellett” álljatok?

Ezután buzdítsd a tanulókat, hogy gondolkozzanak el a következő kérdéseken:

- A Lélek milyen késztetéseit éreztétek azzal kapcsolatosan, hogy mi módon lehetek még elkötelezettebbek az Úr mellett?
- Mit tehettek, hogy segítsetek családtagjaitoknak még elkötelezettebbnek lenni az Úr mellett?

Tedd bizonyoságotat, hogy amint kitartunk a hitben, az Úr megáld bennünket, és segít igazlelkűen élni a gonoszság közepette is.

Tanulói olvasmányok

- Alma 37:21–22, 25–27; 62:41; Hélamán 6:20–26, 37–40; 4 Nefi 1:42; Mormon 1:13–17, 19; 2:8, 14–15, 18–19; 3:2–3, 12, 22; Ether 8:18–26; Moróni 9:6, 22, 25–26.
- Quentin L. Cook: Learatni az igazlelkűség jutalmát. *Liahóna*, 2015. júl. 33–39.

26. LECKE

A hit próbatétele után

Bevezetés

E leckében a tanulók megtanulják a Mormon könyvéből, hogy a Jézus Krisztusba vetett hitünk teszi lehetővé, hogy Isten csodákat tegyen a javunkra. A hit gyakorlása arra is fel tud készíteni bennünket, hogy befogadjuk az igazságról tett lelki tanúbizonyságokat.

Háttérolvasmányok

- Robert D. Hales: Isten, a mi Mennyei Atyánk és az Ő Fia, Jézus Krisztus megismerésére törekedve. *Liahóna*, 2009. nov. 29–32.
- David A. Bednar: Kérjétek hittel! *Liahóna*, 2008. máj. 94–97.
- Neil L. Andersen: Eleget tudsz. *Liahóna*, 2008. nov. 13–14.

Javaslatok a tanításhoz

2 Nefi 27:23; 3 Nefi 17:5–9, 20–24; Mormon 9:9, 18–20

A hit megelőzi a csodákat

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg néhány példát a szentírásokból arra, amikor Isten csodákat tett a gyermekei javára, az Őbelé vetett hitüknek megfelelően. (Megemlíthetik többek között azt, amikor Jézus betegeket gyógyított és feltámasztotta a halottakat, amikor Mózes kettéválasztotta a Vörös-tengert, vagy amikor Krisztus megérintette a járedita bárkák bevilágítására szánt köveket.)

- Mi tudnátok mondani annak, aki nem hiszi, hogy Isten napjainkban is tesz csodákat?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 2 Nefi 27:23-at, egy másik tanuló pedig olvassa fel a Mormon 9:9, 18–20-at. Az osztály figyelje meg, hogy miért történnek ma is csodák.

- A felolvasott versek szerint miért lehetünk biztosak abban, hogy a mai világban is történnek csodák? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tant: **Mivel Isten ugyanaz tegnap, ma és mindörökké, továbbra is tesz csodákat az Ő gyermekei hitének megfelelően.**)
- Szerintetek miért követeli meg tőlünk az Úr, hogy hitünk legyen, mielőtt csodákat tenne?

A hit és a csodák közti szentírásbeli kapcsolat szemléltetése érdekében kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a 3 Nefi 17:5–9-et, az osztály pedig figyelje meg, hogy mit nevezett meg a feltámasztott Krisztus elégséges feltételként, mielőtt csodákat tett a népért.

- A 8. vers szerint mi tette lehetővé a Szabadítónak, hogy a betegeket és a nyomorultakat meggyógyítsa?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a 3 Nefi 17:20–24-et.

- Milyen egyéb szent élményeket tapasztaltak meg az emberek a hitüknek köszönhetően?
- Miként növelheti Krisztus ama hajlandósága, hogy megtegye ezeket a csodákat, az abba vetett hitünket, hogy Ő képes használni a hatalmát a szükségleteinkben való megsegítésünkre?

Az egyik tanuló olvassa fel a következő idézetet Sydney S. Reynolds nőtestvértől, az Elemi általános elnökségének egykori tanácsosától:

„E »hatalmas csodákkal« egyenlő fontossággal bírnak azok a kisebb, »személyes csodák«, amelyek arra tanítanak mindannyiunkat, hogy higgyünk az Úrban. Akkor kapjuk ezeket, amikor életünkben felismerjük a Lélek késztetéseit és hallgatunk rájuk. [...]

Hiszem, hogy mindannyian tanúskodhatunk ezekről a kis csodákról. Ismerünk gyerekeket, akik segítségért imádkoznak, hogy megtaláljanak valamit, ami elveszett, és meg is találják. Ismerünk fiatalokat, akik összeszedik a bátorságukat, hogy Isten tanújaként álljanak, és érzik az Ő támogató kezét. Ismerünk barátokat, akik az utolsó pénzükből befizetik a tizedüket, aztán egy csoda folytán ki tudják fizetni a tandíjukat vagy a lakbérüket, vagy valahogy élelemhez jutnak a családjuk számára. Mesélhetünk megválaszolt imák és olyan papsági áldások élményeiről, amelyek bátorságot adtak, vigaszt nyújtottak vagy helyreállították az egészséget. Ezek a mindennapos csodák megismertetik velünk az Úr kezét az életünkben” (vö. A csodák Istene. *Liahóna*, 2001. júl. 12–13.).

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak olyan alkalmakra, amikor ők vagy egy ismerősük megtapasztalták életükben Isten csodáit. Kérj meg tanulókat, hogy meséljenek olyan élményeikről – amennyiben azok nem túl szentek vagy személyesek –, amelyek megerősítették számukra, hogy Isten még mindig a csodák Istene.

Ether 3:6–13, 17–20; 4:13–15; 12:6–7, 12, 19, 31

A hit gyakorlása felkészít bennünket, hogy befogadjuk a lelki tanúbizonyságokat

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan evangéliumi igazságra, amellyel kapcsolatban lelki tanúságot vagy erősebb bizonyosságot szeretnének kapni.

Magyarázd el, hogy egyesek úgy döntenek, hogy nem hisznek egy-egy evangéliumi tanban, vagy nem élnek annak megfelelően, amíg nem látnak bizonyítékot rá, hogy az igaz.

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban az Ether 12:6-ot, és figyeljék meg, mit tanít ez a vers a lelki tanúbizonyság elnyerésének folyamatáról.

- Milyen tantételt tanulhatunk az Ether 12:6-ból a lelki tanúbizonyság elnyeréséről? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Mielőtt lelki tanúbizonyság kaphatunk, először hitet kell gyakorolnunk Jézus Krisztusban.**)
- Szerintetek mit jelent a „hitetek próbatétele” kifejezés?

Mondd el, hogy a hit próbatétele nem mindig jelenti valamilyen nehézség megtapasztalását. Tedd ki a következő idézeteket Moróni Ether 12:6-ban található tanácsát illetően Richard G. Scott eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából és

Bonnie L. Oscarson nőtestvértől a Fiala Nők általános elnökétől. Kérj meg egy tanulóat, hogy olvassa fel ezeket:

„Ha alkalmaztátok ezt a Moróni által tanított tantételt, akkor megtanulhatjátok eredményesebben gyakorolni a hitet: »...*hitetek próbatétele* előtt nem kaptok tanúbizonytságot« [Ether 12:6; kiemelés hozzáadva]. Így tehát minden alkalommal, amikor *próba* teszitek a *hiteteket*, azaz érdemesen cselekedtek egy-egy benyomás szerint, elnyeritek a Lélek megerősítő tanúságát” (vö. Richard G. Scott: A hit támogató ereje a bizonytalanság és próbatétel idején.

Liahóna, 2003. máj. 76.).

„Mai világunkban, amelyben alapelvárás a vágyak azonnali kielégítése, gyakorta vagyunk hibásak abban, hogy jutalmat várunk anélkül, hogy megdolgoznánk érte. Úgy hiszem, Moróni azt üzeni itt nekünk, hogy először el kell végeznünk a munkát és hitet kell gyakorolnunk az evangélium követése által, és majd azután fogjuk elnyerni a bizonytságot, hogy igaz. A valódi megtérés akkor következik be, amikor továbbra is azon tanok szerint cselekszünk, amelyekről tudjuk, hogy

igazak, és betartjuk a parancsolatokat, napról napra és hónapról hónapra” (Bonnie L. Oscarson: *Térjete meg!* *Liahóna*, 2013. nov. 77.).

- Miben különbözik az igazságról való tanúbizonytságot elnyerésének Scott elder és Oscarson nőtestvér által kifejtett megközelítése azok megközelítésétől, akik bizonytságot akarnak, mielőtt hinnének vagy cselekednének?
- Mikor és hogyan tapasztaltátok már meg, hogy ez a tantétel igaz?

Kérj meg néhány tanulóat, hogy egymást váltva olvassák fel az Ether 12:7, 12, 19 és 31-et. Biztasd az osztályt, hogy figyeljék meg az „amíg nem hittek benne”, az „amíg nem volt hitük”, és ezekhez hasonló kifejezések előfordulását e versekben (javasolható, hogy a tanulók jelöljék meg ezeket a kifejezéseket a szentírásukban).

- E versek szerint milyen áldásokat adott az Úr ezeknek az embereknek, miután hitet gyakoroltak? Milyen lelki tanúbizonytságot kaptatok eddig az igazságról a hiteteknek köszönhetően?

Tedd bizonytságot, hogy a csodákhoz nagyon hasonlóan a lelki tanúbizonytságot sem jönnek addig, amíg nem gyakoroltunk hitet. Ennek kihangsúlyozása érdekében megoszthatod a következő idézetet Boyd K. Packer elnöktől (1924–2015) a Tizenkét Apostol Kóvrumából:

„A lelki tudásra való törekvésben valahol ott van az a bizonyos »vak hit«, ahogyan azt a filozófusok nevezik. Vagyis az a pillanat, amikor eljutottatok a világosság pereméhez, és a sötétségbe lépve felfedezitek, hogy az út mindig csak egy-két lépésnyire van megvilágítva előttetek” (vö. A lelki tudásra való törekvés. *Liahóna*, 2007. jan. 18.).

Kérj meg egy tanulót, hogy mondja el, milyen kihívásokkal szembesült Járed fivére, amikor azokat a bárkákat építette, amelyek a családját a megígért földre voltak hivatottak szállítani; a tanuló összegezze, hogy mit tett Járed fivére a nehézségek megoldása érdekében (lásd Ether 2:16–25; 3:1–5).

- Miként gyakorolt hitet Járed fivére Jézus Krisztusban?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Ether 3:6–13, 17–20-at.

- Hogyan áldotta meg az Úr Járed fivérét annak hite miatt?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából, az osztály pedig keresse meg, mik jellemezték Járed fivérének hitét:

„A megerőltető hit, a hegyeket mozgató hit, a Járed fivéréhez hasonló hit *megelőzi* a csodát és a tudást. Hinnie kellett, *mielőtt* Isten szólt hozzá. Cselekednie kellett, *mielőtt* nyilvánvaló lett volna, hogy képes a tettet végrehajtani. Már azelőtt el kellett köteleznie magát a teljes élmény mellett, hogy annak akár a legelső részlete is beteljesült volna. A hit feltétel nélküli – és megelőlegezett – beleegyezés minden olyan feltételbe, melyet Isten a közeli és a távoli jövőben megkövetelhet” (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 18–19).

- Hogyan foglalnátok össze Holland elder szavait Járed fivérének hitéről?
- Milyen példákat tudtok mondani olyan cselekedetekre, amelyeket megtehetünk annak érdekében, hogy megmutassuk az Úrba vetett hitünket?

Adj a tanulóknak egy percet, hogy átnézzék az Ether 4:13–15-öt, és megfogalmazzák, mit mondott Moróni, mit kell tennünk annak érdekében, hogy tudást és megnyilatkozásokat kapjunk a Lélektől.

- Szerintetek mit jelent, hogy „letéptek majd a hitetlenségnek... fátylát”? Miként kapcsolódik ennek megtétele a hit gyakorlásának folyamatához? (Esetleg segíthet, ha elmagyarázod, hogy a *fátyol* egy kisebb vagy nagyobb szövet, amely rendszerint eltakar vagy elrejt valamit.)
- Minek a megtételét tanácsolta nekünk Moróni annak érdekében, hogy letépjük a hitetlenség fátylát?

Tedd ki a következő idézetet Joseph Smith prófétától (1805–1844), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Isten semmi olyat nem nyilatkoztatott ki Josephnek, amit Ő ne tudatna a Tizenkettekkel, és még a legkisebb szent is megtudhat mindent, amint képes azokat elviselni, mert el kell, hogy jöjjön az a nap, amikor senkinek nem kell azt mondania a szomszédjának: Ismerd meg az Urat; mert mindannyian ismerni fogják Őt... a kicsinytől a nagyig [lásd Jeremiás 31:34]” (vő. *Az egyház elnökeinek tanításai: Joseph Smith* [2007]. 282.).

- Hogyan segít nektek Joseph Smith próféta ezen kijelentése megérteni azt a bennetek rejlő lehetőséget, hogy kinyilatkoztatásban részesüljeteK?

Kérd fel a tanulókat, gondolkodjanak el azon, hogy a hitük milyen próbatételeivel néznek éppen szembe, és kérd meg őket, hogy fontolják meg, mit tehetnek, hogy megerősítsék és gyakorolják a hitüket. Oszd meg bizonyságodat arról, hogy Isten folytonos tanúbizonytságot ad az igazságról az Ő hű követőinek, amikor azok hitet gyakorolnak.

Tanulói olvasmányok

- 2 Nefi 27:23; 3 Nefi 17:5–9, 20–24; Mormon 9:9, 18–20; Ether 3:6–13, 17–20; 4:13–15; 12:6–7, 12, 19, 31.
- David A. Bednar: KérjeteK hittel! *Liahóna*, 2008. máj. 94–97.

27. LECKE

Hit, remény és jószívűség

Bevezetés

A hit, a remény és a jószívűség tulajdonságai mindazok számára szükségesek, akik Mennyei Atyánkkal kívánnak élni. E tulajdonságok ajándékok Istentől, amelyeket azok kapják

meg, akik Jézus Krisztus példájának követése révén törekednek rájuk.

Háttérolvasmányok

- Dieter F. Uchtdorf: A remény végtelen hatalma. *Liahóna*, 2008. nov. 21–24.
- Richard G. Scott: A hit és a jellem átformáló ereje. *Liahóna*, 2010. nov. 43–46.

Javaslatok a tanításhoz

Ether 12:28; Moróni 10:18–21

A hit, a remény és a jószívűség alapvető a szabaduláshoz

Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzenek meg gyorsan olyan tulajdonságokat, amelyekre szerintük fontos szert tenni a halandóságban. Azután kérd őket, hogy válasszák ki a megnevezett tulajdonságok közül azokat, amelyek szerintük a leginkább létfontosságúak Isten királyságának megörökléséhez.

Emlékeztessd a tanulókat, hogy amikor Moróni munkája az aranylemezeken a befejezéséhez közeledett, zárásként írt néhány intelmet azoknak, akik egy nap majd olvassák a feljegyzést. Tanácsai között kiemelt három olyan tulajdonságot, amelyek alapvető fontosságúak a szabadulásunkhoz. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:18–21-et, és kérd meg az osztályt, hogy nevezzék meg ezt a három tulajdonságot.

- Szerintetek miért ennyire alapvető fontosságúak a szabadulásunkhoz a hit, a remény és a jószívűség tulajdonságai?

Hogy segíts a tanulóknak megválaszolni ezt a kérdést, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel az Ether 12:28-at, a többiek pedig fogalmazzák meg az e versben tanított tant.

- Milyen tant tartalmaz ez a vers? (A tanulók fogalmazzák meg a következőket: **A hit, a remény és a jószívűség kifejtése közelebb visz minket Jézus Krisztushoz.**)

Kérd meg a tanulókat, hogy keressenek olyan tantételeket és tanokat ezen az órán, melyek segíthetnek nekik még teljesebben megérteni és kifejleszteni e tulajdonságokat.

Alma 32:26–29, 37–41; Moróni 7:21, 25–28, 33

A hit segít nekünk minden jó dolgot megragadni

Írd fel a táblára: *Növelni a Jézus Krisztusba vetett hitünket.*

Emlékeztess a tanulókat, hogy Alma próféta a növekvő mag hasonlatán keresztül tanította a zoramitákat arról, hogyan lehet kifejleszteni a Jézus Krisztusba vetett hitet. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 32:26–29-et. Biztasd a tanulókat, hogy találják meg azokat a kifejezéseket, amelyek a hitünk növelését segítő cselekedetekre utalnak.

Kérj meg néhány tanulót, hogy osszák meg a talált kifejezéseket, és magyarázzák el, mit tanít az adott kifejezés arról, hogyan növelhetjük a hitünket. Amikor a tanulók megtalálnak egy-egy kifejezést, érdemes lehet felírnod azokat a táblára, a cím alá. A kifejezések között ott lehetnek a következők: *felébrednétek és felserkentenétek a képességeiteket; kísérletet tennétek a szavaimmal; vágyjatok arra, hogy higgyetek; ha helyet adtok, hogy a magot [az igét] el lehessen ültetni a szívetekben.* Szükség esetén magyarázd el, hogy *felserkenteni* annyit tesz, mint fokozni, feléleszteni vagy felélénkíteni.

- Szerintetek a 29. versben miért tanította azt Alma, hogy a hitünk e kísérlet elvégzése után sem lesz még tökéletes?
- Szerintetek mire van még szükség a hitünk tökéletesítéséhez?

Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel az Alma 32:37–41-et, az osztály pedig keresse meg benne, hogy mit kell tennünk az örök élet elnyeréséhez szükséges hit kifejlesztéséhez.

- Milyen tantételt tanított Alma ezekben a versekben, hogyan folytathatjuk hitünk erősítését? (A tanulók fogalmazzák meg a következő tantételt: **Ha szorgalmasan tápláljuk szívünkben Isten igéjét, a Jézus Krisztusba vetett hitünk növekedni fog.** Írd fel ezt az igazságot a táblára.)
- Szerintetek mit jelent szorgalmasan táplálni az igét? Miket tehetünk következetesen annak érdekében, hogy tápláljuk Isten igéjét, és segítsünk a hitnek mélyen gyökeret verni a szívünkben?

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni, miként táplálhatják Isten igéjét, tedd ki a következő idézetet Henry B. Eyring elnöktől az Első Elnökségből, és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel, miközben a többiek azt figyelik, hogy mik a hitünk táplálásának kulcsai:

„Akármennyi hittel is rendelkezünk most az Istennek való engedelmisségben, folyamatosan meg kell azt erősítenünk, és állandóan naprakészen kell tartanunk. Ezt megtehetjük azáltal, hogy már most elhatározzuk, hogy hamarabb engedelmeskedünk, és elkötelezettebbek leszünk a kitartásban. A korai kezdés és a kitartás elsajátítása a lelki felkészülés kulcsa. [...]

Idővel és napi döntéseink által építjük hitünket ahhoz, hogy átmenjünk az engedelmisség próbáján. Már most eldönthetjük, hogy azonnal engedelmeskedünk mindannak, amit az Úr kér tőlünk. Azt is elhatározhatjuk, hogy kitartóak leszünk az engedelmisség legapróbb próbáiban is, melyek felépítik hitünket, hogy átsegítsenek a nagyobb próbákon, melyek bizonyosan jönni fognak” (vö. Lelki felkészültség: Kezdd el korán és légy kitartó! *Liahóna*, 2005. nov. 38, 40.).

- Mit mondott Eyring elnök, mit kell tennünk ahhoz, hogy erősítsük, vagyis tápláljuk a hitünket?
- Szerintetek miért ennyire létfontosságú az Őbelé vetett hitünk és bizalmunk építéséhez az Isten igéjének való kitartó és mindennapi engedelmeskedés?

Kérj fel néhány tanulót, hogy mondják el, hogyan befolyásolta a Jézus Krisztusba vetett hitüket az Alma által tanított tantételek követése.

Mondd el nekik, hogy Mormon próféta bizonyosságot tett a Jézus Krisztusba vetett hit örökkévaló fontosságáról. Kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel Mormon tanúbizonyosságát a Moróni 7:21, 25–28, 33-ból, miközben az osztály azon gondolkodik, hogy mit tehetnek az Úrba vetett hitük növeléséért, és azért, hogy megragadják a Mormon által említett áldásokat.

Ether 12:4, 8–9; Moróni 7:40–42

A remény a lélek horgonya

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 12:8–9-et, egy másikat pedig arra, hogy olvassa fel a Moróni 7:40–42-t. Kérd meg a tanulókat, hogy nevezzék meg azt a tulajdonságot, amelyet a hit fejlesztése révén érhetünk el.

- E versek szerint milyen tulajdonságra tehetünk szert a hitünknek köszönhetően?

Olvasd fel a következő két kijelentést, és kérd meg a tanulókat, hogy fogalmazzák meg a kettő közti különbséget: (1) Remélem, hogy ma nem fog esni. (2) Remélem, hogy ha bűnbánatot tartok, Jézus Krisztus engesztelése által megbocsátást nyerek.

- Miben különbözik e két reményteli kijelentés? (Az első egy bizonytalan óhaj, és olyasmire irányul, ami független az illető akaratától, míg a második egy tettekre sarkalló bizalom kifejezése.)

Hogy segíts a tanulóknak megérteni a remény szót, ahogyan az a szentírásokban használatos, kérd meg egyiküket, hogy olvassa fel a következő idézetet Dieter F. Uchtdorf elnöktől az Első Elnökségből:

„A remény... tartós bizalom abban, hogy az Úr beteljesíti a nekünk tett ígéretét. Bizalom abban, hogy ha most Isten törvényei és az Ő prófétáinak szavai szerint élünk, úgy a jövőben el fogjuk nyerni a kívánt áldásokat. Azt jelenti, hogy hisszük és elvárjuk, hogy imáinkra választ kapunk. Magabiztosságban, derűlátásban, lelkesedésben és türelmes kitartásban nyilvánul meg” (vö. A remény végtelen hatalma. *Liahóna*, 2008. nov. 22.).

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:41-et, és keressék meg benne, hogy miben fogunk reménykedni, amikor kifejlesztjük a Krisztusba vetett hitet.

- Milyen tantételt tanított Mormon ebben a versben a reményről? (A tanulók fogalmazzák meg a következőket: **Amint kifejlesztjük a Jézus Krisztusba vetett hitet, szert teszünk arra a reményre, hogy az Ő engesztelése által örök életre támadhatunk fel.**)

- Szerintetek miért van ilyen szoros összefüggés a Jézus Krisztusba vetett hit és a remény között?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 12:4-et, az osztály pedig figyelje meg, mit mondott Moróni a reményről.

- Mit tanít nekünk a Moróni által említett horgony a reményről? Hogyan hasonlítható a hit nélküli ember a horgony nélküli hajóhoz?

Kérj fel néhány tanulót, hogy tegyenek bizonyosságot arról a reményről, melyet a Jézus Krisztusba vetett hitnek köszönhetően tapasztaltak meg.

Ether 12:33–34; Moróni 7:43–48

A jószívűség Krisztus tiszta szeretete

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:43–44-et, a többiek pedig találják meg azt a tulajdonságot, amelyről Mormon kijelentette, hogy ki kell fejlesztenünk a hit és a remény után.

Tedd ki a következő idézetet Ezra Taft Benson elnöktől (1899–1994), és kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel:

„Ha igazán arra törekszünk, hogy hasonlóbakká váljunk a Szabadítónkhoz és Mesterünkhöz, akkor legfőbb célkitűzésünk az legyen, hogy megtanuljunk úgy szeretni, ahogyan Ő szeret. Mormon úgy fogalmazott, hogy a jószívűség »a legnagyobb mindenek között« (Moró. 7:46)” (“Godly Characteristics of the Master,” *Ensign*, Nov. 1986, 47).

Annak további megvilágítására, hogy miért ilyen fontos tulajdonság a jószívűség, melyre törekedni kell, kérj meg néhány tanulót, hogy egymást váltva olvassák fel a Moróni 7:45–47-et. Mutass rá, hogy e versek úgy segítenek megértenünk a jószívűséget, hogy felsorolják, mi a jószívűség és mi nem az.

- Milyen szavak és kifejezések jelzik ezekben a versekben a jószívűség fontosságát?
- Milyen gondolatokat vagy meglátásokat osztanátok meg a jószívűség ama jellemzőivel kapcsolatban, amelyeket a 45. vers sorol fel?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:48-at.

- Mit tanácsolt Mormon, mit tegyünk, amikor a jószívűség ajándékára törekszünk? (Segíts a tanulóknak megfogalmazni a következő tantételt: **Ha szívünk erejével imádkozunk, és követjük Jézus Krisztust, akkor eltölthet minket a jószívűség.**)
- Miként segít Jézus Krisztus jobb követőivé válnunk, ha a jószívűség ajándékára törekszünk?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel az Ether 12:33–34-et, az osztály pedig figyelje meg, milyen összefüggés van a jószívűség és Jézus Krisztus engesztelése között.

- Mi a kapcsolat a jószívűség és az engesztelés között?

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a következő idézetet Jeffrey R. Holland eldertől a Tizenkét Apostol Kvórumából:

„»Krisztus tiszta szeretet[ének]«... átfogóbb meghatározása nem az, amit keresztényekként megpróbálunk mások iránt – nagyrészt sikertelenül – tanúsítani, hanem inkább az, amit Krisztus maradéktalanul sikeresen tanúsított irántunk. Az *igazi* jószívűség csak egyszer fordult elő. Tökéletesen és tisztán mutatkozik meg Krisztus irántunk való hibátlan, legfőbb és engesztelő szeretetében. [...] Krisztus irántunk való szeretete az, amely »minden dologt elbír, minden dologban hisz, minden dolgot remél és minden dolgot elvisel«. Úgy van, ahogyan Krisztusban megmutatkozik, hogy »a jószívűség soha el nem múlik«. Ez az a jószívűség – az irántunk való tiszta szeretete –, amely nélkül semmik lennénk, reménytelenek, minden férfi és nő között a legnyomorultabbak. Valóban, akik úgy találtatnak, hogy az utolsó napon birtokában vannak szeretete áldásainak – az engesztelésnek, a feltámadásnak, az örök életnek, az örök ígéretnek –, bizonyosan jó dolguk lesz azoknak” (*Christ and the New Covenant* [1997], 336).

- Hogyan segít nektek Holland elder megérteni, miért van az, hogy „a jószívűség soha el nem múlik”, és miért ez a „legnagyobb” az összes lelki ajándék közül?
- Mit tehetnétek, hogy megosszátok másokkal Jézus Krisztus ama tiszta szeretetét, amelyből Ő oly bőségesen részesített benneteket?

Kérd meg a tanulókat, hogy nézzék át a Moróni 7:45-öt, majd pedig tűzzenek ki egy olyan célt, hogy a jószívűség egyik jellemzőjének kifejlesztéséért fognak imádkozni és azon munkálkodni. Tégy bizonyosságot arról az isteni segítségről, melyet akkor kaptál, amikor magad is a jószívűség kifejlesztésén dolgoztál.

Tanulói olvasmányok

- Alma 32:26–29, 37–41; Ether 12:4, 8–9, 28, 33–34; Moróni 7:21, 25–28, 33, 40–48; 10:18–21.
- Dieter F. Uchtdorf: A remény végtelen hatalma. *Liahóna*, 2008. nov. 21–24.

28. LECKE

Jöjjetek Krisztushoz!

Bevezetés

A Mormon könyve egyik központi célja, hogy minden embert hívjon: „jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletessé” (Moróni 10:32). Amikor hitet gyakorolunk, és „minden jó dolgot megragad[unk]”, akkor Krisztus gyermekeivé

válhatunk (lásd Moróni 7:19). A lecke végén a tanulóknak lehetőségük lesz bizonyosságot tenni arról, hogyan segített nekik a Mormon könyve Krisztushoz jönni.

Háttérolvasmányok

- Jeffrey R. Holland: Biztonság a lélek számára. *Liahóna*, 2009. nov. 88–90.
- Krisztus-központú élet. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* [2014]. 24. fejezet, 315–326.

Javaslatok a tanításhoz

1 Nefi 6:4; Jákób 1:7; Omni 1:26; 3 Nefi 9:13–14; Moróni 10:30, 32–33

A Mormon könyve hív bennünket, hogy jöjjünk Jézus Krisztushoz

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor arra kértek valakit, hogy olvassa el a Mormon könyvét.

- Miért kértétek azt az embert, hogy olvassa el a Mormon könyvét?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolják át, miért tanulmányozzák a Mormon könyvét. Magyarázd el, hogy bár sok jó oka lehet a Mormon könyve olvasásának és tanulmányozásának, maga a könyv egy újra és újra ismétlődő üzenetet is tartalmaz az egyik legfontosabb célját illetően.

Írd fel a táblára az alábbi szentírásutalásokat:

1 Nefi 6:4

Jákób 1:7

Omni 1:26

3 Nefi 9:13–14

Moróni 10:30

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a kijelölt részeket, és keressenek egy, a Mormon könyvében található ismétlődő témát. (Javasolhatod, hogy a tanulók készítsenek kereszttulalásokat ezekhez a részekhez a szentírásukban.)

- Mi az az ismétlődő, Mormon könyvével kapcsolatos téma, amely ezekben a versekben található?
- Mit jelent Krisztushoz jönni?

- Mit tanítanak ezek a versek: mit kell tennünk, hogy Krisztushoz jöjjünk? (A válaszok között legyenek ott a következők: „ajánljátok fel neki teljes lelketeket, felajánlasként”, böjtöljétek, imádkozzatok, tartsatok ki mindvégig, tartsatok bűnbánatot, térjétek meg, valamint „ragadjatok meg minden jó ajándékot”.)
- Mit jelent számotokra az „ajánljátok fel neki teljes lelketeket, felajánlasként” kijelentés?

Hogy segíts a tanulóknak jobban megérteni a Krisztushoz való jövetel jelentését, tedd ki és beszéljétek meg a következő idézetet Richard G. Scott eldertől (1928–2015) a Tizenkét Apostol Kvórumából, valamint Dennis B. Neuenschwander eldertől a Hetvenektől:

„Amikor következetesen imádkozunk reggel és este is, naponta tanulmányozzuk a szentírásainkat, hetente tartunk családi estet, és rendszeresen ellátogatunk a templomba, akkor aktívan válaszolunk az Ő hívására, hogy jöjjünk Őhöz” (Richard G. Scott: A hit gyakorlása legyen elsődleges fontosságú. *Liahóna*, 2014. nov. 94.).

„Tanúbizonyosságomat teszem, hogy Krisztushoz jöhetünk, és tökéletessé válhatunk Őbenne azon szent szertartásokban való érdemes részvétel által, melyeket Isten jelölt ki, és amelyek már a világ megalapítása előtt be lettek vezetve” (Dennis B. Neuenschwander, „Ordinances and Covenants,” *Ensign*, Aug. 2001, 26).

Mondd el, hogy a Mormon könyve utolsó fejezete feljegyzi Moróni próféta tanácsát azt illetően, hogy miként jöhetünk Krisztushoz. Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:32–33-at, az osztály pedig figyelje meg a „ha” és az „akkor” szavak használatát. Kérd meg őket, hogy gondolkodjanak el azon, mit tanítanak ezek a „ha...”, „akkor...” állítások arról, mennyire megáld bennünket Krisztus kegyelme. (Megjegyzés: A „ha...”, „akkor...” kijelentések megkeresése segíteni fog a tanulóknak felismerni a szentírásokban tanított tantételeket.)

- Milyen tantételt tanulhatunk ezekből a versekből arról, hogy mennyire megáld bennünket Krisztus kegyelme, amikor Őhöz jövünk? (A tanulók más szavakat is használhatnak, de győződj meg róla, hogy megfogalmazzák a következő tantételt: **Ha Krisztushoz jövünk, és megtagadunk magunktól minden istentelenséget, akkor tökéletesedhetünk, megszentelődhetünk és szentté tétethetünk az Ő kegyelme által.** Lásd még Alma 5:33–35.)

Hogy a tanulók jobban megértsék e tantételt, oszd meg a következő idézetet Bruce C. Hafen eldertől a Hetvenektől. Kérd meg a tanulókat, hogy figyeljék meg, miként áldhat meg bennünket az Úr kegyelme.

„Az Úr kegyelme, melynek zárját az engesztelés nyitotta meg, tökéletessé teheti a tökéletlenségeinket. »Kegyelme által tökéletesek lehe[t]tek Krisztusban.« (Moróni 10:32.) Habár a tökéletesedés folyamata nagyrészt a bűn és a keserűség szennyeződésétől való megtisztulásról szól, jelen van benne egy további, megerősítő dimenzió is, mely által krisztusi természetre teszünk szert, tökéletessé válva, ahogyan az Atya és a Fiú is tökéletesek. [...]

A Szabadító diadala nemcsak a bűneinkért fizethet meg, hanem a hiányosságainkért is; nemcsak a tudatos hibáinkért, hanem a figyelmetlenségéből elkövetett bűneinkért, a téves döntéseinkért, valamint az elkerülhetetlen tökéletlenségeinkért is. Végső törekvésünk több mint a bűnbocsánat elnyerése – arra törekvünk, hogy szentté váljunk, határozottan felruháztassunk krisztusi tulajdonságokkal, egyek legyünk vele, olyanok, mint Ő. Az isteni kegyelem az egyetlen forrás, amely végül be tudja teljesíteni ezt a törekvést, miután mi minden tőlünk telhetőt megtettünk” (*The Broken Heart* [1989], 16, 20).

- Milyen módokon áldhat meg bennünket az Úr kegyelme Hafen elder szerint?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondoljanak egy olyan alkalomra, amikor úgy érezték, erőfeszítéseket tesznek azért, hogy Jézus Krisztushoz jöjjenek. Kérd meg őket, hogy válaszoljanak az alábbi kérdésekre, amennyiben élményeik nem túl személyesek:

- Mit tettetek ekkor azért, hogy Krisztushoz jöjjetek?
- Milyen áldásokban részesültetek, amikor azon voltatok, hogy Jézus Krisztushoz jöjjetek?

Kérd meg a tanulókat, gondolják át, mit tehetnek azért, hogy még teljesebben Krisztushoz jöjjenek, hogy tökéletessé és szentté tétethessenek az Ő kegyelme által. Buzdítsd őket, hogy kövessék az esetleges lelki késztetéseket, melyeket kapnak.

Moróni 7:18–26

Minden jó dolgot megragadni, hogy Krisztus gyermekeivé váljunk

Emlékeztess a tanulókat, hogy a Moróni 7-ben Moróni próféta feljegyzett egy beszédet, melyet az apja, Mormon mondott el évekkel korábban. Ebben a beszédben Mormon azt tanította, onnan tudhatjuk, hogy valamit Isten sugalmazott, hogy az jó cselekedetekre, Jézus Krisztusba vetett hitre, valamint Isten szeretetére és szolgálatára hívja az embereket.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 7:18–19-et, az osztály pedig kövesse a szöveget, és keressék meg, mire kér minket Mormon.

- A 19. vers szerint mi fog történni velünk, ha Krisztus világosságát használjuk a jó és a gonosz felismerésére, majd pedig „minden jó dolgot megragad[unk]”? (Krisztus gyermekei leszünk.)
- Mit jelent Krisztus gyermekeinek lenni? (Mutass rá, hogy Mennyei Atyánk lélekgyermekei vagyunk, valamint földi szüleink gyermekei is. Ahogyan azonban Joseph Fielding Smith elnök [1876–1972] tanította, Jézus Krisztus „abban az értelemben válik Atyánkká – ahogyan ezt a kifejezést a szentírások használják –, hogy az értünk hozott engesztelése által életet, örök életet kínál nekünk. [Lásd Móziás 5:7.] [...] [A] szövetségünk és a neki való engedelmesség

által gyermekeivé, Jézus Krisztus fiaivá és leányaivá válunk” [*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 1:29].)

Kérd meg a tanulókat, hogy olvassák el magukban a Moróni 7:20-at, és keressék ki, mit kérdezett Mormon. Ezután oszd az osztályt párokra, és tanulmányozzák a Moróni 7:21–26-ot, azt keresve, mit adott nekünk az Úr, hogy segítsen „minden jó dolgot megragad[nunk]”. Elegendő idő eltelte után a tanulók mondják el a gondolataikat, te pedig írd fel azokat a táblára. A válaszok közt lehet az angyalok szolgálattétele (22. vers), a próféták (23. vers), a szentírások (25. vers), a hit gyakorlása (25. vers), valamint az ima (26. vers).

- Mit tanítanak nekünk ezek a versek a „ragadjatok meg minden jó dolgot” jelentéséről? (Törekednünk kell mindarra, ami jó, különösen azokra a dolgokra, amelyek Krisztusba vetett hithez és az Ő neve általi szabadításhoz vezetnek.)
- Milyen jó dolgok származtak már az életetekben a felsorolt tételek valamelyikéből?

Kérd meg a tanulókat, hogy válasszanak egy jó dolgot, amelyet elkezdhetnek megtenni vagy jobban végezni azért, hogy Krisztushoz jöjjenek. Biztasd őket, hogy tűzzenek ki egy célt, mely szerint az életükben lévő jó dolog megragadásán fognak munkálkodni.

Moróni 10:3–5

Moróni ígérete

Tarts fel egy példányt a Mormon könyvéből, és kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el azon, hogyan segített nekik a Mormon könyve Krisztushoz jönni. Mondd el, hogy Moróni egy felhívást és egy ígéretet is tolmácsolt mindazok felé, akik olvassák és tanulmányozzák a Mormon könyvét.

Kérj meg egy tanulót, hogy olvassa fel a Moróni 10:3–5-öt.

- A 3. versben feljegyzettek szerint minek a megtételére buzdít bennünket Moróni?

Kérd meg a tanulókat, hogy gondolkozzanak el olyan Mormon könyvebeli példákon és a saját életükből vett példákon, amelyek azt szemléltetik, hogy „milyen irgalmas volt az Úr az emberek gyermekeihez”. Kérj meg néhány tanulót, hogy ossza meg gondolatait az osztállyal.

- Milyen tantételt tanulhatunk Moróni felhívásából és ígéretéből ezekben a versekben? (**Amikor igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdezzük Istent, hogy vajon igaz-e a Mormon könyve, akkor a Szentlelken keresztül tanúbizonyságot kapunk annak igaz voltáról.**)
- Mit jelent „igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel” kérdezni Istent? (Azt jelenti, hogy hiszünk abban, hogy Isten megválaszolja az imáinkat, és hogy szándékunkban áll az Ő általa adott válaszok szerint cselekedni.)
- Miként segít a Mormon könyve ilyen módon való tanulmányozása és az arról való imádkozás abban, hogy Krisztushoz jöjjünk?

Kérd meg a tanulókat, hogy idézzenek fel olyan élményeket, melyekben akkor volt részük, miközben a Mormon könyvét olvasták, és imádkoztak, hogy megtudják

annak igaz voltát. Kérdezd meg, hogy szeretné-e bármelyikük megosztani a bizonyosságát az osztállyal a Mormon könyvről, különösen pedig arról, hogyan segített nekik a Mormon könyve Krisztushoz jönni. Biztasd a tanulókat arra, hogy továbbra is alkalmazzák Moróni szavait, hogy bizonyosságot nyerjenek a Mormon könyvről, vagy hogy megerősítsék a már meglévő bizonyosságukat.

Tanulói olvasmányok

- 1 Nefi 6:4; Jákób 1:7; Omni 1:26; 3 Nefi 9:13–14; Moróni 7:18–26; 10:3–5, 30, 32–33.
- Krisztus-központú élet. *Az egyház elnökeinek tanításai: Ezra Taft Benson* [2014]. 24. fejezet, 315–326.

IFJÚSÁGI ÉS
FELSŐFOKÚ HITOKTATÁS

AZ UTOLSÓ NAPOK
SZENTJEINEK
JÉZUS KRISZTUS
EGYHÁZA

HUNGARIAN

